

Euroopan unionin virallinen lehti

L 157

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

57. vuosikerta

27. toukokuuta 2014

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/66/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä yrityksen sisäisen siirron yhteydessä 1

PÄÄTÖKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 565/2014/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, yksinkertaistetun järjestelmän käyttöönotosta henkilötarkastuksissa ulkorajoilla siten, että Bulgaria, Kroatia, Kypros ja Romania hyväksyvät yksipuolisesti tietyt asiakirjat kansallisia viisumejaan vastaaviksi alueidensa läpi tapahtuvaa kauttakulkua varten tai 180 vuorokauden pituisia ajanjaksoa kohden enintään 90 vuorokautta kestävää alueellaan oleskelua varten, sekä päätösten N:o 895/2006/EY ja N:o 582/2008/EY kumoamisesta 23

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

2014/300/EU:

- ★ Neuvoston päätös, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2013, Euroopan unionin ja Sri Lankan demokraattisen sosialistisen tasavallan hallituksen välisen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen tekemisestä 31

2014/301/EU:

- ★ Neuvoston päätös, annettu 19 päivänä toukokuuta 2014, Norjan kuningaskunnan osallistumista Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston toimintaan koskevista yksityiskohtaisista säännöistä Euroopan unionin ja Norjan kuningaskunnan välillä tehdyn järjestelyasiakirjan tekemisestä 33

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

ASETUKSET

★ Neuvoston asetus (EU) N:o 566/2014, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, asetuksen (EY) N:o 617/2007 muuttamisesta kymmenennen ja yhdenentoista EKR:n välisen siirtymäkauden soveltamisen osalta yhdenentoista EKR:n sisäisen sopimuksen voimaantuloon saakka	35
★ Neuvoston asetus (EU) N:o 567/2014, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, kymmenenteen Euroopan kehitysrahastoon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun asetuksen (EY) N:o 215/2008 muuttamisesta kymmenennen ja yhdenentoista Euroopan kehitysrahaston välistä siirtymäkautta koskevan soveltamisen osalta yhdenentoista Euroopan kehitysrahaston sisäisen sopimuksen voimaantuloon saakka	52
★ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 568/2014, annettu 18 päivänä helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 liitteen V muuttamisesta rakennustuotteiden suoritustason pysyvyyden arvioinnin ja varmistamisen osalta	76
★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 569/2014, annettu 23 päivänä toukokuuta 2014, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan trikloori-isosyanaurihapon tuonnissa annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1389/2011 muuttamisesta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 4 kohdan mukaisen uutta viejää koskevan tarkastelun jälkeen	80
★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 570/2014, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevien tiettyjen rasva-alkoholien ja niiden seosten tuontia koskevan polkumyyntitutkimuksen osittaisen uudelleenaloittamisen päättämisestä	85
★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 571/2014, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, tehoaineen ipkonatsoli hyväksymisestä kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta ⁽¹⁾	96
Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 572/2014, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	101

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/66/EU,

annettu 15 päivänä toukokuuta 2014,

kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä yrityksen sisäisen siirron yhteydessä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 79 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun säädösehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen asteittaista perustamista varten Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksesta määrätään sellaisten maahanmuuttoa koskevien toimenpiteiden toteuttamisesta, jotka ovat oikeudenmukaisia kolmansien maiden kansalaisia kohtaan.
- (2) Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksesta määrätään, että unionin on kehitettävä yhteinen maahanmuuttopolitiikka, jonka tavoitteena on varmistaa kaikissa vaiheissa muuttovirtojen tehokas hallinta ja jäsenvaltioissa laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten oikeudenmukainen kohtelu. Tätä tarkoitusta varten Euroopan parlamentin ja neuvoston on hyväksyttävä maahantulon ja oleskelun edellytyksiä koskevia toimenpiteitä ja pitkäaikaisten viisumien ja oleskelulupien myöntämistä jäsenvaltioissa koskevat vaatimukset sekä jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten oikeuksia koskeva määritelmä ja liikkumis- ja oleskeluvapautta muissa jäsenvaltioissa koskevat edellytykset.
- (3) Komission 3 päivänä maaliskuuta 2010 antamassa tiedonannossa ”Eurooppa 2020 — Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” asetetaan tavoitteeksi unionin kehittäminen osaamiseen ja innovointiin perustuvaksi taloudeksi, yrityksiin kohdistuvan hallinnollisen taakan pienentäminen ja työvoiman tarjonnan ja kysynnän parempi yhteensovittaminen. Toimenpiteitä, joilla helpotetaan kolmansista maista tulevien johtajien, asiantuntijoiden ja työsuhteisten harjoittelijoiden tuloa unioniin yrityksen sisäisellä siirrolla, on tarkasteltava tässä laajemmassa yhteydessä.

⁽¹⁾ EUVL C 218, 23.7.2011, s. 101.

⁽²⁾ EUVL C 166, 7.6.2011, s. 59.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 13. toukokuuta 2014.

- (4) Eurooppa-neuvoston 11 päivänä joulukuuta 2009 hyväksymässä Tukholman ohjelmassa todetaan, että työperäinen maahanmuutto voi osaltaan lisätä kilpailukykyä ja talouden elinvoimaisuutta ja että unionin väestörakenteen muuttuessa huomattavasti ja työvoiman kysynnän kasvaessa joustavat maahanmuuttopolitiikat myötävaikuttavat merkittävästi unionin pitemmän aikavälin taloudelliseen kehitykseen ja suorituskykyyn. Tukholman ohjelmassa kehoitetaan siis komissiota ja neuvostoa jatkamaan 21 päivänä joulukuuta 2005 annettuun komission tiedonantoon sisältyvän laillista maahanmuuttoa koskevan toimintapolitiittisen suunnitelman täytäntöönpanoa.
- (5) Monikansallisten yritysten sivuliikkeiden ja tytäryhtiöiden tilapäisesti lyhytaikaisille komennuksille yrityksen toisiin toimipaikkoihin siirrettyjen johtajien, asiantuntijoiden ja työsuhteisten harjoittelijoiden liikkuvuudesta on tullut viime vuosina yhä tärkeämpää liiketoiminnan globalisoitumisen, kaupan lisääntymisen sekä monikansallisten yritysryhmien kasvun ja leviämisen seurauksena.
- (6) Tällaiset avainhenkilöstön siirrot yrityksen sisällä tuovat uusia taitoja ja uutta osaamista ja edistävät innovointia sekä parantavat vastaanottavien yksiköiden taloudellisia mahdollisuuksia ja edistävät näin osaamiseen perustuvaa taloutta unionissa ja investointivirtoja koko unionin alueella. Yrityksen sisäiset siirrot kolmansista maista voivat myös helpottaa yrityksen sisäisiä siirtoja unionista kolmansien maiden yrityksiin ja vahvistaa unionin asemaa suhteessa kansainvälisiin kumppaneihin. Yrityksen sisäisten siirtojen helpottamisen ansiosta monikansalliset yritysryhmät pystyvät hyödyntämään henkilöresurssejaan parhaiten.
- (7) Tällä direktiivillä perustetusta sääntökokonaisuudesta voi olla etua myös muuttajien alkuperämaille, sillä väliaikainen muutto voi hyvin vahvistettuine sääntöineen edistää osaamisen, tietämyksen, teknologian ja taitotiedon siirtymistä.
- (8) Tämän direktiivin ei tulisi rajoittaa jäsenvaltioiden työmarkkinoille pääsyyn sovellettavaa unionin kansalaisten etuuskohtelun periaatetta, joka on ilmaistu asiaankuuluvien liittymisasiakirjojen asiaa koskeissa määräyksissä.
- (9) Tällä direktiivillä ei tulisi rajoittaa jäsenvaltioiden oikeutta myöntää muita oleskelulupia kuin sisäisen siirron saaneen työntekijän lupia mitä tahansa työskentelyä varten, jos kolmannen maan kansalainen ei kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (10) Tällä direktiivillä luodaan yhteisiin määritelmiin ja yhdenmukaisiin perusteisiin perustuva läpinäkyvä ja yksinkertaistettu menettely sisäisen siirron saaneiden työntekijöiden maahanpääsulle.
- (11) Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että tämän direktiivin asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi suoritetaan asiaankuuluvia tarkistuksia ja tehokkaita tarkastuksia. Sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan myöntämisen ei tulisi rajoittaa tai estää jäsenvaltioita soveltamasta yrityksen sisäisen siirron aikana sellaisia työläinsäädäntönsä säännöksiä, joiden tavoitteena on unionin oikeuden mukaisesti valvoa 18 artiklan 1 kohdassa säädettyjen työolojen noudattamista.
- (12) Tämän direktiivin ei tulisi vaikuttaa jäsenvaltioiden mahdollisuuteen määrätä kansallisen oikeuden perusteella seuraamuksia sisäisen siirron saaneen työntekijän kolmanteen maahan sijoittautuneelle työnantajalle.
- (13) Tässä direktiivissä sisäisen siirron saaneisiin työntekijöihin olisi lukeuduttava johtajat, asiantuntijat ja työsuhteiset harjoittelijat. Näiden työntekijäryhmien määritelmän olisi perustuttava erityisiin sitoumuksiin, joita unioni on antanut palvelukaupan yleissopimuksen (GATS) ja kahdenvälisten kauppasopimusten nojalla. Koska palvelukaupan yleissopimuksen nojalla annetut sitoumukset eivät kata maahantulon, oleskelun ja työskentelyn edellytyksiä, tämä direktiivi täydentää kyseisiä sitoumuksia ja helpottaa niiden soveltamista. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien yrityksen sisäisten siirtojen alan olisi kuitenkin oltava kauppasitoumuksissa tarkoitettua laajempi, sillä siirtojen ei tarvitse välttämättä tapahtua palvelualalla ja siirto voi olla sellaisesta kolmannesta maasta, joka ei ole kauppasopimuksen sopimuspuoli.
- (14) Sisäisen siirron saaneiden työntekijöiden tutkintojen arvioimiseksi jäsenvaltioiden olisi käytettävä tarvittaessa elinikäisen oppimisen edistämiseksi perustettua eurooppalaista tutkintojen viitekehystä tutkintojen arvioimiseksi vertailukelpoisella ja avoimella tavalla. Eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen kansalliset koordinointipisteet voivat antaa tietoja ja ohjeita siitä, miten kansalliset tutkintotasot liittyvät eurooppalaiseen tutkintojen viitekehykseen.

- (15) Sisäisen siirron saaneiden työntekijöiden työehtojen olisi oltava vähintään samat kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 96/71/EY ⁽¹⁾ määriteltyjen lähetettyjen työntekijöiden, joiden työnantaja on sijoittautunut Euroopan unionin alueelle. Jäsenvaltioiden olisi vaadittava, että sisäisen siirron saaneita työntekijöitä kohdellaan koko siirron ajan maksettavan palkan osalta yhdenvertaisesti vastaavassa asemassa olevien kansalaisten kanssa. Kunkin jäsenvaltion olisi vastattava sisäisen siirron saaneille työntekijöille jäsenvaltion alueella oleskelun aikana maksettavan palkan tarkistamisesta. Tämän tarkoituksena on suojella työntekijöitä ja taata jäsenvaltioon sijoittautuneiden yritysten ja kolmanteen maahan sijoittautuneiden yritysten välinen oikeudenmukainen kilpailu, sillä se varmistaa, että jälkimmäiset eivät pysty saamaan kilpailuetua alhaisempien työnormien vuoksi.
- (16) Sen varmistamiseksi, että sisäisen siirron saaneella työntekijällä on vastaanottavassa yksikössä tarvittavaa erityistä osaamista, siirron saajan olisi pitänyt olla saman yritysyhtymän palveluksessa keskeytyksettä vähintään 3–12 kuukautta ennen siirtoa, kun kyse on johtajista tai asiantuntijoista, ja keskeytyksettä vähintään 3–6 kuukautta, kun kyse on työsuhteisista harjoittelijoista.
- (17) Koska yrityksen sisäiset siirrot ovat väliaikaista muuttoa, unioniin siirron, mukaan lukien liikkuminen jäsenvaltioiden välillä, enimmäiskesto saisi johtajien ja asiantuntijoiden tapauksessa olla enintään kolme vuotta ja työsuhteisten harjoittelijoiden tapauksessa yksi vuosi, minkä jälkeen heidän olisi lähdettävä johonkin kolmanteen maahan, elleivät he saa oleskelulupaa jollain muulla perusteella kansallisen tai unionin oikeuden mukaisesti. Siirron enimmäiskesto sisältyy peräkkäin myönnettyjen sisäisen siirron saaneen työntekijän lupien kumuloitunut kesto. Seuraava siirron unioniin voisi olla mahdollinen sen jälkeen, kun kyseinen kolmannen maan kansalainen on poistunut jäsenvaltioiden alueelta.
- (18) Yrityksen sisäisen siirron tilapäisyyden varmistamiseksi ja väärinkäytösten estämiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava vaatia, että siirron enimmäiskeston päättymisestä kuluu tietty aika ennen samaa kolmannen maan kansalaista ja samaa jäsenvaltiota koskevaa, tässä direktiivissä tarkoitettua uutta hakemusta.
- (19) Koska yritysten sisäisissä siirroissa on kyse tilapäisestä lähettämisestä, hakijan olisi osana työ sopimusta tai komennuskirjettä esitettävä todisteet siitä, että kyseinen kolmannen maan kansalainen pystyy palaamaan samaan yritysyhtymään kuuluvaan ja kolmanteen maahan sijoittautuneeseen yksikköön komennuksen päätyttyä. Hakijan olisi myös esitettävä todisteet siitä, että johtajalla tai asiantuntijalla, joka on kolmannen maan kansalainen, on ammattipätevyys ja riittävä ammattikokemus, jota tarvitaan siinä vastaanottavassa yksikössä, johon hänet on määrä siirtää.
- (20) Niiden kolmansien maiden kansalaisten, jotka hakevat maahanpääsyä työsuhteisina harjoittelijoina, olisi esitettävä todisteet yliopistotutkinnosta. Lisäksi heidän olisi pyydettäessä esitettävä koulutussopimus, jossa kuvaillaan koulutusohjelma ja ilmoitetaan sen kesto ja työsuhteisten harjoittelijoiden valvontaolosuhteet ja joka osoittaa, että he saavat kunnollista koulutusta eikä heitä käytetä tavallisina työntekijöinä.
- (21) Jollei tämä ole ristiriidassa unionin kansalaisten etuuskohtelun periaatteen kanssa, sellaisena kuin se on ilmaistu asiaankuuluvien liittymisasiakirjojen asiaa koskevissa määräyksissä, työmarkkinatestiä ei tulisi vaatia.
- (22) Jäsenvaltion olisi tunnustettava kolmannen maan kansalaisen toisessa jäsenvaltiossa hankkima ammattipätevyys samalla tavalla kuin unionin kansalaisten ammattipätevyys ja sen olisi otettava huomioon kolmannessa maassa hankittu pätevyys Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY ⁽²⁾ mukaisesti. Tällaisen tunnustamisen ei tulisi vaikuttaa säännelyihin ammatteihin pääsyä koskeviin rajoituksiin, jotka johtuvat niistä varaumista, joita unioni taikka unioni ja sen jäsenvaltiot ovat tehneet säännelyjen ammattien osalta voimassa oleviin sitoumuksiin kauppasopimusten yhteydessä. Tällä direktiivillä ei tulisi missään tapauksessa antaa sisäisen siirron saaneille työntekijöille suotuisampaa kohtelua kuin unionin tai Euroopan talousalueen kansalaisille pääsyssä säännelyihin ammatteihin jäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/71/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1996, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon (EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/36/EY, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, ammattipätevyyden tunnustamisesta (EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22).

- (23) Tämän direktiivin ei tulisi vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuteen päättää maahan päästettävien henkilöiden lukumäärästä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 79 artiklan 5 kohdan mukaisesti.
- (24) Tämän direktiivin mahdollisten väärinkäytösten torjumiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava evätä, peruuttaa tai jättää uusimatta sisäisen siirron saaneen työntekijän lupa, jos vastaanottava yksikkö on perustettu pääasiassa sisäisen siirron saaneiden työntekijöiden maahantulon helpottamista varten ja/tai sillä ei ole todellista toimintaa.
- (25) Tämän direktiivin tarkoituksena on helpottaa sisäisen siirron saaneiden työntekijöiden liikkuvuutta unionissa, jäljempänä 'EU:n sisäinen liikkuvuus', ja vähentää työkomennuksiin useissa jäsenvaltioissa liittyvää hallinnollista rasitusta. Tätä varten tällä direktiivillä perustetaan erityinen EU:n sisäinen liikkuvuusjärjestelmä, jonka nojalla jäsenvaltion myöntämän voimassa olevan, sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan haltijalla on oikeus tulla maahan, oleskella ja työskennellä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tässä direktiivissä säädettyjen lyhytaikaista ja pitkäaikaista liikkuvuutta koskevien säännösten mukaisesti. Tässä direktiivissä tarkoitetun lyhytaikaisen liikkuvuuden olisi sisällettävä oleskelut muissa jäsenvaltioissa kuin siinä, joka on myöntänyt sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan, enintään 90 päiväksi jäsenvaltiota kohden. Tässä direktiivissä tarkoitetun pitkäaikaisen liikkuvuuden olisi sisällettävä oleskelut muissa jäsenvaltioissa kuin siinä, joka on myöntänyt sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan, yli 90 päiväksi jäsenvaltiota kohden. Jotta lyhytaikaisen ja pitkäaikaisen liikkuvuuden välisen eron kiertäminen voitaisiin estää, lyhytaikainen liikkuvuus tietyssä jäsenvaltiossa olisi rajoitettava enintään 90 päivään minkä tahansa 180 päivän jakson aikana eikä lyhytaikaista liikkuvuutta koskevaa ilmoitusta ja pitkäaikaista liikkuvuutta koskevaa hakemusta pitäisi olla mahdollista tehdä samaan aikaan. Jos tarve pitkäaikaiseen liikkuvuuteen syntyy sisäisen siirron saaneen työntekijän lyhytaikaisen liikkuvuuden jo alettua, toisen jäsenvaltion voi pyytää, että hakemus tehdään vähintään 20 vuorokautta ennen lyhytaikaisen liikkuvuusjakson päättymistä.
- (26) Samalla kun tällä direktiivillä perustetulla liikkuvuusjärjestelmällä olisi luotava itsenäisiä sääntöjä, jotka koskevat maahantuloa ja oleskelua tarkoituksena työskennellä sisäisen siirron saaneena työntekijänä muissa jäsenvaltioissa kuin sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan antaneessa jäsenvaltiossa, kaikkia muita Schengenin säännösten asiaankuuluvien määräysten mukaisia sääntöjä henkilöiden liikkumisesta rajojen yli olisi sovellettava edelleen.
- (27) Tarkistusten helpottamiseksi siirron koskiessa useampaa paikkaa eri jäsenvaltioissa, toisen jäsenvaltion toimivaltaille viranomaisille olisi soveltuviin tapauksiin toimitettava asiaan kuuluvat tiedot.
- (28) Jos sisäisen siirron saanut työntekijä on käyttänyt oikeuttaan liikkuvuuteen, toisen jäsenvaltion olisi voitava tietyin edellytyksin toteuttaa toimia, jotta sisäisen siirron saaneen työntekijän toiminnalla ei rikottaisi tämän direktiivin asiaankuuluvia säännöksiä.
- (29) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista, kuten taloudellisista seuraamuksista, joita määrätään, jos tämän direktiivin säännöksiä ei noudateta. Tällaiset seuraamukset voisivat koostua toimenpiteistä, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/52/EY ⁽¹⁾ 7 artiklassa. Seuraamuksia voitaisiin määrätä asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle vastaanottavalle yksikölle.
- (30) Yhden hakemuksen menettely, joka johtaa sekä oleskeluluvan että työluvan sisältävän asiakirjan, jäljempänä 'yhdistelmä lupa', myöntämiseen, yksinkertaistaisi jäsenvaltioissa tällä hetkellä sovellettavia sääntöjä.
- (31) Olisi voitava soveltaa yksinkertaistettua menettelyä yksiköihin tai yritysryhmiin, joiden osalta se on hyväksytty. Hyväksyntää olisi arvioitava säännöllisesti.
- (32) Kun jäsenvaltio on päättänyt päästää maahan tässä direktiivissä säädetyt perusteet täyttävän kolmannen maan kansalaisen, kyseiselle kolmannen maan kansalaiselle olisi myönnettävä sisäisen siirron saaneen työntekijän lupa, jonka nojalla luvanhaltija voi tietyin edellytyksin suorittaa tehtäviään samaan kansainväliseen yritykseen kuuluvissa yksiköissä, myös muissa jäsenvaltioissa sijaitseissa yksiköissä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/52/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavia seuraamuksia ja toimenpiteitä koskevista vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 168, 30.6.2009, s. 24).

- (33) Kun edellytetään viisumia ja kolmannen maan kansalainen täyttää sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan myöntämisen perusteet, jäsenvaltion olisi annettava kolmannen maan kansalaiselle kaikki mahdollisuudet saada vaadittava viisumi ja varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset tekevät tässä tuloksellista yhteistyötä.
- (34) Jos sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan on myöntänyt jäsenvaltio, joka ei sovelle Schengenin säännöstöä täysimääräisesti ja sisäisen siirron saanut työntekijä ylittää EU:n sisäisen liikkuvuuden yhteydessä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 562/2006 ⁽¹⁾ tarkoitetun ulkorajan, jäsenvaltiolla pitäisi olla oikeus vaatia todisteita siitä, että sisäisen siirron saanut työntekijä on siirtymässä sen alueelle yrityksen sisäisen siirron vuoksi. Lisäksi jos kyseessä on asetuksessa (EY) N:o 562/2006 tarkoitettu ulkorajan ylitys, Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavien jäsenvaltioiden olisi haettava tietoa Schengenin tietojärjestelmästä ja evättävä maahan-tulo tai vastustettava liikkuvuutta niiden henkilöiden osalta, joista on mainitussa järjestelmässä annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1987/2006 ⁽²⁾ tarkoitettu kuulutus maahantulon tai maassa oleskelun epäämiseksi.
- (35) Jäsenvaltioiden olisi voitava antaa lisätietoja paperimuodossa tai tallentaa tällaisia tietoja sähköisessä muodossa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1030/2002 ⁽³⁾ 4 artiklassa ja sen liitteessä olevan a kohdan 16 alakohdassa tarkoi-tetulla tavalla täsmällisempien tietojen toimittamiseksi sisäisen siirron aikana tehtävästä työstä. Tällaisten lisätie-tojen toimittamisen olisi oltava jäsenvaltioille valinnaista eikä sen pitäisi olla ylimääräinen vaatimus, joka vaaran-taisi yhdistelmäluvan ja yhden hakemuksen menettelyn.
- (36) Tämän direktiivin ei tulisi estää sisäisen siirron saaneita työntekijöitä harjoittamasta tiettyä toimintaa asiakkaiden toimipaikoissa jäsenvaltiossa, johon vastaanottava yksikkö on sijoittautunut, sellaisten säännösten mukaisesti, joita siinä jäsenvaltiossa sovelletaan tällaiseen toimintaan.
- (37) Tämä direktiivi ei vaikuta edellytyksiin, jotka koskevat perussopimuksen 56 artiklan mukaista palvelujen tarjoa-mista. Tämä direktiivi ei etenään vaikuta työehtoihin, joita direktiivin 96/71/EY nojalla sovelletaan työntekijöihin, jotka jäsenvaltioon sijoittautunut yritys on lähettänyt tuottamaan palvelun toisen jäsenvaltion alueella. Tätä direk-tiiviä ei olisi sovellettava kolmansien maiden kansalaisiin, joita jäsenvaltioon sijoittautuneet yritykset ovat lähettä-neet palvelujen tarjoamisen yhteydessä toiseen jäsenvaltioon direktiivin 96/71/EY mukaisesti. Kolmansien maiden kansalaiset, joilla on sisäisen siirron saaneen työntekijän lupa, eivät voi hyödyntää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY säännöksiä. Direktiivin 96/71/EY 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti tällä direktiivillä ei tulisi antaa kolmanteen maahan sijoittautuneille yrityksille jäsenvaltioon sijoittautuneita yrityksiä suotuisampaa kohtelua.
- (38) Sisäisen siirron saaneiden työntekijöiden riittävä sosiaaliturva, johon tarvittaessa kuuluu heidän perheenjäsenilleen maksettavia etuuksia, on tärkeää kunnollisten työ- ja elinolojen varmistamiseksi unionissa oleskelun aikana. Näin ollen kansallisessa oikeudessa olisi myönnettävä yhdenvertainen kohtelu niiden sosiaaliturvan alojen osalta, jotka määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 ⁽⁴⁾ 3 artiklassa. Tässä direktiivissä ei yhdenmukaisteta jäsenvaltioiden sosiaaliturvalainsäädäntöä. Sillä ainoastaan sovelletaan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sosiaaliturvan alalla sen soveltamisalaa kuuluviin henkilöihin. Oikeus yhdenvertaiseen kohteluun sosiaaliturvan alalla koskee kolmansien maiden kansalaisia, jotka täyttävät sen jäsenvaltion, jossa työ suoritetaan, lainsäädännössä säädetyt sosiaaliturvajärjestelmään kuulumista tai oikeutta sosiaaliturvaetuuksiin koskevat objektiiviset ja syrjimättömät edellytykset.

Monissa jäsenvaltioissa oikeus perhe-etuuksiin edellyttää tiettyä yhteyttä kyseiseen jäsenvaltioon, sillä etuuksilla on tarkoitus tukea väestörakenteen myönteistä kehitystä työvoiman turvaamiseksi tulevaisuudessa kyseisessä jäsenval-tiossa. Koska sisäisen siirron saanut työntekijä ja hänen mukanaan tulevat perheenjäsenet oleskelevat kyseisessä jäsenvaltiossa tilapäisesti, tämän direktiivin ei tulisi vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuteen rajoittaa tietyin edellytyksin yhdenvertaista kohtelua perhe-etuuksien osalta. Sosiaaliturvaoikeudet olisi myönnettävä rajoittamatta kuitenkaan

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 562/2006, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) (EUVL L 105, 13.4.2006, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1987/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä (EUVL L 381, 28.12.2006, s. 4).

⁽³⁾ Neuvoston asetukset (EY) N:o 1030/2002, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, kolmansien maiden kansalaisten oleskeluluvan yhtenäisestä kaavasta (EYVL L 157, 15.6.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 883/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, sosiaaliturvajärjestelmien yhteen-sovittamisesta (EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1).

sellaisen kansallisen oikeuden säännösten ja/tai kahdenvälisen sopimusten määräysten soveltamista, jotka edellyttävät alkuperämaan sosiaaliturvalainsäädännön soveltamista. Sisäisen siirron saaneen työntekijän sosiaaliturvaoikeuksia koskevissa kahdenvälisissä sopimuksissa tai kansallisessa lainsäädännössä, jotka hyväksytään tämän direktiivin voimaantulon jälkeen, ei kuitenkaan pitäisi antaa vähemmän suotuisaa kohtelua kuin sen jäsenvaltion kansalaisten kohtelu, jossa työ suoritetaan. Kansallisen oikeuden tai tällaisten sopimusten vuoksi saattaa esimerkiksi olla sisäisen siirron saaneiden työntekijöiden edun mukaista pysyä alkuperämaansa sosiaaliturvajärjestelmässä, jos keskeytys järjestelmään kuulumisessa vaikuttaisi kielteisesti heidän oikeuksiinsa tai jos järjestelmään kuulumisen johtaisi kaksinkertaisesta sosiaaliturvasta aiheutuviin kustannuksiin. Jäsenvaltioiden olisi aina pidettävä itsellään mahdollisuus myöntää sisäisen siirron saaneille työntekijöille suotuisampia sosiaaliturvaoikeuksia. Minkään tässä direktiivissä ei tulisi vaikuttaa niiden jälkeä elävien oikeuteen, joilla on sisäisen siirron saaneeseen työntekijään perustuvia oikeuksia perhe-eläkkeeseen kolmannessa maassa asuessaan.

- (39) Jäsenvaltioiden välisen liikkuvuuden ollessa kyseessä olisi sovellettava vastaavasti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1231/2010 ⁽¹⁾. Sosiaaliturvan osalta tässä direktiivissä ei tulisi antaa niille kolmansien maiden kansalaisille, joilla on jäsenvaltioiden rajat ylittäviä intressejä, enempää oikeuksia kuin mitä jo unionin oikeus edellyttää.
- (40) Jotta tällä direktiivillä perustettu sääntökokonaisuus olisi houkuttelevampi ja sillä saavutettaisiin kaikki odotetut hyödyt yritysten kilpailukyyn osalta unionissa, kolmannen maan kansalaisuuden omaaville sisäisen siirron saaneille työntekijöille olisi myönnettävä suotuisat edellytykset perheen yhdistämiseen sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan myöntäneissä jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioissa, jotka sallivat sisäisen siirron saaneen työntekijän oleskella ja työskennellä alueellaan tämän direktiivin pitkäaikaista liikkuvuutta koskevien säännösten mukaisesti. Tämä oikeus poistaisi mahdollisilta sisäisen siirron saavilta työntekijöiltä merkittävän syyn olla hyväksymättä komennusta. Perheen yhtenäisyyden säilyttämiseksi perheenjäsenten olisi voitava seurata sisäisen siirron saanutta työntekijää toiseen jäsenvaltioon kyseisen jäsenvaltion, ja heidän pääsyään työmarkkinoille olisi myös helpotettava.
- (41) Hakemusten käsittelyn nopeuttamiseksi jäsenvaltioiden tulisi antaa etusija tietojen vaihtamiselle sähköisesti ja asianomaisten asiakirjojen toimittamiselle sähköisessä muodossa, ellei teknisistä ongelmista tai oleellisista eduista muuta johdu.
- (42) Asiakirjojen ja tietojen keruussa ja toimittamisessa olisi noudatettava asianomaisia tietosuojaj- ja tietoturvallisuus-sääntöjä.
- (43) Tätä direktiiviä ei sovellettava sellaisiin kolmansien maiden kansalaisiin, jotka hakevat lupaa oleskella jäsenvaltiossa tutkijoina tutkimushankkeen suorittamista varten, sillä he kuuluvat neuvoston direktiivin 2005/71/EY ⁽²⁾ soveltamisalaan.
- (44) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat erityinen maahanpääsymenettely ja maahantulon ja oleskelun edellytysten hyväksyminen yrityksen sisäisiä kolmansien maiden kansalaisten siirtoja varten, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (45) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon periaatteet, jotka tunnustetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, joka perustuu unionin ja Euroopan neuvoston hyväksymistä sosiaalisista peruskirjoista johtuviin oikeuksiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1231/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja asetuksen (EY) N:o 987/2009 ulottamisesta koskemaan niitä kolmansien maiden kansalaisia, joita nämä asetukset eivät yksinomaan heidän kansalaisuutensa vuoksi vielä koske (EUVL L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2005/71/EY, annettu 12 päivänä lokakuuta 2005, kolmansien maiden kansalaisten erityisestä maahanpääsymenettelystä tieteellistä tutkimusta varten (EUVL L 289, 3.11.2005, s. 15).

- (46) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (47) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti nämä jäsenvaltiot eivät osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido näitä jäsenvaltioita eikä sitä sovelleta näihin jäsenvaltioihin, sanotun kuitenkin rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.
- (48) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan:

- a) edellytykset kolmansien maiden kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä maahantulolle ja yli 90 päivän oleskelulle jäsenvaltioiden alueella ja heidän oikeutensa yrityksen sisäisen siirron yhteydessä;
- b) edellytykset a alakohdassa tarkoitettujen kolmansien maiden kansalaisten maahantulolle ja oleskelulle ja heidän oikeutensa muissa jäsenvaltioissa kuin siinä jäsenvaltiossa, joka myöntää kolmannen maan kansalaiselle ensimmäisenä sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan tämän direktiivin perusteella.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kolmansien maiden kansalaisiin, jotka asuvat jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella hakemuksen tekoajankohtana ja jotka tämän direktiivin nojalla hakevat pääsyä tai joille on myönnetty pääsy jäsenvaltion alueelle yrityksen sisäisen siirron yhteydessä johtajina, asiantuntijoina tai työsuhteisina harjoittelijoina.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta kolmansien maiden kansalaisiin,
- a) jotka hakevat lupaa oleskella jäsenvaltiossa direktiivissä 2005/71/EY tarkoitettuina tutkijoina tutkimushankkeen toteuttamista varten;
- b) joilla on unionin ja sen jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisten sopimusten nojalla samanlainen oikeus vapaaseen liikkuvuuteen kuin unionin kansalaisilla tai jotka ovat tällaiseen kolmanteen maahan sijoittautuneen yrityksen palveluksessa;

⁽¹⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- c) jotka on lähetetty direktiivin 96/71/EY puitteissa;
- d) jotka harjoittavat toimintaa itsenäisinä ammatinharjoittajina;
- e) joiden työn on osoittanut työnvälitystoimisto, työvoiman vuokrausyritys tai mikä tahansa muu sellainen yritys, joka välittää työvoimaa työskentelemään jonkin toisen yrityksen johdon ja valvonnan alla;
- f) joille on myönnetty maahanpääsy kokoaikaisina opiskelijoina tai jotka suorittavat lyhytaikaista valvottua käytännön harjoittelua osana opintojaan.

3. Tällä direktiivillä ei pitäisi rajoittaa jäsenvaltioiden oikeutta myöntää muita oleskelulupia kuin tässä direktiivissä säänneltyä sisäisen siirron saaneen työntekijän lupaa mitä tahansa työskentelyä varten niille kolmansien maiden kansalaisille, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'kolmannen maan kansalaisella' henkilöä, joka ei ole Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu unionin kansalainen;
- b) 'yrityksen sisäisellä siirrolla' jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan hakemisa-jankohtana asuvan kolmannen maan kansalaisen tilapäistä siirtoa työntekoa tai koulutusta varten jäsenvaltion alueen ulkopuolelle sijoittautuneesta yrityksestä, jonka kanssa kyseisellä kolmannen maan kansalaisella on työsopimus ennen siirtoa ja siirron ajan, tuohon yritykseen tai samaan yritysryhmään kuuluvaan yksikköön, joka on sijoittautunut kyseessä olevaan jäsenvaltioon, ja soveltuviin tapauksiin liikkuvuutta yhteen tai useaan toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden vastaanottavien yksiköiden välillä;
- c) 'sisäisen siirron saaneella työntekijällä' yrityksen sisäisen siirron saanutta kolmannen maan kansalaista, joka asuu jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan hakemisa-jankohtana;
- d) 'vastaanottavalla yksiköllä' asianomaisen jäsenvaltion alueelle kansallisen oikeuden mukaisesti sijoittautunutta yksikköä, johon sisäisen siirron saanut työntekijä siirretään, riippumatta yksikön oikeudellisesta muodosta;
- e) 'johtajalla' johtavassa asemassa olevaa henkilöä, joka ensisijaisesti vastaa vastaanottavan yksikön johtamisesta ja on pääasiassa yrityksen hallituksen tai osakkeenomistajien taikka vastaavan tahon yleisessä valvonnassa tai ohjauksessa; tähän asemaan kuuluu vastaanottavan yksikön tai sen osaston tai alaosaston johtaminen, muun valvonta-, ammatti- tai johtotehtävissä toimivan henkilöstön työskentelyn ohjaus ja valvonta, toimivalta antaa työntekijöiden palkkaamista, irtisanomista tai muita henkilöstöä koskevia suosituksia;
- f) 'asiantuntijalla' henkilöä, joka työskentelee yritysryhmässä ja jolla on erityistä, vastaanottavan yksikön toimialojen, teknikoiden tai johtamisen kannalta olennaista osaamista. Tällaisen osaamisen arvioinnissa otetaan huomioon vastaanottavan yksikön kannalta erityisen osaamisen lisäksi myös se, onko kyseisellä henkilöllä huomattava pätevyys sekä riittävä ammattikokemus erityistä teknistä osaamista vaativassa työssä tai toiminnassa, muun muassa henkilön mahdollinen kuuluminen luvanvaraisten ammattien harjoittajiin;
- g) 'työsuhteisella harjoittelijalla' yliopistotutkinnon suorittanutta henkilöä, joka siirretään vastaanottavaan yksikköön urakehitystä varten tai liiketoiminnan tekniikoita tai menetelmiä koskevan koulutuksen saamiseksi ja jolle maksetaan palkkaa siirron aikana;
- h) 'perheenjäsenillä' neuvoston direktiivin 2003/86/EY ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kolmannen maan kansalaisia;
- i) 'sisäisen siirron saaneen työntekijän luvalla' lupaa, jossa on lyhenne "ICT" ja jonka nojalla luvanhaltija voi oleskella ja työskennellä ensimmäisen jäsenvaltion, ja tapauksen mukaan toisten jäsenvaltioiden alueella tämän direktiivin mukaisin ehdoin;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2003/86/EY, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, oikeudesta perheen yhdistämiseen (EUVL L 251, 3.10.2003, s. 12).

- j) 'pitkäaikaista liikkuvuutta koskevalla luvalla' lupaa, jossa on merkintä "liikkuva ICT" ja jonka nojalla sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan haltija voi oleskella ja työskennellä toisen jäsenvaltion alueella tämän direktiivin mukaisin ehdoin;
- k) 'yhden hakemuksen menettelyllä' menettelyä, jonka tuloksena tehdään kolmannen maan kansalaisen oleskelua ja työskentelyä jonkin jäsenvaltion alueella koskevan lupahakemuksen perusteella päätös kyseisestä hakemuksesta;
- l) 'yritysryhmällä' kahta tai useampaa yritystä, joiden katsotaan kansallisen oikeuden nojalla olevan toisiinsa yhteydessä seuraavin tavoin: yritys, joka on suhteessa toiseen yritykseen suoraan tai välillisesti, omistaa enemmistön kyseisen yrityksen merkitystä pääomasta; hallitsee enemmistöä yrityksen osakkeisiin perustuvasta äänivallasta; voi nimittää enemmän kuin puolet yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenistä; tai emoyritys johtaa yrityksiä yhtenäiseltä pohjalta;
- m) 'ensimmäisellä jäsenvaltiolla' sitä jäsenvaltiota, joka ensimmäisenä myöntää kolmannen maan kansalaiselle sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan;
- n) 'toisella jäsenvaltiolla' mitä tahansa jäsenvaltiota, jossa sisäisen siirron saanut työntekijä aikoo käyttää tai käyttää tässä direktiivissä tarkoitettua oikeutta liikkuvuuteen ja joka on muu kuin ensimmäinen jäsenvaltio;
- o) 'säännellyllä ammatilla' direktiivin 2005/36/EY 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyä säänneltyä ammattia.

4 artikla

Suotuisammat säännökset

1. Tämä direktiivi ei estä soveltamasta suotuisampia säännöksiä, joita voi sisältyä
 - a) unionin oikeuteen, mukaan lukien unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä yhden tai useamman kolmannen maan väliset kahden- tai monenväliset sopimukset;
 - b) kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin, joita yksi tai useampi jäsenvaltio on tehnyt yhden tai useamman kolmannen maan kanssa.
2. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen antaa tai pitää voimassa 3 artiklan h alakohdan sekä 15, 18 ja 19 artiklan osalta säännöksiä, jotka ovat direktiivin soveltamisalaan kuuluvien kolmannen maiden kansalaisten kannalta suotuisampia.

II LUKU

MAAHANPÄÄSYN EDELLYTYKSET

5 artikla

Maahanpääsyn perusteet

1. Rajoittamatta 11 artiklan 1 kohdan soveltamista tämän direktiivin nojalla maahanpääsyä hakevan kolmannen maan kansalaisen tai vastaanottavan yksikön on:
 - a) esitettävä todisteet siitä, että vastaanottava yksikkö ja kolmanteen maahan sijoittautunut yritys kuuluvat samaan yritykseen tai yritysryhmään;
 - b) esitettävä todisteet siitä, että siirron saaja on ollut saman yrityksen tai yritysryhmän palveluksessa keskeytyksettä vähintään 3–12 kuukautta välittömästi ennen yrityksen sisäistä siirtoa, kun kyse on johtajista tai asiantuntijoista, ja keskeytyksettä vähintään 3–6 kuukautta, kun kyse on työsuhteisista harjoittelijoista;
 - c) esitettävä työsopimus ja tarvittaessa työnantajan komennuskirje, joka sisältää:
 - i) tiedot siirron kestosta ja vastaanottavan yksikön tai vastaanottavien yksiköiden sijaintipaikasta;
 - ii) todisteet siitä, että kolmannen maan kansalainen ottaa vastaan johtajan, asiantuntijan tai työsuhteisen harjoittelijan toimen vastaanottavassa yksikössä tai vastaanottavissa yksiköissä asianomaisessa jäsenvaltiossa;

- iii) tiedot palkasta sekä muut työehdot yrityksen sisäisen siirron aikana;
 - iv) todisteet siitä, että kolmannen maan kansalainen voi palata yrityksen sisäisen siirron päättyessä kyseiseen yritykseen tai yritysryhmään kuuluvaan yksikköön, joka on sijoittautunut johonkin kolmanteen maahan;
 - d) esitettävä todisteet siitä, että kolmannen maan kansalaisella on ammattipätevyys ja kokemus, joita tarvitaan vastaanottavassa yksikössä, johon hänet on tarkoitus siirtää johtajaksi tai asiantuntijaksi, tai työsuhteisen harjoittelijan tapauksessa todisteet siitä, että hänellä on vaadittu yliopistotutkinto;
 - e) esitettävä tapauksen mukaan asiakirjat, joista ilmenee, että kolmannen maan kansalainen täyttää asianomaisen jäsenvaltion kansallisessa oikeudessa unionin kansalaisille asetetut vaatimukset sen säännellyn ammatin harjoittamiseksi, jota hakemus koskee;
 - f) esitettävä kolmannen maan kansalaisen kansallisen oikeuden mukainen voimassa oleva matkustusasiakirja ja tarvittaessa viisumihakemus tai viisumi; jäsenvaltiot voivat vaatia, että matkustusasiakirjan voimassaoloaika kattaa vähintään sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan voimassaoloajan;
 - g) esitettävä todisteet siitä, että kolmannen maan kansalaisella on sairausvakuutus tai, jos siitä säädetään kansallisessa oikeudessa, että tämä on hakenut sairausvakuutusta, joka kattaa kaikki riskit, jotka vakuutus yleensä kattaa asianomaisen jäsenvaltion kansalaisten osalta, niille ajanjaksoille, jolloin tällaista vakuutusturvaa ja vastaavaa oikeutta etuuksiin ei ole kyseisessä jäsenvaltiossa tehtyyn työhön liittyen tai sen seurauksena, sanotun kuitenkin rajoittamatta voimassa olevien kahdenvälisen sopimusten soveltamista.
2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että hakija esittää 1 kohdan a, c, d, e ja g alakohdassa luetellut asiakirjat jollakin asianomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä.
3. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että hakija ilmoittaa viimeistään sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan myöntämisaikana kyseessä olevan kolmannen maan kansalaisen osoitteen jäsenvaltion alueella.
4. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että
- a) kaikki laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä ja/tai yleisesti sovellettavissa työehtosopimuksissa vahvistetut ehdot, joita sovelletaan vastaavassa tilanteessa oleviin lähetettyihin työntekijöihin kyseisellä ammattialalla, täyttyvät yrityksen sisäisen siirron aikana muiden työehtojen kuin maksettavan palkan osalta.
- Jos työehtosopimusten yleissitovaksi julistamista koskevaa järjestelmää ei ole, jäsenvaltiot voivat käyttää perustana kyseisellä maantieteellisellä alueella ja kyseisessä ammatissa tai kyseisellä alalla samanlaisiin yrityksiin yleisesti sovellettavia työehtosopimuksia ja/tai työehtosopimuksia, jotka työmarkkinaosapuolten edustavimmat järjestöt ovat kansallisella tasolla tehneet ja joita sovelletaan kaikkialla jäsenvaltion alueella.
- b) kolmannen maan kansalaiselle koko yrityksen sisäisen siirron aikana maksettava palkka ei ole huonompi kuin sen jäsenvaltion, jossa työ suoritetaan, vastaavassa asemassa oleville kansalaisille maksettava palkka siinä jäsenvaltiossa, johon vastaanottava yksikkö on sijoittautunut, sovellettavien lakien, työehtosopimusten tai käytäntöjen mukaisesti.
5. Edellä 1 kohdan nojalla toimitettujen asiakirjojen perusteella jäsenvaltiot voivat vaatia, että sisäisen siirron saaneella työntekijällä on oleskelunsa aikana riittävät varat itsensä ja perheenjäsentensä elättämiseen niin, että hänen ei tarvitse turvautua jäsenvaltioiden sosiaalihuoltojärjestelmiin.
6. Kolmannen maan kansalaista, joka hakee maahanpääsyä työsuhteisina harjoittelijoina, voidaan vaatia 1 ja 2 kohdassa edellytettujen todisteiden lisäksi esittämään koulutussopimus, joka liittyy hänen valmistautumiseensa tulevaan asemaansa yrityksessä tai yritysryhmässä ja johon sisältyy koulutusohjelman kuvaus, joka osoittaa, että oleskelun tarkoitus on kouluttaa työsuhteista harjoittelijaa urakehitystä varten tai liiketoiminnan tekniikoita tai menetelmiä koskevan koulutuksen saamiseksi, sen kesto ja ne ehdot, joiden mukaisesti työsuhteista harjoittelijaa valvotaan kyseisessä ohjelmassa.
7. Hakijan on ilmoitettava asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kaikista hakemusmenettelyn aikaisista muutoksista, jotka vaikuttavat tässä artiklassa esitettyihin maahanpääsyn perusteisiin.

8. Kolmansien maiden kansalaisia, joita pidetään uhkana yleiselle järjestykselle, yleiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle, ei saa päästää maahan tätä direktiiviä sovellettaessa.

6 artikla

Maahan päästettävien henkilöiden lukumäärä

Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltion oikeuteen päättää maahan päästettävien kolmansien maiden kansalaisten lukumäärästä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 79 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Tältä pohjalta sisäisen siirron saaneen työntekijän lupaa koskeva hakemus voidaan joko jättää käsittelemättä tai hylätä.

7 artikla

Hylkäysperusteet

1. Jäsenvaltioiden on hylättävä sisäisen siirron saaneen työntekijän lupaa koskeva hakemus seuraavissa tapauksissa:
 - a) 5 artiklaa ei noudateta;
 - b) esitetyt asiakirjat on hankittu vilpillisin keinoin, ne on väärennetty tai niitä on muutettu;
 - c) vastaanottava yksikkö on perustettu pääasiassa sisäisen siirron saaneiden työntekijöiden maahantulon helpottamista varten;
 - d) 12 artiklan 1 kohdassa määritelty oleskelun enimmäiskesto on täyttynyt.
2. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa hylättävä hakemus, jos työnantajalle tai vastaanottavalle yksikölle on määrätty seuraamuksia kansallisen oikeuden mukaisesti työnantajavelvoitteiden rikkomisen ja/tai laittoman työnteon vuoksi.
3. Jäsenvaltiot voivat hylätä sisäisen siirron saaneen työntekijän lupaa koskevan hakemuksen missä tahansa seuraavista tapauksista:
 - a) työnantaja tai vastaanottava yksikkö ei ole täyttänyt sosiaaliturvaan, verotukseen, työntekijöiden oikeuksiin tai työoloihin liittyviä oikeudellisia velvoitteitaan;
 - b) työnantajan tai vastaanottavan yksikön yritystä ollaan likvidoimassa tai se on likvidoitu kansallisten maksukyvyttömyyslakien mukaisesti tai jos mitään taloudellista toimintaa ei ole;
 - c) sisäisen siirron saaneen työntekijän tilapäisen läsnäolon tarkoituksena tai vaikutuksena on puuttuminen työntekijöiden ja johdon riitaan tai neuvotteluihin tai muuten vaikuttaminen niiden tulokseen.
4. Jäsenvaltiot voivat hylätä sisäisen siirron saaneen työntekijän lupaa koskevan hakemuksen 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu perustein.
5. Kaikissa hakemuksen hylkäämisestä tehtävissä päätöksissä on otettava huomioon tapauksen olosuhteet ja noudatettava suhteellisuusperiaatetta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

8 artikla

Sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan peruuttaminen tai uusimatta jättäminen

1. Jäsenvaltioiden on peruutettava sisäisen siirron saaneen työntekijän lupa missä tahansa seuraavista tapauksista:
 - a) lupa on hankittu vilpillisin keinoin, se on väärennetty tai sitä on muutettu;
 - b) sisäisen siirron saanut työntekijä oleskelee asianomaisessa jäsenvaltiossa muuta kuin sitä tarkoitusta varten, jonka perusteella hänelle on myönnetty lupa oleskeluun;
 - c) vastaanottava yksikkö on perustettu pääasiassa sisäisen siirron saaneiden työntekijöiden maahantulon helpottamista varten.

2. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa peruutettava sisäisen siirron saaneen työntekijän lupa, jos työnantajalle tai vastaanottavalle yksikölle on määrätty seuraamuksia kansallisen oikeuden mukaisesti työnantajavelvoitteiden rikkomisen ja/tai laitoman työnteon vuoksi.
3. Jäsenvaltioiden on jätettävä sisäisen siirron saaneen työntekijän lupa uusimatta missä tahansa seuraavista tapauksista:
- a) lupa on hankittu vilpillisin keinoin, se on väärennetty tai sitä on muutettu;
 - b) sisäisen siirron saanut työntekijä oleskelee asianomaisessa jäsenvaltiossa muuta kuin sitä tarkoitusta varten, jonka perusteella hänelle on myönnetty lupa oleskeluun;
 - c) vastaanottava yksikkö on perustettu pääasiassa sisäisen siirron saaneiden työntekijöiden maahantulon helpottamista varten;
 - d) 12 artiklan 1 kohdassa määritelty oleskelun enimmäiskesto on täyttynyt.
4. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa jätettävä uusimatta sisäisen siirron saaneen työntekijän lupa, jos työnantajalle tai vastaanottavalle yksikölle on määrätty seuraamuksia kansallisen oikeuden mukaisesti työnantajavelvoitteiden rikkomisen ja/tai laitoman työnteon vuoksi.
5. Jäsenvaltiot voivat peruuttaa tai jättää uusimatta sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan missä tahansa seuraavista tapauksista:
- a) 5 artiklaa ei ole noudatettu tai ei enää noudateta;
 - b) työnantaja tai vastaanottava yksikkö ei ole täyttänyt sosiaaliturvaan, verotukseen, työntekijöiden oikeuksiin tai työoloihin liittyviä oikeudellisia velvoitteitaan;
 - c) työnantajan tai vastaanottavan yksikön yritystä ollaan likvidoimassa tai se on likvidoitu kansallisten maksukyvyttömyyslakien mukaisesti tai jos mitään taloudellista toimintaa ei ole;
 - d) sisäisen siirron saanut työntekijä ei ole noudattanut 21 ja 22 artiklassa säädettyjä liikkuvuutta koskevia sääntöjä.
6. Kaikissa sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan peruuttamisesta tai uusimatta jättämisestä tehtävissä päätöksissä on otettava huomioon tapauksen olosuhteet ja noudatettava suhteellisuusperiaatetta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan ja 3 kohdan soveltamista.

9 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltiot voivat pitää vastaanottavaa yksikköä vastuullisena siitä, että tässä direktiivissä säädettyjen maahanpääsyn, oleskelun ja liikkuvuuden edellytysten noudattaminen on laiminlyöty.
2. Asianomaisen jäsenvaltion on määrättävä seuraamuksista, jos vastaanottavaa yksikköä pidetään vastuullisena 1 kohdan mukaisesti. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
3. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä toimenpiteitä mahdollisten väärinkäytösten estämiseksi ja seuraamusten määräämiseksi tämän direktiivin rikkomuksista. Tällaisia toimenpiteitä ovat muun muassa seuranta, arviointi ja tarvittaessa tarkastus kansallisen oikeuden tai hallinnollisen käytännön mukaisesti.

III LUKU

MENETTELY JA LUPA

10 artikla

Tiedon saatavuus

1. Jäsenvaltioiden on asetettava hakijoiden helposti saataville tiedot kaikista hakemusta varten tarvittavista asiakirjateista sekä tietoja maahantulosta ja oleskelusta, mukaan lukien siirron saaneen työntekijän ja hänen perheenjäsentensä oikeudet, velvoitteet ja menettelylliset takeet. Jäsenvaltioiden on myös asetettava helposti saataville tiedot menettelyistä, joita sovelletaan 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun lyhytaikaiseen liikkuvuuteen ja 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun pitkäaikaiseen liikkuvuuteen.

2. Asianomaisten jäsenvaltioiden on asetettava vastaanottavan yksikön saataville tietoja jäsenvaltioiden oikeudesta määrätä seuraamuksia 9 artiklan ja 23 artiklan mukaisesti.

11 artikla

Sisäisen siirron saaneen työntekijän lupaa tai pitkäaikaista liikkuvuutta koskevaa lupaa koskevat hakemukset

1. Jäsenvaltioiden on määritettävä, tekeekö hakemuksen kolmannen maan kansalainen vai vastaanottava yksikkö. Jäsenvaltiot voivat myös päättää sallia sen, että hakemuksen tekee niistä kumpi tahansa.
2. Sisäisen siirron saaneen työntekijän lupaa koskeva hakemus on tehtävä, kun kyseinen kolmannen maan kansalainen oleskelee sen jäsenvaltion alueen ulkopuolella, jonne hän pyrkii.
3. Sisäisen siirron saaneen työntekijän lupaa koskeva hakemus on tehtävä sen jäsenvaltion viranomaisille, jossa ensimmäinen oleskelu tapahtuu. Jos ensimmäinen oleskelu ei ole kestoaltaan pisin, hakemus on tehtävä sen jäsenvaltion viranomaisille, jossa oleskelu kokonaisuudessaan tulee kestämään pisimpään siirron aikana.
4. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomaiset, joilla on toimivalta ottaa vastaan hakemus ja myöntää sisäisen siirron saaneen työntekijän lupa tai pitkäaikaista liikkuvuutta koskeva lupa.
5. Hakijalla on oikeus toimittaa hakemus yhden hakemuksen menettelyllä.
6. Sisäisen siirron saaneen työntekijän lupien, pitkäaikaista liikkuvuutta koskevien lupien, sisäisen siirron saaneen työntekijän perheenjäsenille myönnettävien lupien ja viisumien myöntämiseen liittyviä yksinkertaistettuja menettelyjä voidaan asettaa sellaisten yksiköiden tai yritysten tai yritysryhmien käytettäväksi, joiden osalta jäsenvaltiot ovat sen hyväksyneet kansallisen oikeutensa tai hallinnollisten käytäntöjensä mukaisesti.

Hyväksyntää on arvioitava säännöllisesti.

7. 6 kohdassa säädettyihin yksinkertaistettuihin menettelyihin kuuluvat vähintään seuraavat toimenpiteet:
 - a) hakijan vapauttaminen joidenkin 5 artiklassa tai 22 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen todisteiden esittämisestä;
 - b) nopeutettu maahanpääsymenettely, jonka ansiosta sisäisen siirron saaneen työntekijän luvat ja pitkäaikaista liikkuvuutta koskevat luvat voidaan myöntää nopeammin kuin 15 artiklan 1 kohdassa tai 22 artiklan 2 kohdassa esitetään; ja/tai
 - c) vaadittavien viisumien myöntämiseen liittyvät helpotetut ja/tai nopeutetut menettelyt.
8. Yksiköiden tai yritysten tai yritysryhmien, jotka ovat saaneet 6 kohdan mukaisen hyväksynnän, on ilmoitettava viipymättä ja joka tapauksessa 30 päivän kuluessa asiaankuuluvalla viranomaiselle kaikista muutoksista, jotka vaikuttavat hyväksynnän edellytyksiin.
9. Jäsenvaltioiden on määrättävä asianmukaisista seuraamuksista, mukaan lukien hyväksynnän peruuttaminen, jos ilmoittaminen asiaankuuluvalla viranomaiselle laiminlyödään.

12 artikla

Yrityksen sisäisen siirron kesto

1. Yrityksen sisäisen siirron enimmäiskesto saa johtajien ja asiantuntijoiden tapauksessa olla kolme vuotta ja työsuhteisten harjoittelijoiden tapauksessa yksi vuosi, minkä jälkeen heidän on poistuttava jäsenvaltioiden alueelta, elleivät he saa oleskelulupaa jollain muulla perusteella unionin tai kansallisen oikeuden mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että 1 kohdassa tarkoitetun siirron enimmäiskeston päättymisestä kuluu enintään kuuden kuukauden pituinen aika ennen samaa kolmannen maan kansalaista ja samaa jäsenvaltiota koskevaa, tässä direktiivissä tarkoitettua uutta hakemusta, sanotun kuitenkin rajoittamatta niiden kansainvälisten sopimusten mukaisten velvoitteiden noudattamista.

13 artikla

Sisäisen siirron saaneen työntekijän lupa

1. Sisäisen siirron saaneille työntekijöille, jotka täyttävät 5 artiklassa esitetyt maahanpääsyn perusteet ja joista toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet myönteisen päätöksen, on myönnettävä sisäisen siirron saaneen työntekijän lupa.
2. Sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan voimassaoloajan on oltava vähintään vuosi tai, jos se on lyhyempi, se aika, jonka siirto asianomaisen jäsenvaltion alueelle kestää, ja sitä voidaan jatkaa enintään kolmeen vuoteen, kun on kyse johtajista ja asiantuntijoista, ja yhteen vuoteen, kun on kyse työsuhteisista harjoittelijoista.
3. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä sisäisen siirron saaneen työntekijän lupa käyttäen asetuksessa (EY) N:o 1030/2002 säädettyä yhtenäistä kaavaa.
4. Jäsenvaltioiden on merkittävä asetuksen (EY) N:o 1030/2002 liitteessä olevan a kohdan 6.4 alakohdan mukaiseen Oleskeluluvan tyyppi -kenttään "ICT".

Jäsenvaltiot voivat myös lisätä merkinnän virallisella kielellään tai virallisilla kielillään.

5. Jäsenvaltiot eivät saa lisäksi myöntää muita lupia, varsinkaan minkäänlaisia työlupia.
6. Jäsenvaltiot voivat antaa lisätietoja kolmannen maan kansalaisen sisäisen siirron aikana tekemästä työstä paperimuodossa ja/tai tallentaa kyseisiä tietoja sähköisessä muodossa asetuksen (EY) N:o 1030/2002 4 artiklan ja sen liitteessä olevan a kohdan 16 alakohdan mukaisesti.
7. Asianomaisen jäsenvaltion on edistettävä kaikin tavoin tarvittavan viisumin myöntämistä kolmannen maan kansalaiselle, jonka maahanpääsyä koskeva hakemus on hyväksytty.

14 artikla

Maahanpääsyn edellytyksiin vaikuttavat muutokset oleskelun aikana

Hakijan on ilmoitettava asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kaikista oleskelun aikaisista muutoksista, jotka vaikuttavat 5 artiklassa esitettyihin maahanpääsyn edellytyksiin.

15 artikla

Menettelylliset takeet

1. Asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä päätös sisäisen siirron saaneen työntekijän lupaa koskevasta hakemuksesta tai sen uusimisesta ja annettava päätös kirjallisena tiedoksi hakijalle kansallisen oikeuden tiedoksiantomenettelyjen mukaisesti mahdollisimman pian ja viimeistään 90 päivän kuluttua täydellisen hakemuksen tekemisestä.

2. Jos hakemuksen tueksi toimitetut tiedot tai asiakirjat ovat puutteelliset, toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hakijalle kohtuullisen ajan kuluessa, mitä lisätietoja vaaditaan, ja asetettava niiden toimittamista varten kohtuullinen määräaika. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluminen keskeytyy, kunnes toimivaltaiset viranomaiset ovat saaneet vaaditut lisätiedot.
3. Hakemuksen käsittelemättä jättämistä tai hylkäämistä tai luvan uusimatta jättämistä koskevan päätöksen perustelut on ilmoitettava kirjallisesti hakijalle. Sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan peruuttamista koskevan päätöksen perustelut on ilmoitettava kirjallisesti sisäisen siirron saaneelle työntekijälle ja vastaanottavalle yksikölle.
4. Päätökseen jättää käsittelemättä tai hylätä sisäisen siirron saaneen työntekijän lupaa koskeva hakemus, olla uusimatta lupaa tai peruuttaa lupa on voitava hakea muutosta oikeusteitse asianomaisessa jäsenvaltiossa kansallisen oikeuden mukaisesti. Kirjallisessa ilmoituksessa on määritettävä, miltä tuomioistuimelta tai hallintoviranomaiselta päätökseen voi hakea muutosta, ja ilmoitettava määräaika muutoksenhaun jättämiselle.
5. Hakijalla on oltava mahdollisuus tehdä ennen sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan voimassaolon päättymistä luvan uusimista koskeva hakemus 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa määräajassa. Jäsenvaltiot voivat asettaa uusimista koskevan hakemuksen jättämiselle määräajan, joka saa olla enintään 90 päivää ennen sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan voimassaolon päättymistä.
6. Jos sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan voimassaolo päättyy uusimismenettelyn aikana, jäsenvaltioiden on sallittava sisäisen siirron saaneen työntekijän oleskella alueellaan, kunnes toimivaltaiset viranomaiset tekevät hakemusta koskevan päätöksen. Tällaisissa tapauksissa ne voivat myöntää tilapäisiä kansallisia oleskelulupia tai vastaavia lupia, jos kansallisessa oikeudessa sitä edellytetään.

16 artikla

Maksut

Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että hakijat maksavat tämän direktiivin mukaisesta hakemusten käsittelystä. Maksut eivät saa olla suhteettomia tai kohtuuttomia.

IV LUKU

OIKEUDET

17 artikla

Sisäisen siirron saaneen työntekijän lupaan perustuvat oikeudet

Sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan voimassaoloaikana sen haltijalla on oltava vähintään seuraavat oikeudet:

- a) oikeus tulla ensimmäisen jäsenvaltion alueelle ja oleskella siellä;
- b) oikeus liikkua vapaasti kaikkialla ensimmäisen jäsenvaltion alueella sen kansallisen oikeuden mukaisesti;
- c) oikeus tehdä luvan nojalla sallittua nimenomaista työtä kansallisen oikeuden mukaisesti missä tahansa yritykseen tai yritysryhmään kuuluvassa vastaanottavassa yksikössä ensimmäisessä jäsenvaltiossa.

Tämän artiklan ensimmäisen kohdan a–c alakohdassa tarkoitettuja oikeuksia sovelletaan toisissa jäsenvaltioissa 20 artiklan mukaisesti.

18 artikla

Oikeus yhdenvertaiseen kohteluun

1. Riippumatta siitä, mitä oikeutta työsuhteeseen sovelletaan, sisäisen siirron saaneita työntekijöitä, joiden maahanpääsy on sallittu tämän direktiivin nojalla, on kohdeltava vähintään yhdenvertaisesti direktiivin 96/71/EY soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden kanssa työehtojen osalta, joita sovelletaan direktiivin 96/71/EY 3 artiklan mukaisesti jäsenvaltiossa, jossa työ suoritetaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan 4 kohdan b alakohdan soveltamista.

2. Sisäisen siirron saaneita työntekijöitä on kohdeltava yhdenvertaisesti sen jäsenvaltion kansalaisten kanssa, jossa työ suoritetaan, seuraavien seikkojen osalta:
- a) yhdistymisvapaus ja oikeus liittyä työntekijöiden tai työnantajien ammattijärjestöön tai jonkin ammattialan järjestöön, mukaan lukien tällaisten järjestöjen myöntämät oikeudet ja etuudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yleistä järjestystä ja yleistä turvallisuutta koskevien kansallisten säännösten soveltamista;
 - b) tutkintojen, todistusten ja muun ammattipätevyyden tunnustaminen kansallisten menettelyjen mukaisesti;
 - c) kansallisen oikeuden säännökset, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 883/2004 3 artiklassa määriteltyjä sosiaaliturvan aloja, ellei kahdenvälisen sopimusten tai sen jäsenvaltion, jossa työ suoritetaan, kansallisen oikeuden nojalla sovelleta alkuperämaan oikeutta; näin varmistetaan, että sisäisen siirron saanut työntekijä kuuluu jommankumman maan sosiaaliturvalainsäädännön piiriin. Kun on kyse EU:n sisäisestä liikkuvuudesta, sovelletaan vastaavasti asetusta (EU) N:o 1231/2010, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten kahdenvälisen sopimusten soveltamista, joilla varmistetaan, että sisäisen siirron saanut työntekijä kuuluu alkuperämaansa kansallisen oikeuden piiriin;
 - d) sellaisten vanhuuteen, työkyvyttömyyteen ja kuolemaan liittyvien lakisääteisten eläkkeiden maksaminen, jotka perustuvat sisäisen siirron saaneen työntekijän aikaisempaan työskentelyyn ja jotka kolmanteen maahan muuttavat sisäisen siirron saaneet työntekijät — tai tällaisten työntekijöiden kolmannessa maassa asuvat jälkeinelävät, joilla on sisäisen siirron saaneeseen työntekijästä johdettuja oikeuksia — ovat ansainneet asetuksen (EY) N:o 883/2004 3 artiklassa tarkoitetun lainsäädännön mukaisesti, samoin ehdoin ja samansuuruisina kuin asianomaisen jäsenvaltion kansalaiset heidän muuttaessaan kolmanteen maahan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1231/2010 ja kahdenvälisen sopimusten soveltamista;
 - e) mahdollisuus saada yleisesti tarjolla olevia tavaroita ja palveluja, lukuun ottamatta kansallisessa oikeudessa säädettyjä asunnon saamiseen liittyviä menettelyjä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin ja kansallisen oikeuden mukaista sopimusvapautta, ja julkisten työvoimatoimistojen tarjoamia palveluja.

Tässä kohdassa tarkoitetut kahdenväliset sopimukset tai kansallinen oikeus ovat 4 artiklassa tarkoitettuja kansainvälisiä sopimuksia tai jäsenvaltioiden säännöksiä.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 2 kohdan c alakohtaa ei sovelleta perhe-etuuksien osalta sisäisen siirron saaneisiin työntekijöihin, joilla on lupa oleskella ja työskennellä jäsenvaltion alueella enintään yhdeksän kuukauden ajan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1231/2010 soveltamista.

4. Tämä artikla ei rajoita jäsenvaltion oikeutta peruuttaa lupa tai jättää se uusimatta 8 artiklan mukaisesti.

19 artikla

Perheenjäsenet

1. Direktiiviä 2003/86/EY sovelletaan ensimmäisessä jäsenvaltiossa ja toisissa jäsenvaltioissa, jotka sallivat sisäisen siirron saaneen työntekijän oleskella ja työskennellä alueellaan tämän direktiivin 22 artiklan mukaisesti, tässä artiklassa säädetyin poikkeuksin.

2. Direktiivin 2003/86/EY 3 artiklan 1 kohdasta ja 8 artiklasta poiketen perheenyhdistämisen edellytykseksi jäsenvaltioissa ei saa asettaa sitä, että kyseisten jäsenvaltioiden tämän direktiivin perusteella myöntämän luvan haltijalla on kohtalaiset mahdollisuudet saada pysyvä oleskeluoikeus ja että hän on oleskellut jäsenvaltiossa tietyn vähimmäisajan.

3. Direktiivin 2003/86/EY 4 artiklan 1 kohdan kolmannelta alakohdasta ja 7 artiklan 2 kohdasta poiketen kyseisissä kohdissa tarkoitettuja kotouttamistoimenpiteitä voidaan soveltaa jäsenvaltioissa vasta sen jälkeen kun asianomaisille henkilöille on myönnetty oikeus perheenyhdistämiseen.

4. Direktiivin 2003/86/EY 5 artiklan 4 kohdan ensimmäisestä alakohdasta poiketen jäsenvaltion on myönnettävä, jos perheenyhdistämisen edellytykset täyttyvät, perheenjäsenen oleskeluluvat 90 päivän kuluessa siitä päivästä, jolloin täydellinen hakemus tehtiin. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen käsittelee sisäisen siirron saaneen työntekijän perheenjäsenen oleskelulupahakemuksen samaan aikaan kuin sisäisen siirron saaneen työntekijän lupaa tai pitkäaikaista

liikkuvuutta koskevaa lupaa koskevan hakemuksen tapauksissa, joissa sisäisen siirron saaneen työntekijän perheenjäsenen oleskelulupahakemus tehdään samaan aikaan. Edellä 15 artiklassa säädettyjä menettelyllisiä takeita on sovellettava vastaavasti.

5. Direktiivin 2003/86/EY 13 artiklan 2 kohdasta poiketen perheenjäsenen oleskelulupien voimassaoloaika jäsenvaltiossa päättyy pääsääntöisesti kyseisen jäsenvaltion myöntämän sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan tai pitkäaikaista liikkuvuutta koskevan luvan voimassaolon päättymispäivänä.

6. Direktiivin 2003/86/EY 14 artiklan 2 kohdasta poiketen sisäisen siirron saaneen työntekijän perheenjäsenillä, joille on myönnetty oikeus perheen yhdistämiseen, on oikeus palkkatyön tekemiseen tai itsenäiseen ammatinharjoittamiseen perheenjäsenen oleskeluluvan myöntäneen jäsenvaltion alueella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin kansalaisten etuuskohtelun periaatetta, joka on ilmaistu asiaankuuluvien liittymisasiakirjojen asiaa koskeissa määräyksissä.

V LUKU

EU:N SISÄINEN LIKKUVUUS

20 artikla

Liikkuvuus

Kolmansien maiden kansalaiset, joilla on ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva sisäisen siirron saaneen työntekijän lupa, voivat kyseisen luvan ja voimassa olevan matkustusasiakirjan perusteella, sekä 21 ja 22 artiklassa säädettyin edellytyksin ja jollei 23 artiklasta muuta johdu, tulla yhteen tai useaan toiseen jäsenvaltioon sekä oleskella ja työskennellä niissä.

21 artikla

Lyhytaikainen liikkuvuus

1. Kolmansien maiden kansalaisilla, joilla on ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva sisäisen siirron saaneen työntekijän lupa, on oikeus oleskella ja työskennellä missä tahansa toisessa jäsenvaltiossa samaan yritykseen tai yritysryhmään kuuluvassa jälkimmäiseen jäsenvaltioon sijoittautuneessa muussa yksikössä enintään 90 päivän ajan minkä tahansa 180 päivän jakson aikana jäsenvaltiota kohden tässä artiklassa säädettyin edellytyksin.

2. Toinen jäsenvaltio voi edellyttää ensimmäisen jäsenvaltion vastaanottavan yksikön ilmoittavan ensimmäiselle jäsenvaltiolle ja toiselle jäsenvaltiolle sisäisen siirron saaneen työntekijän aikomuksesta työskennellä toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneessa yksikössä.

Tällaisissa tapauksissa toisen jäsenvaltion on sallittava, että ilmoittaminen tapahtuu:

- a) joko hakemisajankohtana ensimmäisessä jäsenvaltiossa, kun liikkuvuus toiseen jäsenvaltioon on siinä vaiheessa jo suunniteltu; tai
 - b) sen jälkeen kun ensimmäinen jäsenvaltio on sallinut sisäisen siirron saaneen työntekijän maahanpääsyn, heti kun aiottu liikkuvuus toiseen jäsenvaltioon on tiedossa.
3. Toinen jäsenvaltio voi edellyttää, että ilmoituksen mukana toimitetaan seuraavat asiakirjat ja tiedot:
- a) todisteet siitä, että toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva vastaanottava yksikkö ja kolmanteen maahan sijoittautunut yritys kuuluvat samaan yritykseen tai yritysryhmään;
 - b) työsopimus ja tarvittaessa työnantajan komennuskirje, jotka toimitettiin ensimmäiselle jäsenvaltiolle 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti;

- c) tapauksen mukaan asiakirjat, joista ilmenee, että sisäisen siirron saanut työntekijä täyttää asianomaisen jäsenvaltion kansallisessa oikeudessa unionin kansalaisille asetetut vaatimukset sen säännellyn ammatin harjoittamiseksi, jota hakemus koskee;
- d) 5 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukainen voimassa oleva matkustusasiakirja; ja
- e) liikkuvuuden suunniteltu kesto ja ajankohta, jos niitä ei ole mainittu missään edellä mainitussa asiakirjassa.

Toinen jäsenvaltio voi edellyttää, että nämä asiakirjat ja tiedot esitetään jollakin kyseisen jäsenvaltion virallisella kielellä.

4. Jos ilmoitus on tehty 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ja jos toinen jäsenvaltio ei ole ilmoittanut ensimmäiselle jäsenvaltiolle vastustavansa liikkuvuutta 6 kohdan mukaisesti, sisäisen siirron saaneen työntekijän liikkuvuus toiseen jäsenvaltioon voi toteutua milloin tahansa sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan voimassaoloaikana.

5. Jos ilmoitus on tehty 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, liikkuvuus voidaan aloittaa toiselle jäsenvaltiolle ilmoittamisen jälkeen välittömästi tai milloin tahansa sen jälkeen sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan voimassaoloaikana.

6. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen perusteella toinen jäsenvaltio voi vastustaa sisäisen siirron saaneen työntekijän liikkuvuutta alueelleen 20 päivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta, jos:

- a) 5 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tai tämän artiklan 3 kohdan a, c tai d alakohdassa esitettyjä ehtoja ei noudateta;
- b) esitetyt asiakirjat on hankittu vilpillisin keinoin, ne on väärennetty tai niitä on muutettu;
- c) 12 artiklan 1 kohdassa tai tämän artiklan 1 kohdassa määritelty oleskelun enimmäiskesto on täyttynyt.

Toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava viipymättä ensimmäisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja ensimmäisen jäsenvaltion vastaanottavalle yksikölle siitä, että ne vastustavat kyseessä olevaa liikkuvuutta.

7. Jos toinen jäsenvaltio vastustaa liikkuvuutta tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti ja liikkuvuus ei ole vielä toteutunut, sisäisen siirron saanut työntekijä ei saa työskennellä toisessa jäsenvaltiossa osana yrityksen sisäistä siirtoa. Jos liikkuvuus on jo toteutunut, sovelletaan 23 artiklan 4 ja 5 kohtaa.

8. Jos ensimmäinen jäsenvaltio uusii sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan sen 12 artiklan 1 kohdassa säädetyn enimmäiskeston aikana, uusitun luvan haltija voi jatkaa sen nojalla työntekeä toisessa jäsenvaltiossa tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn enimmäiskeston puitteissa.

9. Sellaisilta sisäisen siirron saaneilta työntekijöiltä, joita pidetään uhkana yleiselle järjestykselle, yleiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle, on evättävä pääsy toisen jäsenvaltion alueelle ja lupa oleskella siellä.

22 artikla

Pitkäaikainen liikkuvuus

1. Niiden kolmansien maiden kansalaisten osalta, joilla on ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva sisäisen siirron saaneen työntekijän lupa ja jotka aikovat oleskella ja työskennellä missä tahansa toisessa jäsenvaltiossa samaan yritykseen tai yritysyhmään kuuluvassa jälkimmäiseen jäsenvaltioon sijoittautuneessa muussa yksikössä tai muissa yksiköissä yli 90 vuorokauden ajan jäsenvaltiota kohden, toinen jäsenvaltio voi päättää:

- a) soveltaa 21 artiklaa ja sallia sisäisen siirron saaneen työntekijän oleskella ja työskennellä alueellaan ensimmäisen jäsenvaltion myöntämän sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan perusteella ja sen voimassaolon ajan; tai
- b) soveltaa 2–7 kohdassa säädettyä menettelyä.

2. Kun tehdään pitkäaikaista liikkuvuutta koskeva hakemus:
- a) toinen jäsenvaltio voi edellyttää, että hakija toimittaa jotkin tai kaikki seuraavista asiakirjoista, jos toinen jäsenvaltio edellyttää niiden toimittamista alkuperäistä hakemusta varten:
 - i) todisteet siitä, että toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva vastaanottava yksikkö ja kolmanteen maahan sijoittautunut yritys kuuluvat samaan yritykseen tai yritysryhmään;
 - ii) työsopimus ja tarvittaessa työnantajan komennuskirje, joista säädetään 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa;
 - iii) tapauksen mukaan asiakirjat, joista ilmenee, että kolmannen maan kansalainen täyttää asianomaisen jäsenvaltion kansallisessa oikeudessa unionin kansalaisille asetetut vaatimukset sen säännellyn ammatin harjoittamiseksi, jota hakemus koskee;
 - iv) 5 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukainen voimassa oleva matkustusasiakirja;
 - v) todisteet siitä, että hakijalla on 5 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettu sairausvakuutus, tai, jos siitä säädetään kansallisessa oikeudessa, että hän on hakenut sairausvakuutusta.

Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että hakija ilmoittaa viimeistään pitkäaikaista liikkuvuutta koskevan luvan myöntämisaikana kyseessä olevan sisäisen siirron saaneen työntekijän osoitteen toisen jäsenvaltion alueella.

Toinen jäsenvaltio voi edellyttää, että nämä asiakirjat ja tiedot esitetään jollakin kyseisen jäsenvaltion virallisella kielellä;

- b) toisen jäsenvaltion on tehtävä päätös pitkäaikaista liikkuvuutta koskevasta hakemuksesta ja annettava päätös kirjallisena tiedoksi hakijalle mahdollisimman pian ja viimeistään 90 vuorokauden kuluttua siitä päivästä, jolloin hakemus tehtiin ja a alakohdan nojalla edellytetyt asiakirjat toimitettiin toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille;
 - c) sisäisen siirron saaneelta työntekijältä ei edellytetä, että hän poistuu jäsenvaltioiden alueelta jättääkseen hakemuksen eikä häneen sovelleta viisumivaatimusta;
 - d) sisäisen siirron saaneen työntekijän sallitaan työskennellä toisessa jäsenvaltiossa siihen saakka kun toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet päätöksen pitkäaikaista liikkuvuutta koskevasta hakemuksesta edellyttäen, että
 - i) 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ajanjakso ei ole päättynyt eikä ensimmäisen jäsenvaltion myöntämän sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan voimassaolo ole päättynyt; ja
 - ii) täydellinen hakemus on toimitettu toiselle jäsenvaltiolle viimeistään 20 vuorokautta ennen kuin sisäisen siirron saaneen työntekijän pitkäaikainen liikkuvuus alkaa, jos toinen jäsenvaltio tätä vaatii;
 - e) pitkäaikaista liikkuvuutta koskevaa hakemusta ja lyhytaikaista liikkuvuutta koskevaa ilmoitusta ei saa toimittaa samaan aikaan. Kun tarve pitkäaikaiseen liikkuvuuteen syntyy sisäisen siirron saaneen työntekijän lyhytaikaisen liikkuvuuden jo alettua, toinen jäsenvaltio voi pyytää, että pitkäaikaista liikkuvuutta koskeva hakemus tehdään vähintään 20 vuorokautta ennen lyhytaikaisen liikkuvuusjakson päättymistä.
3. Jäsenvaltiot voivat hylätä pitkäaikaista liikkuvuutta koskevan hakemuksen, jos:
- a) edellä 2 kohdan a alakohdassa esitettyjä edellytyksiä ei noudateta tai 5 artiklan 4, 5 tai 8 kohdassa esitettyjä perusteita ei noudateta;
 - b) jotain 7 artiklan 1 kohdan b tai d alakohtaan taikka 2, 3 tai 4 kohtaan sisältyvää perustetta sovelletaan; tai
 - c) sisäisen siirron saaneen työntekijän lupa lakkaa olemasta voimassa menettelyn aikana.

4. Jos toinen jäsenvaltio tekee myönteisen päätöksen 2 artiklassa tarkoitetusta pitkäaikaista liikkuvuutta koskevasta hakemuksesta, sisäisen siirron saaneelle työntekijälle annetaan sellainen pitkäaikaista liikkuvuutta koskeva lupa, joka sallii sisäisen siirron saaneen työntekijän oleskelun ja työskentelyn toisen jäsenvaltion alueella. Tämä lupa myönnetään käyttäen asetuksessa (EY) N:o 1030/2002 säädettyä yhtenäistä kaavaa. Jäsenvaltioiden on merkittävä asetuksen (EY) N:o 1030/2002 liitteessä olevan a kohdan 6.4 alakohdan mukaiseen Oleskeluluvan tyyppi -kenttään "liikkuva ICT". Jäsenvaltiot voivat myös lisätä merkinnän virallisella kielellään tai virallisilla kielillään.

Jäsenvaltiot voivat antaa lisätietoja sisäisen siirron saaneen työntekijän pitkäaikaisen liikkuvuuden aikana tekemästä työstä paperimuodossa ja/tai tallentaa kyseisiä tietoja sähköisessä muodossa asetuksen (EY) N:o 1030/2002 4 artiklan ja sen liitteessä olevan a kohdan 16 alakohdan mukaisesti.

5. Pitkäaikaista liikkuvuutta koskevan luvan uusiminen ei rajoita 11 artiklan 3 kohdan soveltamista.

6. Kun pitkäaikaista liikkuvuutta koskeva lupa myönnetään, toinen jäsenvaltio ilmoittaa siitä ensimmäisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

7. Kun jäsenvaltio tekee päätöksen pitkäaikaista liikkuvuutta koskevasta hakemuksesta, sovelletaan 8 artiklaa, 15 artiklan 2–6 kohtaa ja 16 artiklaa.

23 artikla

Takeet ja seuraamukset

1. Jos sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan myöntää jäsenvaltio, joka ei sovelleta Schengenin säännöstöä täysimääräisesti, ja sisäisen siirron saanut työntekijä ylittää ulkorajan, toisella jäsenvaltiolla on oikeus vaatia todisteen siitä, että sisäisen siirron saanut työntekijä muuttaa toiseen jäsenvaltioon yrityksen sisäisen siirron puitteissa,

- a) jäljennöksen ilmoituksesta, jonka ensimmäisessä jäsenvaltiossa sijaitseva vastaanottava yksikkö on lähettänyt 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti; tai
- b) toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan vastaanottavan yksikön kirjeen, jossa täsmennetään ainakin EU:n sisäisen liikkuvuuden kesto ja toisen jäsenvaltion vastaanottavan yksikön tai vastaanottavien yksiköiden sijainti.

2. Jos ensimmäinen jäsenvaltio peruuttaa sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan, sen on ilmoitettava siitä toisen jäsenvaltion viranomaisille välittömästi.

3. Toisen jäsenvaltion vastaanottavan yksikön on ilmoitettava toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kaikista muutoksista, jotka vaikuttavat niihin edellytyksiin, joiden nojalla liikkuvuuden sallittiin toteutua.

4. Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että sisäisen siirron saanut työntekijä lopettaa välittömästi kaiken työnteon sen alueella ja poistuu sieltä, jos:

- a) se ei ole saanut ilmoitusta 21 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti ja edellyttää tällaista ilmoitusta;
- b) se on vastustanut liikkuvuutta 21 artiklan 6 kohdan mukaisesti;
- c) se on hylännyt pitkäaikaista liikkuvuutta koskevan hakemuksen 22 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- d) sisäisen siirron saaneen työntekijän lupaa tai pitkäaikaista liikkuvuutta koskevaa lupaa käytetään muihin tarkoituksiin kuin mihin se on myönnetty;
- e) edellytykset, joiden nojalla liikkuvuus sallittiin, eivät enää täyty.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ensimmäinen jäsenvaltio sallii sisäisen siirron saaneen työntekijän ja tarvittaessa hänen perheenjäsentensä uuden maahantulon ilman muodollisuuksia ja viipymättä, jos toinen jäsenvaltio sitä pyytää. Tätä sovelletaan myös, jos ensimmäisen jäsenvaltion myöntämän sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan voimassaolo on päättynyt tai lupa on peruutettu toisessa jäsenvaltiossa tapahtuneen liikkuvuuden aikana.

6. Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavan jäsenvaltion on haettava tietoa Schengenin tietojärjestelmästä silloin, kun sisäisen siirron saaneen työntekijän luvan haltija ylittää sen ulkorajan. Jäsenvaltion on evättävä maahantulo tai vastustettava liikkuvuutta sellaisten henkilöiden tapauksessa, joista on annettu Schengenin tietojärjestelmässä kuulutus maahantulon ja oleskelun epäämiseksi.

7. Jäsenvaltiot voivat määrätä seuraamuksia alueelleen sijoittautuneelle vastaanottavalle yksikölle 9 artiklan mukaisesti, jos:

- a) vastaanottava yksikkö ei ole tehnyt ilmoitusta sisäisen siirron saaneen työntekijän liikkuvuudesta 21 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti;
- b) sisäisen siirron saaneen työntekijän lupaa tai pitkäaikaista liikkuvuutta koskevaa lupaa käytetään muihin tarkoituksiin kuin mihin se on myönnetty;
- c) sisäisen siirron saaneen työntekijän lupaa koskeva hakemus on tehty muulle jäsenvaltiolle kuin sille, jossa oleskelu kokonaisuudessaan kestää pisimpään;
- d) sisäisen siirron saanut työntekijä ei enää täytä perusteita ja edellytyksiä, joiden nojalla liikkuvuuden sallittiin toteutua, ja vastaanottava yksikkö laiminlyö ilmoittamisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tällaisesta muutoksesta;
- e) sisäisen siirron saanut työntekijä aloitti työskentelyn toisessa jäsenvaltiossa, vaikka liikkuvuuden edellytykset eivät täyttyneet 21 artiklan 5 kohtaa tai 22 artiklan 2 kohdan d alakohtaa sovellettaessa.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

24 artikla

Tilastot

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tilastot ensimmäistä kertaa myönnettyjen sisäisen siirron saaneen työntekijän lupien ja pitkäaikaista liikkuvuutta koskevien lupien lukumäärästä ja tapauksen mukaan 21 artiklan 2 kohdan mukaisista vastaanotetuista ilmoituksista sekä mahdollisuuksien mukaan niiden sisäisen siirron saaneiden työntekijöiden lukumäärästä, joiden lupa on uusittu tai peruutettu. Nämä tilastot jaotellaan kansalaisuuden, ja mahdollisuuksien mukaan luvan voimassaoloajan, toimialan ja siirron saaneen työntekijän aseman mukaan.

2. Tilastot on laadittava yhden kalenterivuoden viitejaksoittain ja toimitettava komissiolle kuuden kuukauden kuluessa viitevuoden päättymisestä. Ensimmäinen viitevuosi on 2017.

3. Tilastot toimitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 862/2007 ⁽¹⁾ mukaisesti.

25 artikla

Kertomukset

Komissio toimittaa viimeistään 29 päivänä marraskuuta 2019 ja sen jälkeen kolmen vuoden välein Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa, ja tekee tarvittavat ehdotukset sen muuttamiseksi. Kertomuksessa keskitytään erityisesti arvioimaan EU:n sisäisen liikkuvuusjärjestelmän toiminnan moitteettomuutta sekä tarkastelemaan järjestelmän mahdollista väärinkäyttöä ja vuorovaikutusta Schengenin säännöstön kanssa. Komissio arvioi erityisesti 20, 21, 22, 23 ja 26 artiklan käytännön soveltamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 862/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, muuttoliikettä ja kansainvälistä suojelua koskevista yhteisön tilastoista sekä ulkomaisia työntekijöitä koskevien tilastojen laatimisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 311/76 kumoamisesta (EUVL L 199, 31.7.2007, s. 23).

26 artikla

Yhteyspisteiden välinen yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yhteyspisteitä, jotka tekevät tehokasta yhteistyötä ja vastaavat 21, 22 ja 23 artiklan täytäntöön panemiseksi tarvittavien tietojen vastaanottamisesta ja toimittamisesta. Jäsenvaltioiden on annettava etusija sähköiselle tietojenvaihdolle.
2. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava muille jäsenvaltioille 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisten yhteyspisteiden välityksellä 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista nimetyistä viranomaisista ja 21 ja 22 artiklassa tarkoitettuun liikkuvuuteen sovelletusta menettelystä.

27 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 29 päivänä marraskuuta 2016. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

28 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

29 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 15 päivänä toukokuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 565/2014/EU,

annettu 15 päivänä toukokuuta 2014,

yksinkertaistetun järjestelmän käyttöönotosta henkilötarkastuksissa ulkorajoilla siten, että Bulgaria, Kroatia, Kypros ja Romania hyväksyvät yksipuolisesti tietyt asiakirjat kansallisia viisumejaan vastaaviksi alueidensa läpi tapahtuvaa kauttakulkua varten tai 180 vuorokauden pituista ajanjaksoa kohden enintään 90 vuorokautta kestäväää alueellaan oleskelua varten, sekä päätösten N:o 895/2006/EY ja N:o 582/2008/EY kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 77 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vuoden 2011 liittymisasiakirjan 4 artiklan 1 kohdan nojalla Kroatian, joka liittyi unioniin 1 päivänä heinäkuuta 2013, on mainitusta päivästä alkaen vaadittava viisumi niiden kolmansien maiden kansalaisilta, jotka on lueteltu neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 ⁽²⁾ liitteessä I.
- (2) Vuoden 2011 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdan mukaan Schengenin säännösten määräyksiä yhtenäisten viisumien myöntämisestä koskevista edellytyksistä ja kriteereistä sekä viisumien vastavuoroisesta hyväksymisestä sekä oleskelulupien ja pitkä- ja lyhytaikaisten viisumien vastaavuudesta sovelletaan Kroatiassa ainoastaan neuvoston tehtyä tätä tarkoittavan päätöksen. Määräykset kuitenkin sitovat Kroatiata liittymispäivästä alkaen.
- (3) Kroatian on näin ollen myönnettävä kansallinen viisumi maahantuloa tai sen alueen läpi tapahtuvaa kauttakulkua varten kolmansien maiden kansalaisille, joilla on Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavan jäsenvaltion myöntämä yhtenäinen viisumi, pitkäaikainen viisumi tai oleskelulupa taikka vastaava asiakirja, jonka on myöntänyt Bulgaria, Kypros ja Romania, jotka eivät vielä sovelleta Schengenin säännöstöä täysimääräisesti.
- (4) Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavien jäsenvaltioiden tai Bulgarian, Kyproksen ja Romanian myöntämien asiakirjojen haltijat eivät muodosta minkäänlaista riskiä Kroatialle, koska mainitut jäsenvaltiot ovat

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 27. helmikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. toukokuuta 2014.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 539/2001, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2001, luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske (EYVL L 81, 21.3.2001, s. 1).

suorittaneet heille kaikki tarvittavat tarkastukset. Jotta vältettäisiin perusteettoman hallinnollisen lisärasituksen aiheuttaminen Kroatialle, olisi otettava käyttöön yhteiset säännöt, joiden nojalla Kroatialla on lupa hyväksyä yksipuolisesti tiettyjä kyseisten jäsenvaltioiden myöntämiä asiakirjoja sen kansallisia viisumeja vastaaviksi ja ottaa käyttöön tähän yksipuoliseen vastaavuuteen perustuva yksinkertaistettu järjestelmä sen ulkorajoilla suoritettavia henkilötarkastuksia varten.

- (5) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 895/2006/EY⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 582/2008/EY⁽²⁾ käyttöön otetut yhteiset säännöt olisi kumottava. Olisi otettava käyttöön yhteiset säännöt, jotka koskevat Kyprosta, joka on pannut täytäntöön päätöksellä N:o 895/2006/EY käyttöön otetun yhteisen järjestelmän 10 päivästä heinäkuuta 2006, sekä Bulgariaa ja Romaniaa, jotka ovat panneet päätöksellä N:o 582/2008/EY käyttöön otetun yhteisen järjestelmän täytäntöön 18 päivästä heinäkuuta 2008, ja joiden nojalla Bulgarialla, Kyproksella ja Romanialla on Kroatian tavoin lupa hyväksyä yksipuolisesti tietyt Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavien jäsenvaltioiden myöntämät asiakirjat ja vastaavat Kroatian myöntämät asiakirjat kansallisia viisumejaan vastaaviksi ja ottaa käyttöön tähän yksipuoliseen vastaavuuteen perustuva yksinkertaistettu järjestelmä ulkorajoilla suoritettavia henkilötarkastuksia varten. Tämä päätös ei vaikuta Bulgarian ja Romanian pyrkimykseen tulla viipymättä Schengen-jäsenvaltioiksi.
- (6) Tässä päätöksessä säädettyä yksinkertaistettua järjestelmää olisi sovellettava siirtymäkauden ajan neuvoston päätöksellä vahvistettavaan päivään asti Kyproksen osalta vuoden 2003 liittymisasiakirjan 3 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, Bulgarian ja Romanian osalta vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja Kroatian osalta vuoden 2011 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tavoin, jollei ennen tuota päivää annettuja asiakirjoja koskevien mahdollisten siirtymäsäännösten soveltamisesta muuta johdu.
- (7) Yksinkertaistettuun järjestelmään osallistumisen olisi oltava vapaaehtoista, eikä siitä saisi aiheutua jäsenvaltioille velvoitteita vuoden 2003 liittymisasiakirjassa, vuoden 2005 liittymisasiakirjassa tai vuoden 2011 liittymisasiakirjassa määrättyjen velvoitteiden lisäksi.
- (8) Yhteisiä sääntöjä olisi sovellettava Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavien jäsenvaltioiden myöntämiin lyhytaikaisiin yhtenäisiin viisumeihin, pitkäaikaisiin viisumeihin ja oleskelulupiin, sellaiselle hakijalle myönnettyihin alueellisesti rajoitettuihin viisumeihin, jolla on matkustusasiakirja, jota yksi tai useampi jäsenvaltio, mutta eivät kaikki, ei Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 810/2009⁽³⁾, jäljempänä 'viisumisäännöstö', mukaisesti tunnusta ja jota Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen osallistuvat maat eivät tunnusta, sekä Bulgarian, Kroatian, Kyproksen ja Romanian myöntämiin lyhyt- ja pitkäaikaisiin viisumeihin ja oleskelulupiin. Asiakirjan hyväksyntä olisi rajattava sen voimassaoloaikaan.
- (9) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 562/2006⁽⁴⁾ säädettyjen, sellaisia kolmansien maiden kansalaisia koskevien maahantuloodellytysten, joiden aiottu oleskelu jäsenvaltioiden alueella 180 vuorokauden pituista ajanjaksoa kohden on enintään 90 vuorokautta, on täyttyvä sitä vaatimusta lukuun ottamatta, jonka mukaan henkilöllä on oltava hallussaan voimassa oleva viisumi, jos tätä vaaditaan asetuksen (EY) N:o 539/2001 nojalla, siltä osin kuin tällä päätöksellä otetaan käyttöön järjestelmä, jolla Bulgaria, Kroatia, Kypros ja Romania hyväksyvät yksipuolisesti tietyt Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavien jäsenvaltioiden myöntämät asiakirjat ja vastaavat Bulgarian, Kroatian, Kyproksen ja Romanian myöntämät asiakirjat alueidensa läpi tapahtuvaa kauttakulkua varten tai 180 vuorokauden pituista ajanjaksoa kohden enintään 90 vuorokautta kestävää alueellaan oleskelua varten.
- (10) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän päätöksen tavoitetta eli sellaisen järjestelmän käyttöönottoa, jonka mukaan Bulgaria, Kroatia, Kypros ja Romania hyväksyvät yksipuolisesti tietyt muiden jäsenvaltioiden myöntämät asiakirjat, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 895/2006/EY, tehty 14 päivänä kesäkuuta 2006, yksinkertaistetun järjestelmän käyttöönotosta henkilötarkastuksissa ulkorajoilla siten, että Tšekki, Viro, Kypros, Latvia, Liettua, Unkari, Malta, Puola, Slovenia ja Slovakia hyväksyvät kauttakulussa alueidensa läpi yksipuolisesti tietyt asiakirjat kansallisia viisumejaan vastaaviksi (EUVL L 167, 20.6.2006, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 582/2008/EY, tehty 17 päivänä kesäkuuta 2008, yksinkertaistetun järjestelmän käyttöönotosta henkilötarkastuksissa ulkorajoilla siten, että Bulgaria, Kypros ja Romania hyväksyvät kauttakulussa alueidensa läpi yksipuolisesti tietyt asiakirjat kansallisia viisumejaan vastaaviksi (EUVL L 161, 20.6.2008, s. 30).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 810/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, yhteisön viisumisäännöstön laadimisesta (viisumisäännöstö) (EUVL L 243, 15.9.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 562/2006, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) (EUVL L 105, 13.4.2006, s. 1).

- (11) Islannin ja Norjan osalta tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisessä sopimuksessa viimeksi mainittujen osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ⁽¹⁾ ja jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/437/EY ⁽²⁾ 1 artiklan B alakohdassa tarkoitettuun alaan.
- (12) Sveitsin osalta tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ⁽³⁾ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B alakohdassa, tarkasteltuna yhdessä neuvoston päätöksen 2008/146/EY ⁽⁴⁾ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.
- (13) Liechtensteinin osalta tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä allekirjoitetussa pöytäkirjassa Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ⁽⁵⁾ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B alakohdassa, tarkasteltuna yhdessä neuvoston päätöksen 2011/350/EU ⁽⁶⁾ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.
- (14) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen hyväksymiseen, päätös ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (15) Tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu neuvoston päätöksen 2000/365/EY ⁽⁷⁾ mukaisesti; Yhdistynyt kuningaskunta ei sen vuoksi osallistu tämän päätöksen hyväksymiseen, päätös ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.
- (16) Tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu neuvoston päätöksen 2002/192/EY ⁽⁸⁾ mukaisesti; Irlanti ei sen vuoksi osallistu tämän päätöksen hyväksymiseen, päätös ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tällä päätöksellä otetaan ulkorajoilla tehtävissä henkilötarkastuksissa käyttöön yksinkertaistettu järjestelmä, jonka mukaan Bulgaria, Kroatia, Kypros ja Romania voivat hyväksyä yksipuolisesti kansallisia viisumejaan vastaaviksi tämän päätöksen 2 artiklan 1 kohdassa ja 3 artiklassa tarkoitetut sellaisille kolmansien maiden kansalaisille, joilta asetuksen (EY) N:o 539/2001 mukaisesti edellytetään viisumia, myönnettyt asiakirjat alueidensa läpi tapahtuvaa kauttakulkua varten tai 180 vuorokauden pituista ajanjaksoa kohden enintään 90 vuorokautta kestävää alueillaan oleskelua varten.

⁽¹⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Neuvoston päätös 1999/437/EY, tehty 17 päivänä toukokuuta 1999, tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä (EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽³⁾ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 2008/146/EY, tehty 28 päivänä tammikuuta 2008, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen, Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ EYVL L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ Neuvoston päätös 2011/350/EU, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2011, Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen, joka koskee Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä tehtävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta, siltä osin kuin kyse on tarkastusten poistamisesta sisärajoilta ja henkilöiden liikkumisesta rajojen yli (EUVL L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁽⁷⁾ Neuvoston päätös 2000/365/EY, tehty 29 päivänä toukokuuta 2000, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin (EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽⁸⁾ Neuvoston päätös 2002/192/EY, tehty 28 päivänä helmikuuta 2002, Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin (EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20).

Tämän päätöksen täytäntöönpano ei vaikuta asetuksen (EY) N:o 562/2006 5–13, 18 ja 19 artiklan mukaisesti ulkoraajoilla suoritettaviin henkilötarkastuksiin.

2 artikla

1. Bulgaria, Kroatia, Kypros ja Romania voivat pitää alueidensa läpi tapahtuvaa kauttakulkua varten tai 180 vuorokauden ajanjaksoa kohden enintään 90 vuorokautta kestävää alueellaan oleskelua varten kansallisia viisumejaan vastavina seuraavia Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavien jäsenvaltioiden myöntämiä asiakirjoja niiden haltijan kansallisuudesta riippumatta:

- a) kahteen tai useaan maahantuloon oikeuttava yhtenäinen viisumi, sellaisena kuin se on määritelty viisumisäännösten 2 artiklan 3 alakohdassa;
- b) Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen ⁽¹⁾ 18 artiklassa tarkoitettu viisumi pitkäaikaista oleskelua varten;
- c) oleskelulupa, sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EY) N:o 562/2006 2 artiklan 15 alakohdassa.

2. Bulgaria, Kroatia, Kypros ja Romania voivat pitää alueidensa läpi tapahtuvaa kauttakulkua varten tai 180 vuorokauden ajanjaksoa kohden enintään 90 vuorokautta kestävää alueellaan oleskelua varten kansallisia viisumejaan vastavina myös alueellisesti rajoitettuja viisumeja, jotka on myönnetty viisumisäännösten 25 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

3. Jos Bulgaria, Kroatia, Kypros tai Romania päättävät soveltaa tätä päätöstä, niiden on hyväksyttävä kaikki 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut asiakirjat riippumatta siitä, mikä jäsenvaltio ne on myöntänyt, paitsi jos asiakirjat on liitetty matkustusasiakirjoihin, joita ne eivät hyväksy, tai sellaisen kolmannen maan myöntämiin asiakirjoihin, johon niillä ei ole diplomaattisuhteita.

3 artikla

1. Jos Bulgaria, Kroatia, Kypros tai Romania päättävät soveltaa 2 artiklaa, ne voivat mainitussa artiklassa tarkoitettujen asiakirjojen lisäksi hyväksyä alueensa läpi tapahtuvaa kauttakulkua varten tai 180 vuorokauden ajanjaksoa kohden enintään 90 vuorokautta kestävää alueellaan oleskelua varten kansallisia viisumejaan vastaaviksi seuraavat asiakirjat:

- a) Bulgarian, Kroatian, Kyproksen tai Romanian myöntämät, neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1683/95 ⁽²⁾ säädetyn yhtenäisen kaavan mukaiset kansalliset viisumit lyhytaikaista ja pitkäaikaista oleskelua varten;
- b) Bulgarian, Kroatian, Kyproksen tai Romanian myöntämät, neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1030/2002 ⁽³⁾ säädetyn yhtenäisen kaavan mukaiset oleskeluluvat,

paitsi jos tällaiset viisumit ja oleskeluluvat on liitetty matkustusasiakirjoihin, joita nämä jäsenvaltiot eivät hyväksy, tai sellaisen kolmannen maan myöntämiin asiakirjoihin, johon niillä ei ole diplomaattisuhteita.

2. Liitteessä I luetellaan Bulgarian myöntämät asiakirjat, jotka voidaan hyväksyä.

Liitteessä II luetellaan Kroatian myöntämät asiakirjat, jotka voidaan hyväksyä.

Liitteessä III luetellaan Kyproksen myöntämät asiakirjat, jotka voidaan hyväksyä.

Liitteessä IV luetellaan Romanian myöntämät asiakirjat, jotka voidaan hyväksyä.

4 artikla

Edellä 2 ja 3 artiklassa tarkoitettujen asiakirjojen on oltava voimassa kauttakulun tai oleskelun keston ajan.

⁽¹⁾ EUVL L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1683/95, annettu 29 päivänä toukokuuta 1995, yhtenäisestä viisumin kaavasta (EYVL L 164, 14.7.1995, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1030/2002, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, kolmansien maiden kansalaisten oleskeluluvan yhtenäisestä kaavasta (EYVL L 157, 15.6.2002, s. 1).

5 artikla

Jos Bulgaria, Kroatia, Kypros ja Romania päättävät soveltaa tätä päätöstä, niiden on ilmoitettava siitä komissiolle 20 työpäivän kuluessa tämän päätöksen voimaantulosta. Komissio julkaisee näiden jäsenvaltioiden ilmoittamat tiedot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Näissä ilmoituksissa on tarpeen mukaan nimettävä kolmannet maat, joihin Bulgaria, Kroatia, Kypros ja Romania eivät diplomaattisuhteiden puuttuessa soveltaa tätä päätöstä 2 artiklan 3 kohdan ja 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

6 artikla

Kumotaan päätökset N:o 895/2006/EY ja N:o 582/2008/EY.

7 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Päätöstä sovelletaan siihen päivään saakka, joka määritetään Kyproksen osalta vuoden 2003 liittymisasiakirjan 3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan, Bulgarian ja Romanian osalta vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ja Kroatian osalta vuoden 2011 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla tehtävällä neuvoston päätöksellä ja jona kaikkia yhteistä viisumipolitiikkaa ja jäsenvaltioiden alueella laillisesti asuvien kolmansien maiden kansalaisten liikkumista koskevia Schengenin säännösten määräyksiä sovelletaan asianomaiseen jäsenvaltioon.

8 artikla

Tämä päätös on osoitettu Bulgarialle, Kroatialle, Kyprokselle ja Romanialle.

Tehty Brysselissä 15 päivänä toukokuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

LIITE I

LUETTELO BULGARIAN MYÖNTÄMISTÄ ASIAKIRJOISTA

Viisumit

Bulgaria myöntää seuraaventyypisiä viisumeita Bulgarian tasavallan ulkomaalaislain mukaisesti:

- Виза за летищен транзит (виза вид А) — Lentokentän kauttakulkuviisumi (tyyppi А),
- Виза за краткосрочно пребиваване (виза вид С) — Viisumi lyhytaikaista oleskelua varten (tyyppi С),
- Виза за дългосрочно пребиваване (виза вид D) — Viisumi pitkäaikaista oleskelua varten (tyyppi D).

Oleskeluluvat

Bulgaria myöntää seuraavia asetuksen (EY) N:o 562/2006 2 artiklan 15 alakohdassa mainittuja oleskelulupia:

1. Разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ в Република България чужденец — Pitkäaikainen oleskelu.
2. Разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС чужденец — Pitkäaikainen oleskelu — EY.
3. Разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ в Република България чужденец — Oleskelulupa.
4. Разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ член на perheystvo на гражданин на EC, който не e uprajnil pravoto si na svobodno pridvizhvanе, s otbelazvanе "член на семейство" — Pitkäaikainen oleskelu — Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY ⁽¹⁾ mukainen perheenjäsen.
5. Разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ член на семейството на гражданин на EC, който не e uprajnil pravoto si na svobodno pridvizhvanе, s otbelazvanе "член на семейство" — Oleskelulupa — Direktiivin 2004/38/EY mukainen perheenjäsen.
6. Разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ с otbelazvanе "бенефициер съгласно член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/EO" — Pitkäaikainen oleskelu — Direktiivin 2004/38/EY 3 artiklan 2 kohdan mukainen edunsaaja.
7. Разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ с otbelazvanе "бенефициер съгласно член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/EO" — Oleskelulupa — Pitkäaikainen oleskelu — Direktiivin 2004/38/EY 3 artiklan 2 kohdan mukainen edunsaaja.
8. Разрешение за пребиваване тип "синя карта на EC" — Oleskelulupa — EU:n sininen kortti.
9. Единно разрешение за пребиваване и работа — Yhdistelmä lupa.
10. Временно разрешение за пребиваване на притежател на синя карта на EC, издадена от друга държава — членка на EC — Tilapäinen oleskelulupa.
11. Разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на бежанец или на чужденец с предоставено убежище — Pitkäaikainen oleskelu — Pakolaisen tai turvapaikan saaneen ulkomaalaisen perheenjäsen.
12. Разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на чужденец с хуманитарен статут — Pitkäaikainen oleskelu — Toissijaista suojelua saavan ulkomaalaisen perheenjäsen.
13. Разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на чужденец с предоставена временна закрила — Pitkäaikainen oleskelu — Tilapäistä suojelua saavan ulkomaalaisen perheenjäsen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/38/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta (EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77).

14. Разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване "научен работник" — Pitkäaikainen oleskelu — Tutkija.
15. Удостоверение за завръщане в Република България на чужденец — Tilapäinen passi ulkomaalaiselle Bulgarian tasavaltaan paluuta varten.
16. "Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза" на продължително пребиваващ член на семейство на гражданин на ЕС — Unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskelukortti — Pitkäaikainen oleskelu.
17. "Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза" на постоянно пребиваващ член на семейство на гражданин на ЕС — Unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskelukortti — Oleskelulupa.

*LIITE II***LUETTELO KROATIAN MYÖNTÄMISTÄ ASIAKIRJOISTA**

Viisumit

- Kratkotrajna viza (C) — Viisumi lyhytaikaista oleskelua varten (C).

Oleskeluluvat

- Odobrenje boravka — Oleskelun hyväksyntä,
- Osobna iskaznica za stranca — Ulkomaalaisen henkilökortti.

*LIITE III***LUETTELO KYPROKSEN MYÖNTÄMISTÄ ASIAKIRJOISTA**

Θεωρήσεις (Viisumit)

- Θεώρηση διέλευσης — Κατηγορία Β (Kauttakulkuviisumi — Tyyppi B),
- Θεώρηση για παραμονή βραχείας διάρκειας — Κατηγορία Γ (Viisumi lyhytaikaista oleskelua varten — Tyyppi C),
- Ομαδική θεώρηση — Κατηγορίες Β και Γ (Ryhmäviisumi — Tyyppi B ja C).

Άδειες παραμονής (Oleskeluluvat)

- Προσωρινή άδεια παραμονής (απασχόληση, επισκέπτης, φοιτητής) — Tilapäinen oleskelulupa (työnteko, vierailu, opiskelu),
 - Άδεια εισόδου (απασχόληση, φοιτητής) — Maahantulolupa (työnteko, opiskelu),
 - Άδεια μετανάστευσης (μόνιμη άδεια) — Maahanmuuttolupa (pysyvä lupa).
-

LIITE IV

LUETTELO ROMANIAN MYÖNTÄMISTÄ ASIAKIRJOISTA

Viisumit

- viză de tranzit, identificată prin simbolul B (kauttakulkuviisumi, merkinnällä B),
- viză de scurtă ședere, identificată prin simbolul C (viisumi lyhytaikaista oleskelua varten, merkinnällä C),
- viză de lungă ședere, identificată prin unul dintre următoarele simboluri, în funcție de activitatea pe care urmează să o desfășoare în România străinul căruia i-a fost acordată (viisumi pitkäaikaista oleskelua varten, joka on yksilöity jollakin seuraavista symboleista viisumin haltijan Romaniassa harjoittaman toiminnan mukaan):
 - i) desfășurarea de activități economice, identificată prin simbolul D/AE (taloudellinen toiminta, merkinnällä D/AE);
 - ii) desfășurarea de activități profesionale, identificată prin simbolul D/AP (ammattitoiminta, merkinnällä D/AP);
 - iii) desfășurarea de activități comerciale, identificată prin simbolul D/AC (kaupallinen toiminta, merkinnällä D/AC);
 - iv) angajare în munca, identificată prin simbolul D/AM (työskentely, merkinnällä D/AM);
 - v) detașare, identificată prin simbolul D/DT (lähetetyt työntekijät, merkinnällä D/DT);
 - vi) studii, identificată prin simbolul D/SD (opiskelu, merkinnällä D/SD);
 - vii) reîntregirea familiei, identificată prin simbolul D/VF (perheenyhdistäminen, merkinnällä D/VF);
 - viii) activități religioase, identificată prin simbolul D/AR (uskonnollinen toiminta, merkinnällä D/AR);
 - ix) activități de cercetare științifică, identificată prin simbolul D/CS (tutkimustoiminta, merkinnällä D/CS);
 - x) viză diplomatică și viză de serviciu, identificată prin simbolul DS (diplomaatti- ja virkaviisumi, merkinnällä DS);
 - xi) alte scopuri, identificată prin simbolul D/AS (muu tarkoitus, merkinnällä D/AS).

Oleskeluluvat

- permis de ședere (oleskelulupa),
 - carte albastră a UE (EU:n sininen kortti),
 - carte de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii (unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskelukortti),
 - carte de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Confederației Elvețiene (Sveitsin valaliiton kansalaisen perheenjäsenen oleskelukortti),
 - carte de rezidență permanentă pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii (unionin kansalaisen perheenjäsenen pysyvä oleskelukortti),
 - carte de rezidență permanentă pentru membrul de familie al unui cetățean al Confederației Elvețiene (Sveitsin valaliiton kansalaisen perheenjäsenen pysyvä oleskelukortti).
-

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

annettu 15 päivänä heinäkuuta 2013,

Euroopan unionin ja Sri Lankan demokraattisen sosialistisen tasavallan hallituksen välisen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen tekemisestä

(2014/300/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jokat

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan 2 kohdan yhdessä sen 218 artiklan 6 a alakohdan ja 8 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin hyväksynnän,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto valtuutti 5 päivänä kesäkuuta 2003 tekemällään päätöksellä komission aloittamaan neuvottelut kolmansien maiden kanssa voimassa olevien kahdenvälisen sopimusten tiettyjen määräysten korvaamisesta unionitason sopimuksella.
- (2) Komissio on neuvotellut unionin puolesta Sri Lankan demokraattisen sosialistisen tasavallan hallituksen kanssa sopimuksen tietyistä lentoliikenteen näkökohdista ⁽¹⁾, jäljempänä 'sopimus', noudattaen 5 päivänä kesäkuuta 2003 tehdyn neuvoston päätöksen liitteessä esitettyjä menettelyjä ja ohjeita.
- (3) Sopimus allekirjoitettiin unionin puolesta 27 päivänä syyskuuta 2012 neuvoston päätöksen 2013/100/EU ⁽²⁾ mukaisesti sillä varauksella, että sopimuksen tekeminen saatetaan päätökseen.
- (4) Sopimus olisi hyväksyttävä unionin puolesta,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään Euroopan unionin ja Sri Lankan demokraattisen sosialistisen tasavallan hallituksen välinen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskeva sopimus unionin puolesta.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja antaa unionin puolesta sopimuksen 7 artiklassa määrätyn ilmoituksen ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Sopimus on julkaistu virallisessa lehdessä (EUVL L 49, 22.2.2013, s. 2) yhdessä sen allekirjoittamista koskevan päätöksen kanssa.

⁽²⁾ EUVL L 49, 22.2.2013, s. 1.

⁽³⁾ Neuvoston pääsihteeri julkaisee sopimuksen voimaantulopäivän Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Luxemburgissa 15 päivänä heinäkuuta 2013.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. JUKNA

NEUVOSTON PÄÄTÖS,**annettu 19 päivänä toukokuuta 2014,****Norjan kuningaskunnan osallistumista Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston toimintaan koskevista yksityiskohtaisista säännöistä Euroopan unionin ja Norjan kuningaskunnan välillä tehdyn järjestelyasiakirjan tekemisestä**

(2014/301/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 74 artiklan ja 78 artiklan 1 ja 2 kohdan yhdessä sen 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin hyväksynnän,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin ja Norjan kuningaskunnan välinen järjestelyasiakirja Norjan kuningaskunnan osallistumista Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston toimintaan koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jäljempänä 'järjestelyasiakirja', allekirjoitettiin neuvoston päätöksen 2014/204/EU ⁽¹⁾ mukaisesti 19 päivänä maaliskuuta 2014, sillä varauksella, että järjestelyasiakirjan tekeminen saatetaan päätökseen.
- (2) Järjestelyasiakirja olisi hyväksyttävä.
- (3) Kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 439/2010 ⁽²⁾ johdanto-osan 21 kappaleessa todetaan, Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti osallistuvat asetukseen ja se sitoo niitä. Niiden olisi sen vuoksi pantava asetuksen (EU) N:o 439/2010 49 artiklan 1 kohta täytäntöön osallistumalla tähän päätökseen. Tästä syystä Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti osallistuvat tähän päätökseen.
- (4) Kuten asetuksen (EU) N:o 439/2010 johdanto-osan 22 kappaleessa todetaan, Tanska ei osallistu asetukseen eikä asetus sido sitä. Sen vuoksi Tanska ei osallistu tähän päätökseen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään unionin puolesta Euroopan unionin ja Norjan kuningaskunnan välinen järjestelyasiakirja Norjan kuningaskunnan osallistumista Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston toimintaan koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ⁽³⁾.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja antaa unionin puolesta järjestelyasiakirjan 13 artiklan 1 kohdassa määrätyn ilmoituksen ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2014/204/EU, annettu 11 päivänä helmikuuta 2014, Norjan kuningaskunnan osallistumista Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston toimintaan koskevista yksityiskohtaisista säännöistä Euroopan unionin ja Norjan kuningaskunnan välillä tehdyn järjestelyasiakirjan allekirjoittamisesta unionin puolesta ja sen väliaikaisesta soveltamisesta (EUVL L 109, 12.4.2014, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 439/2010, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010, Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamisesta (EUVL L 132, 29.5.2010, s. 11).

⁽³⁾ Järjestelyasiakirjan teksti on julkaistu yhdessä sen tekemistä koskevan päätöksen kanssa (EUVL L 109, 12.4.2014, s. 3).

⁽⁴⁾ Neuvoston pääsihteeristö julkaisee järjestelyasiakirjan voimaantulopäivän *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 19 päivänä toukokuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. TSAFTARIS

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 566/2014,

annettu 26 päivänä toukokuuta 2014,

asetuksen (EY) N:o 617/2007 muuttamisesta kymmenennen ja yhdenkymmenennen EKR:n välisen siirtymäkauden soveltamisen osalta yhdenkymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen voimaantuloon saakka

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden (AKT) ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä allekirjoitetun kumppanuussopimuksen ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna, jäljempänä 'AKT-EU-kumppanuussopimus'.

ottaa huomioon neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien sisäisen sopimuksen vuosia 2008–2013 koskevaan monivuotiseen rahoituskehikseen perustuvan yhteisön avun rahoituksesta AKT-EU-kumppanuussopimuksen mukaisesti sekä rahoitustuen myöntämisestä EY:n perustamissopimuksen neljännessä osassa tarkoitetuille merentakaisille maille ja alueille ⁽²⁾, jäljempänä 'sisäinen sopimus', ja erityisesti sen 10 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan investointipankin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston päätöksellä 2013/759/EU ⁽³⁾ vahvistettiin Euroopan kehitysrahaston (EKR) hallinnointia koskevat siirtymätoimenpiteet, jäljempänä 'siirtymävaiheen rahoitusjärjestely', sen varmistamiseksi, että varoja on saatavilla Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden sekä merentakaisen maiden ja alueiden kanssa tehtävää yhteistyötä sekä tukimenoja varten 1 päivästä tammikuuta 2014 yhdenkymmenennen EKR:n voimaantuloon saakka.
- (2) Neuvoston asetusta (EY) N:o 617/2007 ⁽⁴⁾ on tarpeen muuttaa siirtymävaiheen rahoitusjärjestelyn komission suorittaman toiminnan ja rahoituksen hallinnoinnin osalta kymmenennen ja yhdenkymmenennen EKR:n välisellä siirtymäkaudella yhdenkymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen ja täytäntöönpanoasetuksen voimaantuloon saakka.
- (3) On aiheellista muuttaa samalla tavoin investointikehiksen toiminnan ja rahoituksen hallinnointia koskevia täytäntöönpanosääntöjä kyseisellä siirtymäkaudella.
- (4) Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta säädetään neuvoston päätöksessä 2010/427/EU ⁽⁵⁾.
- (5) Asetus (EY) N:o 617/2007 olisi näin ollen muutettava vastaavasti,

⁽¹⁾ EYVL L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ EUVL L 247, 9.9.2006, s. 32.

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2013/759/EU, annettu 12 päivänä joulukuuta 2013, EKR:n varainhoidon siirtymätoimenpiteistä 1 päivästä tammikuuta 2014 yhdenkymmenennen EKR:n voimaantuloon saakka (EUVL L 335, 14.12.2013, s. 48).

⁽⁴⁾ EUVL L 152, 13.6.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ Neuvoston päätös 2010/427/EU, annettu 26 päivänä heinäkuuta 2010, Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta (EUVL L 201, 3.8.2010, s. 30).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 617/2007 1–16 artikla korvataan tämän asetuksen liitteen mukaisesti kymmenennen ja yhdenntoista EKR:n välisellä siirtymäkaudella yhdenntoista EKR:n sisäisen sopimuksen voimaantuloon saakka.

2 artikla

Tätä asetusta sovelletaan päätöksen 2010/427/EU mukaisesti.

3 artikla

Tämä asetusta tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan yhdenntoista EKR:n täytäntöönpanoasetuksen voimaantuloon saakka.

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä toukokuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Ch. VASILAKOS

LIITE

I OSASTO

TAVOITTEET JA YLEISET PERIAATTEET

1 artikla

Tavoitteet ja tukikelpoisuusperusteet

1. AKT-maiden ja -alueiden kanssa Euroopan kehitysrahaston (EKR) puitteissa tapahtuva maantieteellinen yhteistyö perustuu tavoitteisiin, peruseriaatteisiin ja arvoihin, jotka sisältyvät Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden (AKT) ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä allekirjoitetun kumppanuussopimuksen ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna, jäljempänä 'AKT-EU-kumppanuussopimus', yleisiin määräyksiin.

2. Unionin ulkoisen toiminnan periaatteiden ja tavoitteiden sekä kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen ja muutossuunnitelman sekä niihin tehtyjen muutosten tai lisäysten puitteissa:

a) tämän asetuksen mukaisen yhteistyön ensisijaisena tavoitteena on köyhyyden vähentäminen ja pitkällä aikavälillä sen poistaminen;

b) tämän asetuksen mukaisella yhteistyöllä edistetään myös:

- i) kestävää ja osallistavaa taloudellista, sosiaalista ja ympäristöä koskevaa kehitystä,
- ii) demokratian, oikeusvaltion, hyvän hallintotavan, ihmisoikeuksien ja kansainvälisen oikeuden periaatteiden lujittamista ja tukemista. Näiden tavoitteiden saavuttamista on mitattava soveltuvilla indikaattoreilla, mukaan lukien inhimillisen kehityksen indikaattorit, ja
- iii) kaikki ihmisoikeudet käsittävän oikeuksiin perustuvan lähestymistavan täytäntöönpanoa.

Vuosituhanneen kehitystavoitetta nro 1 voidaan käyttää a alakohdan osalta ja vuosituhanneen kehitystavoitteita 1–8 b alakohdan osalta, ja vuoden 2015 jälkeen muita indikaattoreita, joista unioni ja jäsenvaltiot ovat sopineet kansainvälisellä tasolla.

3. Ohjelmasuunnittelu toteutetaan niin, että se täyttää mahdollisimman hyvin Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) kehitysapukomitean, jäljempänä 'OECD:n kehitysapukomitea', vahvistamat julkisen kehitysavun arviointiperusteet ottaen huomioon unionin tavoite varmistaa kaudella 2014–2020, että vähintään 90 prosenttia sen kehitysavun kokonaismäärästä lasketaan julkiseksi kehitysavuksi.

4. Toimia, jotka kuuluvat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/96 ⁽²⁾ soveltamisalaan ja jotka voivat saada sen nojalla rahoitusta, ei pääsääntöisesti rahoiteta tämän asetuksen nojalla paitsi silloin kun on varmistettava yhteistyön jatkuvuus kriisistä vakaisiin kehitysoloihin. Kyseisissä tapauksissa erityistä huomiota on kiinnitettävä sen varmistamiseen, että humanitaarinen apu, kunnostustoimet ja kehitysapu liittyvät tosiasiallisesti toisiinsa ja että niillä vähennetään katastrofiriskiä ja parannetaan selviytymiskykyä.

2 artikla

Yleiset periaatteet

1. Tämän asetuksen täytäntöönpanossa on varmistettava johdonmukaisuus unionin muiden ulkoisen toiminnan alojen, muiden samoihin asioihin vaikuttavien unionin politiikkojen ja kehitykseen vaikuttavien politiikkojen kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklan mukaisesti. Sen vuoksi tämän asetuksen nojalla rahoitettavat toimenpiteet, mukaan luettuna Euroopan investointipankin (EIP) hallinnoimat toimenpiteet, perustuvat yhteistyöpolitiikkoihin, jotka on vahvistettu unionin ja kyseessä olevien kolmansien maiden ja alueiden välisen sopimusten, julistusten ja toimintasuunnitelmien kaltaisissa asiakirjoissa, ja unionin päätöksiin, erityisetuihin, poliittisiin painopisteisiin ja strategioihin.

⁽¹⁾ EYVL L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/96, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1996, humanitaarisesta avusta (EYVL L 163, 2.7.1996, s. 1).

2. Unioni ja jäsenvaltiot pyrkivät työllään yhteiseen monivuotiseen ohjelmasuunnitteluun, joka perustuu kumppanimaiden köyhyyden vähentämiseen tai vastaaviin kehitysstrategioihin. Ne voivat toteuttaa yhteisiä toimia, muun muassa kyseisten strategioiden yhteistä analysointia ja yhteistä reagointia niihin, määrittelemällä väliintuloon ja maansisäiseen työnjakoon liittyviä painopistealoja, järjestämällä avunantajien yhteisiä käyntejä kohdepaikassa ja hyödyntämällä yhteisrahoitusjärjestelyjä ja hajautettuja yhteistyöjärjestelyjä.

3. Unioni edistää monenvälistä tapaa kohdata maailmanlaajuiset haasteet ja tekee tältä osin yhteistyötä jäsenvaltioiden ja kumppanimaiden kanssa. Se edistää tarvittaessa yhteistyötä kansainvälisten organisaatioiden ja laitosten sekä muiden kahdenvälisten rahoittajien kanssa.

4. Unionin ja sen jäsenvaltioiden ja kumppanimaiden väliset suhteet perustuvat yhteisiin arvoihin, joita ovat ihmisoi-
keudet, demokratia, oikeusvaltion periaate sekä omistajuuden ja molemminpuolisen vastuuvollisuuden periaatteet, ja
suhteilla edistetään kyseisiä arvoja. Kumppanimaille annettava tuki mukautetaan niiden kehitystilanteeseen, sitoutumiseen
ja edistykseen, jota ne ovat saavuttaneet ihmisoikeuksien, demokratian, oikeusvaltioperiaatteen ja hyvän hallintotavan
osalta.

Lisäksi suhteissa kumppanimaihin otetaan huomioon niiden sitoutuminen kansainvälisten sopimusten ja unionin
kanssa luotujen sopimussuhteiden täytäntöönpanoon ja tässä saavutetut tulokset myös maahanmuuton alalla, kuten
AKT-EU-kumppanuussopimuksessa määrätään.

5. Unioni edistää tehokasta yhteistyötä kumppanimaiden ja -alueiden kanssa parhaiden kansainvälisten käytäntöjen
mukaisesti. Se mukauttaa tukensa kumppanimien kansallisiin tai alueellisiin kehitysstrategioihin, uudistuspolitiikkoihin ja
menettelyihin aina, kun se on mahdollista, sekä tukee demokraattista sitoutumista ja maan sisäistä ja molemminpuolista
vastuuvollisuutta. Sen vuoksi unioni edistää

- a) kehitysprosessia, joka on avoin, kumppanimaan tai -alueen johtama ja omistama, paikallisen asiantuntemuksen tuke-
minen mukaan lukien;
- b) oikeuksiin perustuvaa lähestymistapaa, joka kattaa kaikki ihmisoi-
keudet, olipa kyse kansalais- ja poliittisista oikeuk-
sista tai taloudellisista, sosiaalisista ja sivistyksellisistä oikeuksista, jotta ihmisoikeusperiaatteet voidaan sisällyttää
tämän asetuksen täytäntöönpanoon ja avustaa kumppanimaita niiden kansainvälisten ihmisoikeusvelvoitteiden täytän-
töönpanossa ja tukea oikeudenhaltijoita, erityisesti köyhiä ja haavoittuvia ryhmiä, oikeuksiensa vaatimisessa;
- c) kumppanimaiden väestön vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä, kattavia ja osallistavia tapoja lähestyä kehitysyhteistyö-
tä sekä kaikkien yhteiskuntaryhmien laajaa osallistumista kehitysprosessiin ja kansalliseen ja alueelliseen vuoropuhe-
luun, poliittinen vuoropuhelu mukaan lukien. Erityistä huomiota kiinnitetään parlamenttien, paikallisviranomaisien ja
kansalaisyhteiskunnan rooleihin muun muassa osallistumisen, valvonnan ja vastuuvollisuuden aloilla;
- d) OECD:n kehitysapukomitean parhaiden käytäntöjen mukaisia tehokkaita yhteistyötapoja ja -välineitä ja innovatiivisten
välineiden käyttöä, kuten avustusten ja lainojen yhdistämistä ja muita riskinjakomekanismeja valituilla aloilla ja vali-
tuissa maissa ja yksityisen sektorin osallistumista, ottaen asianmukaisesti huomioon velanhoitokyky, tällaisten meka-
nismien määrä ja vaatimus arvioida järjestelmällisesti vaikutukset tämän asetuksen tavoitteiden mukaisesti, erityisesti
köyhyyden vähentämisen ja erityisten talousarvion tueksi perustuvien mekanismien, kuten valtiotakenteiden kehittä-
mistä koskevien sopimusten, osalta. Kaikki ohjelmat, toimet ja yhteistyötavat ja -välineet mukautetaan kunkin kump-
panimaan ja -alueen erityisolosuhteisiin, ja keskeisiä tekijöitä ovat ohjelmaperusteiset lähestymistavat, ennakoitavan
apurahoituksen saanti, yksityisten resurssien hankinta, mukaan lukien paikalliselta yksityissektorilta, yleiset ja syrji-
mättömät mahdollisuudet käyttää peruspalveluja sekä maakohtaisten järjestelmien kehittäminen ja käyttö;
- e) kansallisten tulojen käyttöönottoa ja kumppanimaiden finanssipolitiikan vahvistamista, minkä tarkoituksena on
vähentää köyhyyttä ja riippuvaisuutta tuesta;
- f) toimintalinjojen ja ohjelmasuunnittelun vaikutuksen parantamista avunantajien toimien yhteensovittamisen, johdon-
mukaistamisen ja yhdenmukaistamisen myötä, jotta voidaan luoda synergioita ja välttää päällekkäisyyksiä ja kaksin-
kertaista työtä, parantaa täydentävyyttä ja tukea kaikille avunantajille avoimia aloitteita ja koordinoitua kumppani-
maissa ja -alueilla yhteensovittamisesta ja avun tuloksellisuudesta annettujen yhteisten ohjeiden ja parhaiden käytän-
töjen periaatteiden mukaisesti;
- g) tuloksiin perustuvia lähestymistapoja kehitykseen, myös avointen ja maajohtoisten tulokset kehyksen kautta, jotka perus-
tuvat tarvittaessa kansainvälisesti sovittuihin tavoitteisiin sekä vertailukelpoisiin ja yhdistettäviin indikaattoreihin,
kuten vuosittu hinnan kehitystavoitteiden indikaattoreihin, jotta kehitysavun tuloksia, tuotoksia ja seurauksia, vaiku-
tukset mukaan luettuna, voidaan arvioida ja niistä voidaan tiedottaa.

6. Unioni tukee tarvittaessa kahdenvälisen, alueellisen ja monenvälisen yhteistyön ja vuoropuhelun täytäntöönpanoa, kumppanuussopimusten kehitysulottuvuutta ja kolmenvälistä yhteistyötä. Unioni edistää eteläisten maiden keskinäistä yhteistyötä.
7. Kehitysyhteistyötoimissaan unioni tarvittaessa hyödyntää ja jakaa jäsenvaltioiden kokemuksia uudistuksista ja siirtävävaiheesta.
8. Unioni pyrkii säännölliseen ja tiiviiseen tietojen vaihtoon kumppanuuden toimijoiden kanssa AKT-EU-kumppanuussopimuksen 4 artiklan mukaisesti.

II OSASTO

OHJELMASUUNNITTELU JA VAROJEN KOHDENTAMINEN

3 artikla

Varojen kohdentamisen yleinen kehys

1. Komissio päättää monivuotisten ohjeellisten määrärahojen jakamisesta kunkin AKT-valtion ja alueen osalta ja AKT-maiden keskinäistä yhteistyötä varten AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevissa 3, 9 ja 12 c artiklassa säädettyjä perusteita noudattaen ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien sisäisen sopimuksen vuosia 2008–2013 koskevaan monivuotiseen rahoituskehykseen perustuvan yhteisön avun rahoituksesta AKT-EY-kumppanuussopimuksen mukaisesti sekä rahoitustuen myöntämisestä EY:n perustamissopimuksen neljännessä osassa tarkoitetuille merentakaisille maille ja alueille ⁽¹⁾, jäljempänä 'sisäinen sopimus', 2 artiklassa vahvistetuissa taloudellisissa rajoissa.
2. Määrärahojen ohjeellista maakohtaista jakoa määritettäessä sovelletaan eriytettyä lähestymistapaa, jotta voidaan varmistaa, että kumppanimaille räätälöidään erityisiä yhteistyöohjelmia, jotka perustuvat:
 - a) niiden tarpeisiin;
 - b) niiden valmiuksiin tuottaa, saada ja hyödyntää taloudellisia resursseja;
 - c) niiden sitoumuksiin ja tuloksiin; ja
 - d) unionin avun mahdollisiin vaikutuksiin.

Maat, jotka tarvitsevat apua eniten, erityisesti vähiten kehittyneet maat, alhaisen tulotason maat ja kriisissä olevat maat, kriisistä toipuvat maat, epävakaat valtiot ja muita heikommassa asemassa olevat maat, ovat etusijalla varoja kohdennettaessa.

Unioni mukauttaa apunsa 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla dynaamisilla, tuloshakuisilla ja maakohtaisilla toimenpiteillä maan tilanteeseen, sitoutumiseen ja edistykseen, jota se on saavuttanut muun muassa hyvän hallinnon, ihmisoi-
keuksien, demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen aloilla sekä valmiuksissaan toteuttaa uudistuksia ja vastata väestönsä vaatimuksiin ja tarpeisiin.

3. Sisäisen sopimuksen 8 artiklalla perustettu Euroopan kehitysrahaston komitea, jäljempänä 'EKR:n komitea', vaihtaa näkemyksiä menetelmästä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen monivuotisten ohjeellisten määrärahojen jakamiseksi.

4 artikla

Ohjelmasuunnittelun yleinen kehys

1. AKT-valtioille ja -alueille AKT-EU-kumppanuussopimuksen mukaisesti annettavan tuen ohjelmasuunnitteluprosessi toteutetaan kyseisen sopimuksen liitteessä IV olevassa 1–14 artiklassa ja tämän asetuksen 1 ja 2 artiklassa tarkoitettujen yleisperiaatteiden mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 247, 9.9.2006, s. 32.

2. Jäljempänä 3 kohdassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta ohjelmasuunnittelu suoritetaan yhdessä asianomaisen kumppanimaan tai -alueen kanssa ja sitä mukautetaan enenevässä määrin kumppanimaan tai -alueen köyhyyden vähentämistä koskeviin strategioihin tai vastaaviin strategioihin.

Unioni ja sen jäsenvaltiot kuulevat toisiaan ohjelmasuunnitteluprosessin varhaisessa vaiheessa ja koko prosessin ajan parantaakseen yhteistyötoimiensa johdonmukaisuutta, täydentävyyttä ja yhdenmukaisuutta. Tämän kuulemisen perusteella voidaan päättää yhteisestä ohjelmasuunnittelusta paikan päällä edustettuina olevien jäsenvaltioiden kanssa. Yhteisen ohjelmasuunnittelun olisi perustuttava unionin avunantajien suhteellisiin etuihin. Muita jäsenvaltioita kehoitetaan osallistumaan ohjelmasuunnitteluun unionin yhteisen ulkoisen toiminnan vahvistamiseksi.

EIP:n rahoitustoimien on edistettävä unionin yleisiä tavoitteita, erityisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa ja AKT-EU-kumppanuussopimuksessa määriteltyjä tavoitteita, kuten köyhyyden vähentämistä osallistavan ja kestävästi kasvun sekä taloudellista, sosiaalista ja ympäristöllä koskevan kehityksen avulla. EIP:n ja komission olisi tarvittaessa maksimoitava synergiat EKR:n ohjelmasuunnitteluprosessissa. EIP:tä on kuultava varhaisessa vaiheessa sen asian-tuntemukseen ja toimintaan liittyvissä kysymyksistä unionin ulkoisen toiminnan johdonmukaisuuden lisäämiseksi.

Lisäksi on kuultava myös muita avunantajia ja kehitysalan toimijoita, kansalaisyhteiskunnan edustajat ja alueelliset ja paikalliset viranomaiset mukaan luettuina.

3. Joissakin tapauksissa, kuten AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevissa 3 artiklan 3 kohdassa ja 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, komissio voi antaa kehitysavun ohjelmasuunnittelua ja täytäntöönpanoa koskevat erityissäännökset hallinnoimalla itse kyseiselle valtiolle osoitettuja varoja asiaan liittyvien unionin politiikkojen mukaisesti.

4. Unioni keskittää kahdenvälisen apunsa periaatteessa enintään kolmelle alalle, joista sovitaan kumppanimaiden kanssa.

5 artikla

Ohjelma-asiakirjat

1. Strategia-asiakirjat ovat asiakirjoja, jotka unioni ja asianomainen kumppanimaa tai -alue laatii kehitysyhteistyötä koskevan yhtenäisen poliittisen kehyksen aikaansaamiseksi AKT-EU-kumppanuussopimuksen yleisen tarkoituksen ja soveltamisalan, tavoitteiden ja yleisten periaatteiden mukaisesti ja kyseisen sopimuksen liitteessä IV olevissa 2, 8 ja 12 a artiklassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

Strategia-asiakirjojen laatimisessa ja täytäntöönpanossa on noudatettava avun tuloksellisuutta koskevia periaatteita: kansallinen omistajuus, kumppanuus, yhteensovittaminen, yhdenmukaistaminen, vastaanottajamaan järjestelmiin tai alueellisiin järjestelmiin mukautuminen, avoimuus, keskinäinen vastuuvuorollisuus ja tuloshakuisuus tämän asetuksen 2 artiklassa säädetyn mukaisesti. Ohjelmakausi on periaatteessa sovitettava yhteen kumppanimaan strategia-aikataulujen kanssa.

2. Asianomaisen kumppanimaan tai -alueen suostumuksella strategia-asiakirjaa ei edellytetä, kun on kyse

- a) maista tai alueista, joilla on kehitysstrategia kehityssuunnitelman tai vastaavan kehitysasiakirjan muodossa, ja komissio on hyväksynyt sen perustaksi monivuotiselle maa- tai alueohjelmalle ohjelman hyväksyessään;
- b) maista tai alueista, joille unioni ja jäsenvaltiot ovat sopineet yhteisen monivuotisen ohjelma-asiakirjan;
- c) maista tai alueista, joista on jo olemassa yhteinen puiteasiakirja, joka tarjoaa unionin kokonaisvaltaisen lähestymistavan sovellettavaksi unionin ja kyseisen kumppanimaan tai -alueen välisiin suhteisiin, mukaan luettuna unionin kehitysyhteistyöpolitiikka;
- d) alueista, joilla on yhteisesti sovittu strategia unionin kanssa;
- e) maista, joissa unioni aikoo sovittaa strategiansa yhteen uuden, ennen 1 päivää tammikuuta 2017 alkavan kansallisen aikataulun kanssa; tällaisissa tapauksissa vuoden 2014 ja uuden kansallisen aikataulun alkamisen välisenä aikana toteutettavaan monivuotiseen maaohjelmaan sisältyvät unionin toimet kyseisen maan osalta.

3. Strategia-asiakirjoja ei edellytetä mailta tai alueilta, jotka saavat tämän asetuksen nojalla unionin varoista alustavia määrärahoja enintään 50 miljoonaa euroa kaudella 2014–2020. Kyseisissä tapauksissa monivuotisiin maa- ja alueohjelmiin sisältyvät unionin toimet kyseisten maiden ja alueiden osalta.

Jos kumppanimaata tai -alue ei voi hyväksyä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoja, on laadittava strategia-asiakirja.

4. Lukuun ottamatta 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tilanteita monivuotiset maa- ja alueohjelmat perustuvat kumppanimaan tai -alueen kanssa käytävään vuoropuheluun ja ne laaditaan tässä artiklassa tarkoitettujen strategia-asiakirjojen tai vastaavien perusteella ja niistä tehdään sopimus kyseisen maan tai alueen kanssa.

Edellä tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua yhteistä monivuotista ohjelma-asiakirjaa, joka on tässä kohdassa vahvistettujen periaatteiden ja ehtojen mukainen, mukaan luettuna määrärahojen ohjeellinen kohdentaminen, voidaan tätä asetusta sovellettaessa pitää 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen monivuotisena maa- tai alueohjelman kumppanimaan tai -alueen suostumuksella.

5. Monivuotisissa maa- ja alueohjelmissä on yksilöitävä unionin rahoitusta saavat ensisijaiset alat, tarkat tavoitteet, odotetut tulokset, tulosindikaattorit sekä määrärahojen ohjeellinen kohdentaminen kokonaisuudessaan ja ensisijaisten alojen osalta. Niissä myös selitetään, kuinka ehdotetuilla ohjelmilla edistetään tässä artiklassa tarkoitettua maan kokonaisstrategiaa ja kuinka niillä edistetään muutossuunnitelman tavoitteiden saavuttamista.

Avun tuloksellisuuden periaatteiden mukaisesti AKT-valtioiden välisessä strategiassa on vältettävä pirstaloitumista ja varmistettava täydentävyys ja todellinen lisäarvo suhteessa maa- ja alueohjelmiin.

6. Maiden ja alueiden ohjelma-asiakirjojen lisäksi laaditaan AKT-valtioiden välinen strategia-asiakirja ja siihen liittyvä monivuotinen ohjelma komission ja AKT-valtioiden yhteistyönä AKT-valtioiden sihteeristön kautta AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevissa 12–14 artiklassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

7. Edellä 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut erityissäännökset voidaan antaa erityistukiohjelmana, jossa otetaan huomioon 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut erityisnäkökohdat.

6 artikla

Kriisissä tai kriisin jälkitilanteessa taikka epävakaassa tilanteessa olevia maita ja alueita koskeva ohjelmasuunnittelu

1. Laadittaessa ohjelma-asiakirjoja kriisissä tai kriisin jälkitilanteessa taikka epävakaassa tilanteessa oleville maille ja alueille tai luonnononnettomuuksille alttiille maille ja alueille, kyseessä olevien väestöjen, maiden tai alueiden heikko asema, erityistarpeet ja olosuhteet on otettava asianmukaisesti huomioon.

Unioni on täysimääräisesti sitoutunut panemaan täytäntöön uuden sopimuksen epävakaissa valtioissa toimintaa varten ja sen periaatteet, mukaan lukien keskittymällä viiteen rauhan ja valtiorakenteiden kehittämistä koskevaan tavoitteeseen, varmistamalla paikallisen vastuun ja mukauttamalla uuden sopimuksen täytäntöönpanon osana laaditut kansalliset suunnitelmat läheisesti toisiinsa.

Asianmukaista huomiota kiinnitetään konfliktien ehkäisyyn ja ratkaisemiseen, valtion ja rauhan rakentamiseen, konfliktien jälkeiseen sovitteluun ja jälleenrakentamiseen liittyviin toimiin keskittämällä erityistä huomiota osallistavaan ja lainmukaiseen politiikkaan, turvallisuuteen, oikeuteen, taloudellisiin perusteisiin ja valmiuksien kehittämiseen vastuullista ja oikeudenmukaista palveluntarjontaa varten. Näissä prosesseissa kiinnitetään erityistä huomiota naisten asemaan ja lapsinäkökulmaan.

Jos kumppanimaat tai -alueet ovat kriisissä, kriisin jälkeisessä tilanteessa tai epävakaassa tilanteessa tai jos tällainen tilanne vaikuttaa niihin, hätäavun, kunnostustoimien ja kehityksen yhteensovittamisen tehostamista on erityisesti painotettava kaikkien asianomaisten toimijoiden piirissä, mukaan lukien poliittisten aloitteiden osalta, jotta edistetään siirtymistä hätätilanteesta kehitysvaiheeseen. Epävakaiden tai säännöllisesti luonnononnettomuuksille alttiiden maiden ja alueiden ohjelmasuunnittelussa korostetaan katastrofivalmiutta ja katastrofien ehkäisyä sekä tällaisten onnettomuuksien seurausten hoitoa ja tarkastellaan altistumista šokeille sekä vahvistetaan sietokykyä.

2. Niiden maiden tai alueiden osalta, jotka kärsivät kriisistä, kriisin jälkitilanteesta taikka epävakasta tilanteesta, voidaan toteuttaa kyseisen maan tai alueen yhteistyöstrategiaa koskeva tarkistus. Tarkistukset voivat johtaa erityiseen ja mukautettuun strategiaan, jolla varmistetaan siirtyminen pitkän aikavälin yhteistyöhön ja kehitykseen ja edistetään humanitaaristen ja kehityspoliittisten välineiden yhteensovittamista ja helpotetaan siirtymää niiden välillä.

7 artikla

Ohjelma-asiakirjojen hyväksyminen ja muuttaminen

1. Komissio hyväksyy ohjelma-asiakirjat ja niihin sisältyvän määrärahojen ohjeellisen jaon 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Kun ohjelma-asiakirjat toimitetaan EKR:n komitealle, komissio toimittaa ne samanaikaisesti tiedoksi myös yhteiselle parlamentaarille edustajakokoukselle noudattaen tämän asetuksen IV osaston mukaista päätöksentekomenettelyä.

Asianomaisen AKT-valtion tai -alueen on tämän jälkeen hyväksyttävä ohjelma-asiakirjat AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevien määräysten mukaisesti. Maat tai alueet, joilla ei ole allekirjoitettua ohjelma-asiakirjaa, voivat saada rahoitusta tämän asetuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Strategia-asiakirjoja ja monivuotisia maa- ja alueohjelmia sekä niihin sisältyvää määrärahojen ohjeellista jakoa voidaan mukauttaa ottaen huomioon AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevissa 5, 11 ja 14 artiklassa säädetyt tarkistukset.

Tämän asetuksen 2 artiklan 4 kohdan ja 3 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti sekä aiempien EKR:ien ja muiden kannustimista saatujen kokemusten ja opetusten pohjalta alustavia maakohtaisia määrärahoja voidaan täydentää muun muassa suoritusperusteisen mekanismin kautta. Vaikka tunnustetaan, että epävakaille ja haavoittuville valtioille on annettava erityiskohtelua sen varmistamiseksi, että niiden tarpeet otetaan asianmukaisesti huomioon, saataville on asetettava varoja hallintotavan kehittämiseen tarkoitettua kannustinosuuden kymmenennen EKR:n mukaiseen määrään saakka kannustinten tarjoamiseksi tuloshakuisiin uudistuksiin muutossuunnitelman mukaisesti ja AKT-EU-kumppanuussopimuksessa asetettujen sitoumusten täyttämiseksi. EKR:n komitea vaihtaa näkemyksiä suoritusperusteisesta mekanismista tämän asetuksen 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Jäljempänä 14 artiklassa säädettyä menettelyä sovelletaan myös huomattaviin muutoksiin, joiden seurauksena strategia, sen ohjelma-asiakirjat ja/tai sen ohjelmoitavien määrärahojen jako muuttuu merkittävästi. Asianomainen AKT-valtio tai -alue hyväksyy tarvittaessa myös ohjelma-asiakirjoihin tehtävät lisäykset.

4. Asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, kuten kriisitilanteissa tai demokratiaa, oikeusvaltiota, ihmisoikeuksia tai perusvapauksia koskevissa välittömissä uhissa, 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tapauksia muukaan lukien, voidaan käyttää 14 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä 5 artiklassa tarkoitettujen ohjelma-asiakirjojen muuttamiseksi.

III OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANO

8 artikla

Yleinen täytäntöönpanokehys

Komission ja EIP:n AKT-EU-kumppanuussopimuksen nojalla hallinnoima apu AKT-valtioille ja -alueille pannaan täytäntöön sisäisen sopimuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua varainhoitoasetuksen, jäljempänä 'EKR:n varainhoitoasetus', mukaisesti.

9 artikla

Toimintaohjelmien, yksittäisten toimenpiteiden ja erityistoimenpiteiden hyväksyminen

1. Komissio hyväksyy vuotuiset toimintaohjelmat 5 artiklassa tarkoitettujen ohjeellisten ohjelma-asiakirjojen perusteella.

Kun on kyse toistuvista toimista, se voi hyväksyä myös monivuotisia toimintaohjelmia enintään kolmeksi vuodeksi.

Toimi voidaan tarvittaessa ja asianmukaisesti perusteltuna hyväksyä yksittäisenä toimenpiteenä ennen vuotuisten tai monivuotisten toimintaohjelmien hyväksymistä tai sen jälkeen.

2. Komissio valmistelee toimintaohjelmat ja yksittäiset toimenpiteet kumppanimaan tai -alueen kanssa, kutsuu mukaan paikalla edustettuina olevat jäsenvaltiot sekä tarvittaessa koordinoi toimia muiden avunantajien kanssa, erityisesti yhteisen ohjelmasuunnittelun yhteydessä, ja EIP:n kanssa. Jäsenvaltioille, jotka eivät ole paikallisesti edustettuina, ilmoitetaan alan toiminnasta.

Toimintaohjelmat sisältävät erityisen kuvauksen kustakin toimesta. Kuvauksessa määritetään tavoitteet, odotetut tulokset ja tärkeimmät toiminnot.

Kuvauksessa esitetään odotetut tulokset tuotosten, tulosten ja vaikutusten muodossa yhdessä määrällisten tai laadullisten tavoitteiden kanssa ja siinä selitetään yhteydet kunkin niistä osalta samoin kuin yhteydet monivuotisissa maa- tai alueohjelmassa esitettyihin tavoitteisiin. Tuotoksilla ja periaatteissa myös tuloksilla on oltava täsmälliset, mitattavat ja realistiset indikaattorit, joissa on perustaso ja aikataulusidonnaiset vertailuarvot, jotka on mahdollisimman pitkälle mukautettu kumppanimaan tai -alueen tuotosten ja vertailuarvojen kanssa. Kustannus-hyötyanalyysi toteutetaan tarvittaessa.

Kuvauksessa esitetään riskit ja tarvittaessa ehdotukset niiden lievittämiseksi, analyysi alakohtaisesta kontekstista ja keskeisistä sidosryhmistä, toteuttamistavat, talousarvio, alustava aikataulu ja talousarviotuen osalta maksun perusteet, mukaan lukien mahdollisten muuttuvien maksuosuuksien osalta. Siinä määritellään myös toimeen mahdollisesti liittyvät tukitoimet sekä seuranta-, tarkastus- ja arviointijärjestelyt.

Tarvittaessa kuvauksessa esitetään myös täydentävyys suhteessa nykyisiin tai suunniteltuihin EIP:n toimiin kumppanimaassa tai -alueella.

3. Edellä 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tai kun on kyse odottamattomista ja asianmukaisesti perustelluista tarpeista komissio voi hyväksyä erityistoimenpiteitä, mukaan lukien toimenpiteet, joilla helpotetaan siirtymistä hätäavusta pitkän aikavälin kehitystoimiin tai toimenpiteisiin, joilla pyritään parantamaan väestön valmistautumista tois-tuviin kriiseihin.

4. Komissio hyväksyy 1 kohdassa säädetty toimintaohjelmat ja yksittäiset toimenpiteet, joiden osalta unionin rahoitus-tuki on yli 5 miljoonaa euroa, ja erityistoimenpiteet, joiden osalta unionin rahoitustuki on yli 10 miljoonaa euroa, tämän asetuksen 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Menettelyä ei tarvitse noudattaa sellaisten toimintaohjelmien ja toimenpiteiden osalta, jotka alittavat kyseiset raja-arvot, eikä niihin tehtyjen vähäisten muutosten osalta. Vähäiset muutokset ovat teknisiä mukautuksia, esimerkiksi täytäntöönpanojakson jatkaminen, varojen uudelleenkohdentaminen alustavien määrärahojen puitteissa ja määrärahojen lisääminen tai vähentäminen alle 20 prosentilla niiden alustavasta määrästä, kuitenkin enintään 10 miljoonalla eurolla, edellyttäen että muutokset eivät merkittäväällä tavalla vaikuta alkupe-räisen toimintaohjelman tai toimenpiteen tavoitteisiin. Tällaisessa tapauksessa komissio hyväksyy toimintaohjelman, toimenpiteet ja niihin tehdyt vähäiset muutokset ja ilmoittaa asiasta EKR:n komitealle kuukauden kuluessa hyväksymi-sestä lukien.

Jokainen jäsenvaltio voi pyytää hankkeen tai ohjelman poistamista EKR:n komitealle toimitetusta toimintaohjelmasta tämän asetuksen 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Jos sisäisen sopimuksen 8 artiklan 3 kohdassa yhdessä 8 artiklan 2 kohdan kanssa määritelty jäsenvaltioiden määrävähemmistö kannattaa tällaista pyyntöä, komissio hyväksyy toimintaohjelman ilman kyseistä hanketta tai ohjelmaa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että komissio, EKR:n jäsenval-tioiden näkemysten mukaisesti, ei halua jatkaa toimintaohjelmasta poistettua hanketta tai ohjelmaa, se on annettava

myöhemmin uudelleen EKR:n komitean tarkasteltavaksi toimintaohjelman ulkopuolella yksittäisenä toimenpiteenä, jonka komissio hyväksyy tämän asetuksen 14 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, kuten kriisitilanteissa, luonnon tai ihmisen aiheuttamissa katastrofeissa, tai demokratiaa, oikeusvaltiota, ihmisoikeuksia tai perusvapauksia koskevissa välittömissä uhissa, komissio voi hyväksyä yksittäisiä tai erityistoimenpiteitä tai muutoksia voimassa oleviin toimintaohjelmiin ja toimenpiteisiin tämän asetuksen 14 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5. Komissio hyväksyy sisäisen sopimuksen 6 artiklassa tarkoitettut tukimenoihin liittyvät erityiset toimintaohjelmat tämän asetuksen 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Tukimenoihin liittyviin erityisiin toimintaohjelmiin mahdollisesti tehtävät muutokset hyväksytään samaa menettelyä noudattaen.

6. Ympäristönäkökohtia, muun muassa ilmastoon ja luonnon monimuotoisuuteen kohdistuvia vaikutuksia ja niihin liittyviä sosiaalisia vaikutuksia, tarkastellaan hanketasolla, ja ympäristön kannalta herkissä hankkeissa tehdään tarvittaessa myös ympäristövaikutusten arviointi (YVA), etenkin, jos niillä todennäköisesti on huomattavia ympäristö- ja/tai sosiaalisia vaikutuksia, jotka ovat herkkiä, moninaisia tai ennennäkemättömiä. Tätä tarkastelua ohjaavat kansallisesti tunnustetut käytännöt. Alakohtaisten ohjelmien täytäntöönpanossa käytetään strategisia ympäristöarviointeja tilanteen mukaan. Asianosaisten sidosryhmien osallistuminen ympäristöarviointeihin ja tulosten julkinen saatavuus varmistetaan.

10 artikla

Jäsenvaltioiden lisärahoitusosuudet

1. Jäsenvaltiot voivat omasta aloitteestaan toimittaa komissiolle tai EIP:lle vapaaehtoisia rahoitusosuuksia sisäisen sopimuksen 1 artiklan 9 kohdan mukaisesti AKT-EU-kumppanuussopimuksen tavoitteiden saavuttamisen edistämiseksi muutoin kuin yhteisen yhteisrahoituksen keinoin. Vapaaehtoiset rahoitusosuudet eivät vaikuta EKR:n varojen yleiseen kohdentamiseen. Vapaaehtoisia rahoitusosuuksia käsitellään samalla tavalla kuin sisäisen sopimuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja jäsenvaltioiden varsinaisia rahoitusosuuksia, lukuun ottamatta sisäisen sopimuksen 6 ja 7 artiklan määräyksiä, joiden osalta voidaan tehdä erityisjärjestelyjä kahdenvälisessä rahoitussopimuksessa.

2. Varauksia voidaan tehdä vain asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, esimerkiksi 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa poikkeuksellisissa olosuhteissa toteutettavia toimia varten. Tällaisessa tapauksessa komissiolle uskottuja vapaaehtoisia rahoitusosuuksia on käsiteltävä käyttötarkoitukseensa sidottuna tulona EKR:n varainhoitoasetuksen mukaisesti.

3. Lisävarat on integroitava ohjelmasuunnitteluun ja tarkasteluprosessiin sekä tässä asetuksessa tarkoitettuihin vuosittaisiin toimintaohjelmiin, yksittäisiin toimenpiteisiin ja erityistoimenpiteisiin, ja niiden on ilmennettävä kumppanimaan tai -alueen omavastuullisuutta.

4. Komissio hyväksyy mahdolliset muutokset toimintaohjelmiin, yksittäisiin toimenpiteisiin ja erityistoimenpiteisiin 9 artiklan säännösten mukaisesti.

5. Komissiolle tai EIP:lle AKT-EU-kumppanuussopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi vapaaehtoisia rahoitusosuuksia uskovien jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä rahoitusosuuksista neuvostolle ja EKR:n komitealle tai investointikyhyskomitealle etukäteen.

11 artikla

Verot, tullit ja maksut

Unionin apu ei johda erityisten verojen, tullien eikä maksujen syntymiseen.

Rajoittamatta AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevan 31 artiklan soveltamista kyseiset verot, tullit ja maksut voidaan katsoa tukikelpoisiksi sisäisen sopimuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa EKR:n varainhoitoasetuksessa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

12 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheuttomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvin osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia.
2. Komissiolla tai sen edustajilla ja tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien unionilta tämän asetuksen nojalla rahoitusta saaneiden edunsaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikan päällä suoritettavia tarkastuksia tai, jos kyseessä ovat kansainväliset järjestöt, tarkastuksia niiden kanssa tehtyjen sopimusten mukaisesti.
3. Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) voi suorittaa tutkimuksia, muun muassa paikan päällä suoritettavia tarkastuksia ja todentamisia, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 ⁽¹⁾ sekä neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽²⁾ säädettyjen säännösten ja menettelyjen mukaisesti avustussopimukseen tai avustuspäätökseen taikka tämän asetuksen mukaisesti rahoitettuun sopimukseen liittyvän, unionin taloudellisia etuja vahingoittavan petoksen, lahjonnan tai muun laittoman toiminnan osoittamiseksi.
4. Kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtyihin yhteistyösopimuksiin, sopimuksiin, avustussopimuksiin ja avustuspäätöksiin, jotka ovat seurausta tämän asetuksen täytäntöönpanosta, on sisällyttävä määräyksiä, joiden nojalla komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille annetaan nimenomaisesti valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia sekä paikalla suoritettavia todentamisia ja tarkastuksia toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

13 artikla

Kansallisuutta ja alkuperää koskevat säännöt hankinta-, avustus- ja muita menettelyjä varten

Kansallisuutta ja alkuperää koskevat säännöt hankinta-, avustus- ja muita menettelyjä varten määritellään AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevassa 20 artiklassa.

IV OSASTO

PÄÄTÖKSENTEKOMENETTELYT

14 artikla

EKR:n komitean vastuuala

1. EKR:n komitean on annettava lausuntonsa tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

EIP:n tarkkailija osallistuu EKR:n komitean toimintaan investointipankkia koskevien kysymysten osalta.

2. EKR:n komitean tehtävät kattavat vastuut, jotka asetetaan tämän asetuksen II ja III osastossa:

- a) EKR:stä myönnettävään unionin apuun liittyvä ohjelmasuunnittelu ja sen tarkastelu, jonka painopiste on maa- ja aluestrategioissa ja AKT-valtioiden välisen yhteistyön strategioissa;
- b) unionin avun täytäntöönpanon ja arvioinnin seuranta, joka kattaa muun muassa avun vaikutukset köyhyyden vähentymiseen, alakohtaiset näkökohdat, monialaiset kysymykset, jäsenvaltioiden ja muiden avunantajien kanssa tehtävän koordinoinnin toimivuuden kenttätasolla sekä 2 artiklassa tarkoitettujen avun tuloksellisuuden periaatteiden noudattamisen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EYVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

Jos budjettitukiohjelma, jolle EKR:n komitea on antanut myönteisen lausunnon, keskeytetään täytäntöönpanovaiheessa, komissio ilmoittaa komitealle etukäteen keskeyttämisestä ja myöhemmästä päätöksestä jatkaa maksuja.

Jokainen jäsenvaltio voi milloin tahansa pyytää komissiota antamaan EKR:n komitealle tietoja ja esittämään sille näkemystenvaihtoa asioista, jotka liittyvät tässä kohdassa tarkoitettuihin tehtäviin. Tällaisen näkemystenvaihdon perusteella jäsenvaltiot voivat laatia suosituksia, jotka komissio ottaa huomioon.

3. Kun EKR:n komiteaa pyydetään antamaan lausunto, komission edustaja antaa EKR:n komitealle ehdotuksen toteuttavista toimenpiteistä sisäisen sopimuksen 8 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua EKR:n komitean työjärjestyksestä tehdyssä neuvoston päätöksessä säädetystä määräajassa. EKR:n komitea antaa lausuntonsa määräajassa, jonka puheenjohtaja asettaa asian kiireellisyyden perusteella ja jonka enimmäiskesto on 30 päivää. EIP osallistuu näkemystenvaihtoon. Lausunto annetaan sisäisen sopimuksen 8 artiklan 3 kohdassa vahvistetulla määräenemmistöllä painottamalla jäsenvaltioiden ääniä sisäisen sopimuksen 8 artiklan 2 kohdassa esitetyllä tavalla.

EKR:n komitean annettua lausuntonsa komissio hyväksyy toimenpiteet, joita sovelletaan välittömästi.

Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole EKR:n komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Tällaisessa tapauksessa komissio lykkää toimenpiteiden soveltamista ajanjaksolla, joka saa periaatteessa kestää enintään 30 päivää ilmoituksen antopäivästä mutta jota voidaan pidentää poikkeustapauksissa enintään 30 päivällä. Neuvosto voi tämän määräajan kuluessa tehdä toisenlaisen päätöksen samalla määräenemmistöllä kuin EKR:n komitea.

4. Asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa 7 artiklan 4 kohdan ja 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti komissio hyväksyy toimenpiteet, joita sovelletaan välittömästi, ilman niiden toimittamista ennakoon EKR:n komitealle, ja jotka ovat voimassa hyväksytyn tai muutetun asiakirjan, toimintaohjelman tai toimenpiteen koko keston ajan.

Viimeistään 14 päivän kuluttua hyväksymisestä puheenjohtajan on toimitettava toimenpiteet EKR:n komitealle tämän lausunnon saamiseksi.

Jos EKR:n komitea antaa kielteisen lausunnon tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti, komissio kumoaa välittömästi tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti hyväksytyt toimenpiteet.

15 artikla

Afrikan rauhanrahasto

AKT-valtioiden keskinäisen yhteistyön ohjelmissa osoitetaan varoja Afrikan rauhanrahastolle. Kyseisiä varoja voidaan täydentää alueohjelmista saatavalla rahoituksella. Erityismenettelyä sovelletaan seuraavasti:

- a) Afrikan unionin pyynnöstä, jonka AKT-suurlähettiläskomitea vahvistaa, komissio laatii monivuotiset toimintaohjelmat, joissa yksilöidään mahdollisten toimien tavoitteet, laajuus ja luonne sekä toimien täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt; raportointia varten määritetään sovittu malli toimien tasolla. Kunkin toimintaohjelman liitteessä kuvataan kutakin mahdollista toimenpidelajia koskeva päätöksentekomenettely toimen luonteen, laajuuden ja kiireellisyyden mukaan;
- b) toimintaohjelmista, mukaan luettuna a alakohdassa tarkoitettua liitteestä, ja toimintaohjelmien muutoksista keskustellaan asianomaisissa neuvoston valmistelutyöryhmissä ja poliittisten ja turvallisuusasioiden komiteassa, ja ne hyväksytään pysyvien edustajien komiteassa (Coreper) sisäisen sopimuksen 8 artiklan 3 kohdassa vahvistetulla määräenemmistöllä, ennen kuin komissio hyväksyy ne;
- c) toimintaohjelmat, lukuun ottamatta a alakohdassa tarkoitettua liitettä, ovat komission ja Afrikan unionin välillä tehtävän rahoitussopimuksen perustana;

- d) Kullekin rahoitus sopimuksen nojalla toteutettavalle toimelle on saatava poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean ennakkohyväksyntä; neuvoston asianomaisille valmistelutyöryhmille on ilmoitettava tai ainakin suunniteltaessa uusia rahoitettavia rauhantukioperaatioita niitä on kuultava toimista hyvissä ajoin ennen toimien saattamista a alakohdassa tarkoitettujen erityisten päätöksentekomenettelyjen mukaisesti poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean käsiteltäväksi, jotta voidaan varmistaa, että suunniteltujen toimenpiteiden sotilas- ja turvallisuusulottuvuuden lisäksi otetaan huomioon myös niiden kehitysyhteistyöhön liittyvät näkökohdat. Erityistä huomiota on siten kiinnitettävä julkiseksi kehitysavuksi todettuun toimintaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rauhantukioperaatioiden rahoittamista;
- e) komissio laatii varojen käytöstä neuvostolle ja EKR:n komitealle vuosittain tiedoksi toimintakertomuksen, jossa tehdään neuvoston tai EKR:n komitean pyynnöstä ero julkista kehitysapua koskevien ja muiden maksusitoumusten ja maksujen välillä.

Ensimmäisen monivuotisen toimintaohjelman lopuksi unioni ja sen jäsenvaltiot tarkastelevat Afrikan rauhanrahaston tuloksia ja menettelyjä ja keskustelevat tulevien rahoitusmahdollisuuksien vaihtoehtoista. Tässä yhteydessä ja Afrikan rauhanrahaston saamiseksi terveemmälle pohjalle unioni ja sen jäsenvaltiot käyvät keskusteluja, joissa käsitellään sekä kysymystä rauhantukioperaatioiden, mukaan lukien EKR:stä rahoitetut operaatiot, varoista että kestävästä unionin tuesta ja afrikkalaisjohteisista rauhantukioperaatioista vuoden 2020 jälkeen. Lisäksi komissio tekee arvioinnin rahastosta viimeistään vuonna 2018.

16 artikla

Investointikehyskomitea

1. Sisäisen sopimuksen 9 artiklan mukaisesti EIP:n alaisuuteen perustettu investointikehyskomitea, jäljempänä 'investointikehyskomitea', muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja komission edustajasta. Komiteaan on pyydetty osallistumaan tarkkailijat neuvoston pääsihteeristöstä ja Euroopan ulkosuhdehallinnosta. Kukin jäsenvaltio ja komissio nimittää yhden edustajan ja yhden varaedustajan. Jatkuvuuden turvaamiseksi investointikehyskomitean jäsenet valitsevat keskuudestaan investointikehyskomitean puheenjohtajan kahdeksi vuodeksi. EIP vastaa komitean sihteeristöstä ja tukipalveluista. Ainoastaan jäsenvaltioiden nimittämät investointikehyskomitean jäsenet tai heidän varajäsenensä voivat äänestää.

Neuvosto hyväksyy investointikehyskomitean työjärjestyksen yksimielisesti ehdotuksesta, jonka EIP laatii komissiota kuultuaan.

Investointikehyskomitea tekee päätöksensä määräenemmistöllä. Äänen painotuksesta määrätään sisäisen sopimuksen 8 artiklassa.

Investointikehyskomitea kokoontuu vähintään neljästi vuodessa. Lisäkokouksia voidaan kutsua koolle EIP:n tai investointikehyskomitean jäsenten pyynnöstä työjärjestyksen mukaisesti. Investointikehyskomitea voi lisäksi antaa lausunnon kirjallisella menettelyllä sen työjärjestyksen mukaisesti.

2. Investointikehyskomitea hyväksyy

- a) investointikehyskomitean täytäntöönpanoa koskevat toimintaohjeet;
- b) investointikehyskomitean koskevat investointistrategiat ja liiketoimintasuunnitelmat, myös suoritusindikaattorit, AKT-EU-kumppanuussopimuksen tavoitteiden ja unionin kehityspolitiikan yleisten periaatteiden perusteella;
- c) investointikehyskomitean koskevat vuosikertomukset;
- d) kaikki yleiset toimintapolitiittiset asiakirjat, myös arviointikertomukset, jotka koskevat investointikehyskomiteaa.

3. Investointikehyskomitea antaa lausunnon seuraavista:

- a) korkotuen myöntämistä koskevat ehdotukset AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä II olevan 2 artiklan 7 kohdan ja 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti. Tällaisissa tapauksissa investointikehyskomitea antaa lausunnon myös korkotuen käytöstä;
- b) ehdotukset investointikehysinvestoinnista johonkin hankkeeseen, josta komissio on antanut kielteisen lausunnon;

- c) muut investointikehykseen liittyvät ehdotukset, jotka perustuvat investointikehyksen toimintaohjeissa määriteltyihin yleisperiaatteisiin;
- d) EIP:n tulostamiskerhityksen kehittämiseen liittyvät ehdotukset siinä määrin, kuin tällaista kehystä sovelletaan AKT-EU-kumppanuussopimuksen mukaisiin toimiin.

Vähäisiä toimia koskevan hyväksymismenettelyn yksinkertaistamiseksi investointikehyskomitea voi antaa puoltavan lausuntonsa myönnettävien määrärahojen kokonaismäärää (korkotuet, tekninen apu) tai yleisvaltuutusta (lainat, pääoma) koskevista EIP:n ehdotuksista, ja EIP kohdentaa määrärahoja myöhemmin edelleen yksittäisille hankkeille ilman investointikehyskomitean ja/tai komission uutta lausuntoa kyseisten määrärahojen kokonaismäärää tai yleisvaltuutusta koskevien perusteiden mukaisesti, mukaan lukien edelleen kohdennetun määrärahan enimmäismäärä hanketta kohti;

Lisäksi EIP:n hallintoelimet voivat ajoittain pyytää, että investointikehyskomitea antaa lausunnon kaikista rahoitusehdotuksista tai tietyistä rahoitusehdotusten ryhmistä.

4. EIP toimittaa investointikehyskomitean käsiteltäväksi ajoissa asiat, jotka vaativat investointikehyskomitean hyväksynnän tai lausunnon 2 ja 3 kohdan mukaisesti. Kaikki komitean lausuntoa varten toimitetut ehdotukset tehdään investointikehyksen toimintaohjeissa esitettyjen asiaa koskevien perusteiden ja periaatteiden mukaisesti.

5. EIP tekee tiiviisti yhteistyötä komission kanssa ja koordinoi tarvittaessa toimensa muiden avunantajien kanssa. EIP erityisesti:

- a) laatii tai tarkistaa yhdessä komission kanssa 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen toimintaohjeiden EIP on vastuussa toimintaohjeiden noudattamisesta ja sen on varmistettava, että sen tukemissa hankkeissa noudatetaan kansainvälisiä sosiaali- ja ympäristönormeja ja että hankkeet ovat sopusoinnussa AKT-EU-kumppanuussopimuksen tavoitteiden, unionin kehityspolitiikan yleisten periaatteiden ja asianomaisten maa- ja aluekohtaisten yhteistyöstrategioiden kanssa;
- b) pyytää komission lausuntoa sijoitusstrategioiden, liiketoimintasuunnitelmien ja yleispoliittisten asiakirjojen laadintaa varten;
- c) ilmoittaa hallinnoimistaan hankkeista komissiolle 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Hankkeen arviointivaiheessa sen on pyydettävä komission lausunto hankkeen yhdenmukaisuudesta asianomaisten maa- ja aluekohtaisten yhteistyöstrategioiden tai, tapauksen mukaan, investointikehyksen yleisten tavoitteiden kanssa;
- d) pyytää, 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun kokonaismäärään sisältyviä korkotukia lukuun ottamatta, hankkeiden arviointivaiheessa komissiolta hyväksynnän investointikehyskomitealle esitettyjen korkotukiehdotusten yhdenmukaisuudesta AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä II olevan 2 artiklan 7 kohdan ja 4 artiklan 2 kohdan sekä investointikehyksen toimintaohjeissa määriteltyjen perusteiden kanssa.

Komission katsotaan antaneen puoltavan lausunnon tai hyväksyntänsä ehdotukselle, jos se ei anna kolmen viikon kuluessa ehdotuksen toimittamisesta kyseisestä ehdotuksesta kielteistä lausuntoa. Voidakseen antaa lausunnon rahoitusalan tai julkisen sektorin hankkeesta ja hyväksyä korkotukiehdotuksen komissio voi pyytää, että lopullinen hankeehdotus toimitetaan sille kaksi viikkoa ennen investointikehyskomitealle toimitamista.

6. EIP ei toteuta 3 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja toimia, ellei investointikehyskomitea ole antanut puoltavaa lausuntoa.

Sen jälkeen kun investointikehyskomitea on antanut puoltavan lausunnon, EIP tekee ehdotuksesta päätöksen omien menettelyjensä mukaisesti. Erityisesti se voi päättää hylätä ehdotuksen. EIP ilmoittaa investointikehyskomitealle ja komissiolle määräajoin tapauksista, joissa se on päättänyt hylätä ehdotuksen.

Kun on kyse EIP:n omista varoista annettavista lainoista ja investointikehysinvestoinneista, jotka eivät edellytä investointikehyskomitean lausuntoa, EIP tekee päätökset ehdotuksista omien menettelyjensä mukaisesti ja investointikehyksen osalta investointikehyksen toimintaohjeiden ja investointikehyskomitean hyväksymien investointistrategioiden mukaisesti.

Vaikka investointikehyskomitea antaisi korkotuen myöntämistä koskevasta ehdotuksesta kielteisen lausunnon, EIP voi antaa kyseisen lainan mutta ilman korkotukea. EIP ilmoittaa investointikehyskomitealle ja komissiolle määräajoin kaikista tapauksista, joissa se päättää antaa lainan.

EIP voi päättää muuttaa sellaisen investointikehyslainan tai -investoinnin ehtoja, josta investointikehyskomitea on antanut puoltavan lausunnon 3 kohdan mukaisesti, tai minkä tahansa sellaisen lainan ehtoja, jonka korkotuista investointikehyskomitea on antanut puoltavan lausunnon, jollei investointikehyskomitean toimintaohjeissa vahvistetuista edellytyksistä muuta johdu ja edellyttäen, että asianomaisen lainan tai investointikehysinvestoinnin olennainen tavoite ei muutu. EIP voi erityisesti päättää korottaa lainan tai investointikehysinvestoinnin määrää enintään 20 prosentilla.

Tällainen korotus voi AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä II olevan 2 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen korkotuellisten hankkeiden osalta johtaa korkotuen arvon suhteelliseen korotukseen. EIP ilmoittaa investointikehyskomitealle ja komissiolle määräajoin kaikista tapauksista, joissa se päättää toimia näin. Jos korkotuen arvon korotusta pyydetään AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä II olevan 2 artiklan 7 kohdan mukaisille hankkeille, investointikehyskomitean edellytetään antavan lausuntonsa, ennen kuin EIP toteuttaa korotuksen.

7. EIP hoitaa investointikehysinvestointeja ja kaikkia investointikehyskomitean lukuun hallittavia varoja AKT-EU-kumppanuussopimuksen tavoitteiden mukaisesti. Se voi erityisesti olla mukana niissä oikeushenkilöiden hallinto- ja valvontaelimissä, joihin investointikehyskomitean varoja on investoitu, ja sopia investointikehyskomitean lukuun hallittavista oikeuksista sekä kumota ja muuttaa niitä investointikehyskomitean toimintaohjeiden mukaisesti.

V OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

17 artikla

Kolmannen maan tai alueen osallistuminen

Komissio voi unionin avun johdonmukaisuuden ja tuloksellisuuden varmistamiseksi päättää, että AKT-ryhmään kuuluvien kehitysmaat ja alueellista yhdentymistä ajavat elimet, joiden toimintaan osallistuu AKT-valtioita ja jotka edistävät unionin muista ulkoisen toiminnan rahoitusvälineistä myönnettävään unionin tukeen oikeutettua alueellista yhteistyötä ja yhdentymistä, voidaan myöntää sisäisen sopimuksen 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja varoja, jos kyseessä oleva hanke tai ohjelma on luonteeltaan alueellinen tai rajat ylittävä ja AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevan 6 artiklan mukainen. Merentakaiset maat ja alueet, joille voidaan myöntää unionin tukea neuvoston päätöksen 2013/755/EU⁽¹⁾ nojalla, ja unionin syrjäisimmät alueet voivat myös osallistua alueellisen yhteistyön hankkeisiin tai ohjelmiin; näiden alueiden osallistumista varten annettava rahoitus annetaan sisäisen sopimuksen 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen varojen lisäksi. Jäsenvaltioiden, unionin syrjäisimpien alueiden, merentakaisen maiden ja alueiden sekä AKT-valtioiden välisen yhteistyön vahvistamisen tavoite olisi otettava huomioon ja tarvittaessa perustettava koordinoitumismekanismeja. Kyseinen rahoitus ja asetuksessa (EY) N:o 215/2008⁽²⁾ tarkoitettu rahoitus voidaan sisällyttää strategia-asiakirjoihin ja monivuotisiin maa- ja alueohjelmiin sekä tämän asetuksen 9 artiklassa tarkoitettuihin toimintaohjelmiin ja toimenpiteisiin.

18 artikla

EKR:stä myönnettävän avun seuranta, raportointi ja arviointi

1. Komissio ja EIP seuraavat säännöllisesti rahoitettuja toimiaan ja toimenpiteitään ja tarkastelevat edistymistä odotettujen tulosten saavuttamisessa. Komissio tekee myös arviointia alokohtaisen politiikkajensa ja toimiensa vaikuttavuudesta ja tehokkuudesta ja ohjelmasuunnittelun tuloksellisuudesta, tarvittaessa riippumattomien ulkoisten arviointien avulla. Neuvoston ehdotukset riippumattomista ulkopuolisista arvioinneista otetaan asianmukaisesti huomioon. Arviointien olisi perustuttava OECD:n kehitysapukomitean hyvien käytäntöjen periaatteisiin, ja niiden avulla olisi pyrittävä saamaan selville, onko asetetut tavoitteet saavutettu, ottaen huomioon sukupuolten tasa-arvo. Lisäksi niiden perusteella olisi laadittava suosituksia ja esitettävä näyttöä oppimiskokemuksesta tulevan toiminnan kehittämiseksi. Arvioinneissa käytetään ennalta määritettyjä, selkeitä ja avoimia indikaattoreita sekä tarvittaessa maakohtaisia ja mitattavissa olevia indikaattoreita.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2013/755/EU, annettu 25 päivänä marraskuuta 2013, merentakaisen maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan unioniin (MMA-assosiaatiopäätös) (EUVL L 344, 19.12.2013, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 215/2008, annettu 18 päivänä helmikuuta 2008, kymmenenteen Euroopan kehitysrahastoon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta (EUVL L 78, 19.3.2008, s. 1).

EIP antaa komissiolle ja jäsenvaltioille määräajoin tietoja hoitamistaan EKR:n varoista rahoitettujen hankkeiden täytäntöönpanosta investointikehyksen toimintaohjeissa esitettyjen menettelyjen mukaisesti.

2. Komissio toimittaa arviointikertomuksensa sekä yksikköjen vastaukset tärkeimpiin suosituksiin jäsenvaltioille EKR:n komitean välityksellä ja EIP:lle tiedoksi. Kaikista arvioinneista, myös suosituksista ja seurantatoimista, voidaan keskustella EKR:n komiteassa jäsenvaltion pyynnöstä. Tällaisissa tapauksissa komissio raportoi EKR:n komitealle vuoden päästä sovittujen seurantatoimien täytäntöönpanosta. Tuloksia hyödynnetään ohjelmasuunnittelussa ja määrärahojen kohdentamisessa.

3. Komissio ottaa tämän asetuksen nojalla myönnetyn unionin avun arviointivaiheeseen mukaan kaikki asiaankuuluvat sidosryhmät siinä määrin kuin se on tarkoituksenmukaista ja voi tarvittaessa pyrkiä tekemään yhteisiä arviointoja jäsenvaltioiden, muiden avunantajien ja kehityskumppanien kanssa.

4. Komissio tarkastelee EKR:n täytäntöönpanon, mukaan lukien monivuotiset maa- ja alueohjelmat, edistymistä ja toimittaa neuvostolle vuodesta 2016 alkaen vuosittaisen kertomuksen täytäntöönpanosta. Kertomukseen sisältyy analyysi tuotoksista ja tuloksista ja aina kun mahdollista unionin rahoitustuen osuudesta vaikutuksiin. Tätä varten luodaan tulokset kehys. Kertomus toimitetaan myös Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaaliskomitealle ja alueiden komitealle.

5. Tämä vuosikertomus sisältää myös edeltävään vuoteen liittyviä tietoja, jotka koskevat rahoitettuja toimenpiteitä, seurannan ja valvonnan tuloksia, kehityskumppanien osallistumista sekä maksusitoumusmäärärahojen ja maksuomäärärahojen toteutumista maittäin, alueittain ja yhteistyöaloittain jaoteltuina. Se sisältää myös alun perin suunniteltujen ja saavutettujen tulosten kvalitatiivisen analyysin, joka perustuu muun muassa seurantajärjestelmän tietoihin, ja saatujen kokemusten seurannan.

6. Kertomuksessa käytetään mahdollisuuksien mukaan erityisiä ja mitattavissa olevia indikaattoreita, jotka koskevat avun merkitystä AKT-EU-kumppanuussopimuksen tavoitteiden saavuttamisessa. Siinä otetaan huomioon saadut kokemukset ja aiempia vuosia koskeneisiin arviointeihin sisältyneiden suositusten seuranta. Kertomuksessa arvioidaan myös, silloin kun se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, avun tuloksellisuuden periaatteiden noudattamista, mukaan lukien innovatiivisten rahoitusvälineiden osalta.

7. Unioni ja sen jäsenvaltiot suorittavat vuoden 2018 loppuun mennessä tulosten arvioinnin, jossa arvioidaan sitoumusten ja maksujen toteutumisastetta sekä annetun avun tuloksia ja vaikutusta resurssien käytön ja EKR:n tehokkuutta mittaavien tuloksia, tuotoksia ja seurauksia koskevien indikaattoreiden avulla. Siinä käsitellään myös AKT-EU-kumppanuussopimuksen tavoitteiden ja unionin painopisteiden toteuttamiseksi rahoitettujen toimenpiteiden osuutta muutos-suunnitelman mukaisesti. Arviointi suoritetaan komission ehdotuksesta.

8. EIP toimittaa investointikehyskomitealle tietoja investointikehyksen tavoitteiden saavuttamisesta tapahtuneesta edistyksestä. AKT-EU-kumppanuussopimuksen liitteessä II olevan 6 b artiklan mukaisesti investointikehyksen kokonaistointimintaa tarkastellaan yhdessä EKR:n voimassaoloajan puolivälissä ja lopussa. Välitarkastelun suorittavat riippumattomat ulkopuoliset asiantuntijat yhteistyössä EIP:n kanssa ja se toimitetaan investointikehyskomitealle.

19 artikla

Ilmastotoimiin ja luonnon monimuotoisuuteen liittyvät menot

Vuotuinen arvio ilmastotoimiin ja luonnon monimuotoisuuteen liittyvistä kokonaismenoista tehdään hyväksytyjen ohjeellisten ohjelma-asiakirjojen perusteella. EKR:n puitteissa myönnettyyn rahoitukseen sovelletaan, mahdollisesti saatavilla olevia täsmällisempiä menetelmiä poissulkematta, OECD:n menetelmiin (nk. Rion tunnusluvut) perustuvaa, unionin ohjelmien tulosohtausmenetelmiin integroitua vuotuista seurantajärjestelmää, jolla kvantifioidaan ilmastotoimiin ja luonnon monimuotoisuuteen liittyvät menot 9 artiklassa tarkoitettujen toimintaohjelmien sekä yksittäisten ja erityistointimenpiteiden tasolla ja jota käytetään arvioinneissa ja vuosikertomuksissa.

*20 artikla***Euroopan ulkosuhdehallinto**

Tätä asetusta sovelletaan neuvoston päätöksen 2010/427/EU ⁽¹⁾ mukaisesti.”

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2010/427/EU, annettu 26 päivänä heinäkuuta 2010, Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta (EUVL L 201, 3.8.2010, s. 30).

NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 567/2014,**annettu 26 päivänä toukokuuta 2014,****kymmenenteen Euroopan kehitysrahastoon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun asetuksen (EY) N:o 215/2008 muuttamisesta kymmenennen ja yhdenkymmenen Euroopan kehitysrahaston välistä siirtymäkautta koskevan soveltamisen osalta yhdenkymmenen Euroopan kehitysrahaston sisäisen sopimuksen voimaantuloon saakka**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden kumppanuussopimuksen, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna ⁽¹⁾, jäljempänä 'AKT-EU-kumppanuussopimus',

ottaa huomioon neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien sisäisen sopimuksen vuosia 2008–2013 koskevaan monivuotiseen rahoituskehikseen perustuvan yhteisön avun rahoituksesta AKT-EU-kumppanuussopimuksen mukaisesti sekä rahoitustuen myöntämisestä EY:n perustamissopimuksen neljännessä osassa tarkoitettuille merentakaisille maille ja alueille ⁽²⁾, jäljempänä 'kymmenennen EKR:n sisäinen sopimus', ja erityisesti sen 10 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan investointipankin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston päätöksellä N:o 2013/759/EU ⁽³⁾ on säädetty Euroopan kehitysrahaston, jäljempänä 'EKR', hallinnointia koskevat siirtymätoimenpiteet, jäljempänä 'siirtymävaiheen rahoitusjärjestely', sen varmistamiseksi, että varoja on saatavilla Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioiden sekä merentakaisen maiden ja alueiden (MMA) kanssa tehtävää yhteistyötä sekä tukeen suunnattuja menoja varten 1 päivästä tammikuuta 2014 siihen asti, kunnes yhdenkymmenen EKR:n sisäinen sopimus on tullut voimaan.
- (2) On tarpeen muuttaa neuvoston asetusta (EU) N:o 215/2008 ⁽⁴⁾ siltä osin kuin on kyse komission suorittamasta siirtymävaiheen rahoitusjärjestelyn toiminnan ja rahoituksen hallinnoinnista kymmenennen ja yhdenkymmenen EKR:n välisenä siirtymäkautena, kunnes yhdenkymmenen EKR:n sisäinen sopimus ja yhdenkymmenen EKR:n täytäntöönpanoasetus ovat tulleet voimaan.
- (3) On asianmukaista muuttaa samalla tavoin Euroopan investointipankin (EIP) tänä siirtymäkautena suorittamaa täytäntöönpanoa koskevia investointivälineen toiminnan ja rahoituksen hallinnoinnin sääntöjä, kunnes yhdenkymmenen EKR:n sisäinen sopimus on tullut voimaan.
- (4) Asetus (EU) N:o 215/2008 olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 215/2008 1–159 artikla korvataan tämän asetuksen liitteessä olevilla kymmenennen ja yhdenkymmenen EKR:n välisen siirtymäkauden ajaksi.

⁽¹⁾ EYVL L 317, 15.12.2000, s. 3. Sopimus sellaisena kuin se on muutettuna Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 2005 allekirjoitetulla sopimuksella (EUVL L 287, 28.10.2005, s. 4) ja Ouagadougoussa 22 päivänä kesäkuuta 2010 allekirjoitetulla sopimuksella (EUVL L 287, 4.11.2010, s. 3).

⁽²⁾ EUVL L 247, 9.9.2006, s. 32.

⁽³⁾ Neuvoston päätös N:o 2013/759/EU, annettu 12 päivänä joulukuuta 2013, EKR:n varainhoidon siirtymätoimenpiteistä 1 päivästä tammikuuta 2014 yhdenkymmenen EKR:n voimaantuloon saakka (EUVL L 335, 14.12.2013, s. 48).

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 215/2008, annettu 18 päivänä helmikuuta 2008, kymmenenteen Euroopan kehitysrahastoon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta (EUVL L 78, 19.3.2008, s. 3).

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan yhdenmutoista EKR:n varainhoitoasetuksen voimaantuloon asti.

Tämä asetus on kaikilta osin velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä toukokuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Ch. VASILAKOS

LIITE

"ENSIMMÄINEN OSA

KESKEISET SÄÄNNÖKSET

I OSASTO

Kohde, soveltamisala ja yleiset säännökset

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat Euroopan kehitysrahaston, jäljempänä 'EKR', varojen toteutusta sekä sen tilinpäätöksen esittämistä ja tarkastamista.

2 artikla

Suhde asetukseen (EU, Euratom) N:o 966/2012

1. Jollei erikseen toisin säädetä, tässä asetuksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽¹⁾ säännöksiin olevien viittausten katsotaan sisältävän myös viittaukset vastaaviin komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 ⁽²⁾ säännöksiin.

2. Tässä asetuksessa asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 sovellettaviin säännöksiin olevien viittausten ei katsota sisältävän menettelysäännöksiä, joilla ei ole merkitystä EKR:n osalta, varsinkaan säännöksiä, jotka koskevat valtuutusta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 tai delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 1268/2012 olevat sisäiset viittaukset eivät tee välillisen viittauksen kohteena olevista säännöksistä suoraan sovellettavia EKR:ään.

4. Tässä asetuksessa käytetyillä käsitteillä on sama merkitys kuin asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 olevilla, lukuun ottamatta mainitun asetuksen 2 artiklan a–e alakohdassa tarkoitettuja määritelmiä.

Tätä asetusta sovellettaessa seuraavat asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 tarkoitetut käsitteet määritellään kuitenkin seuraavasti:

- a) 'talousarviolla' tarkoitetaan 'EKR:ää';
- b) 'talousarviositoumuksella' tarkoitetaan 'rahoitussitoumusta';
- c) 'toimielimellä' tarkoitetaan 'komissiota';
- d) 'määrärahoilla' tai 'toimintamäärärahoilla' tarkoitetaan 'EKR:n varoja';

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1268/2012, annettu 29 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 362, 31.12.2012, s. 1).

- e) 'budjettikohdalla' tarkoitetaan 'avustussuoksia';
- f) 'perussäädöksellä' tarkoitetaan asiayhteyden mukaan kymmenennen EKR:n sisäistä sopimusta, neuvoston päätöstä 2013/755/EU ⁽¹⁾, jäljempänä 'MMA-assosiaatiopäätös', tai neuvoston asetusta (EY) N:o 617/2007 ⁽²⁾, jäljempänä 'täytäntöönpanoasetus';
- g) 'kolmannella maalla' tarkoitetaan tuensaajamaata tai -aluetta, joka kuuluu EKR:n maantieteelliseen soveltamisalaan.
5. Tämän asetuksen tulkinnassa pyritään yhdenmukaisuuteen asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kanssa, jollei tällainen tulkinta ole vastoin AKT–EU-kumppanuussopimuksessa, kymmenennen EKR:n sisäisessä sopimuksessa sekä MMA-assosiaatiopäätöksessä tai täytäntöönpanoasetuksessa tarkoitettuja EKR:n erityispiirteitä.

3 artikla

Määräajat, päivämäärät ja määräpäivät

Jollei toisin säädetä, neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71 ⁽³⁾ säännöksiä sovelletaan tässä asetuksessa asetettuihin määräaikoihin.

4 artikla

Henkilötietojen suoja

Tällä asetuksella ei rajoiteta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ⁽⁴⁾ eikä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽⁵⁾ mukaisia vaatimuksia.

Tässä sovelletaan delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 29 artiklaa, joka koskee tietoja henkilötietojen luovuttamisesta tarkastuksia varten.

II OSASTO

Varainhoidossa sovellettavat periaatteet

5 artikla

Varainhoidossa sovellettavat periaatteet

EKR:n varojen toteutuksessa noudatetaan seuraavia periaatteita:

- a) yhtenäisyyden ja talousarvion totuudenmukaisuuden periaate;
- b) laskentayksikön periaate;
- c) yleiskatteisuusperiaate;
- d) erittelyperiaate;
- e) moitteettoman varainhoidon periaate;
- f) avoimuusperiaate.

Varainhoitovuosi alkaa 1 päivänä tammikuuta ja päättyy 31 päivänä joulukuuta.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2013/755/EU, annettu 25 päivänä marraskuuta 2013, merentakaisten maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan unioniin (MMA-assosiaatiopäätös) (EUVL L 344, 19.12.2013, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetusta (EY) N:o 617/2007, annettu 14 päivänä toukokuuta 2007, kymmenennen Euroopan kehitysrahaston täytäntöönpanosta AKT–EY-kumppanuussopimuksen mukaisesti (EUVL L 152, 13.6.2007, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetusta (ETY, Euratom) N:o 1182/71, annettu 3 päivänä kesäkuuta 1971, määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä (EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

*6 artikla***Yhtenäisyyden ja talousarvion totuudenmukaisuuden periaatteet**

Tulon saa periä ja menon saa suorittaa ainoastaan, jos se on kirjattu EKR:aan.

Tässä sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 8 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 8 artiklan 4 kohdan ensimmäistä alakohtaa.

*7 artikla***Laskentayksikön periaate**

Sovelletaan soveltuvien osien asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 19 artiklaa, joka koskee euron käyttöä.

*8 artikla***Yleiskatteisuusperiaate**

Tulojen kokonaismäärän on katettava ennakoitujen maksujen kokonaismäärä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 9 artiklan soveltamista.

Kaikki tulot ja menot kirjataan kokonaisuudessaan vähentämättä niitä toisistaan sekä rajoittamatta asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 olevan, vähennyksiä ja valuuttakurssimukautuksia koskevia sääntöjä koskevan 23 artiklan soveltamista.

Tämän asetuksen 9 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tulot vähentävät kuitenkin automaattisesti maksuja, jotka suoritetaan niiden perustana olevaa sitoumusta vastaan.

Unioni ei saa ottaa lainoja EKR:n puitteissa.

*9 artikla***Käyttötarkoitukseensa sidotut tulot**

1. Käyttötarkoitukseensa sidotut tulot osoitetaan tietyn menoerän rahoittamiseen.
2. Käyttötarkoitukseensa sidotut tulot muodostuvat seuraavista:
 - a) jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden, molemmissa tapauksissa niiden valtiolliset elimet, yhteisöt tai luonnolliset henkilöt mukaan luettuina, rahoitusosuudet; kansainvälisten järjestöjen rahoitusosuudet tiettyihin ulkoisen avun hankkeisiin tai ohjelmiin, jotka unioni on rahoittanut ja joita komissio tai Euroopan investointipankki (EIP) hallinnoi niiden puolesta täytäntöönpanoasetuksen 10 artiklan mukaisesti;
 - b) määrättyyn käyttötarkoitukseen osoitetut tulot, kuten tulot rahastoista, avustukset, lahjat ja testamenttilahjoitukset;
 - c) tulot, jotka saadaan aiheettomasti maksettujen määrien palauttamisesta perinnän jälkeen;
 - d) ennakkomaksujen korkotuotot, jollei asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 8 artiklan 4 kohdasta muuta johdu;
 - e) rahoitusvälineistä saatavat palautukset ja tulot asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 140 artiklan 6 kohdan mukaisesti;
 - f) verojen palautuksesta saatavat tulot asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 23 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.

3. Edellä 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuilla käyttötarkoitukseensa sidotuilla tuloilla rahoitetaan tällaisia rahoittajan määrittelemiä menoeriä edellyttäen, että komissio hyväksyy tämän.

Edellä 2 kohdan e ja f alakohdassa tarkoitetuilla käyttötarkoitukseensa sidotuilla tuloilla rahoitetaan menoeriä, jotka vastaavat niiden perustana olevia eriä.

4. Sovelletaan soveltuvin osin asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 184 artiklan 3 kohtaa.

5. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 22 artiklan 1 ja 2 kohtaa, jotka koskevat lahjoituksia, sovelletaan tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin käyttötarkoitukseensa sidottuihin tuloihin. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 22 artiklan 2 kohdan osalta lahjoituksen hyväksyminen edellyttää neuvoston antamaa lupaa.

6. Käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja vastaavat EKR:n varat annetaan käyttöön automaattisesti sen jälkeen kun komissio on saanut kyseisen tulon. Saamisenusteella on kuitenkin se vaikutus, että EKR:n varat annetaan käyttöön 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen osalta silloin, kun jäsenvaltion kanssa tehty sopimus on euromääräinen; maksut voidaan suorittaa näitä tuloja vastaan vasta sitten, kun tulo on saatu.

10 artikla

Erittelyperiaate

EKR:n varat osoitetaan käyttötarkoitukseensa ja eritellään kutakin AKT-valtiota tai merentakaista maata tai aluetta kohden sekä tärkeimpien yhteistyövälineiden mukaisesti.

AKT-valtioiden osalta näistä välineistä määrätään AKT-EU-kumppanuussopimukseen liitettyssä rahoituspöytäkirjassa. Varojen osoittaminen käyttötarkoitukseensa (alustavat määrärahat) perustuu myös kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen määräyksiin ja täytäntöönpanoasetuksen säännöksiin, ja siinä otetaan huomioon varat, jotka on varattu ohjelmasuunnitteluun ja toteuttamiseen liittyviin tukimenoihin kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen 6 artiklan mukaisesti.

Merentakaisten maiden ja alueiden osalta näistä välineistä määrätään MMA-assosiaatiopäätöksen neljännessä osassa ja sen liitteessä II. Osoitettaessa näitä varoja käyttötarkoitukseensa otetaan huomioon myös mainitun liitteen 3 artiklan 3 kohdassa määrätty kohdentamaton varanto sekä tutkimuksiin ja teknisen avun toimiin sen 1 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti osoitetut varat.

11 artikla

Moitteettoman varainhoidon periaate

1. Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 30 artiklan 1 ja 2 kohdan periaatteita, jotka koskevat taloudellisuutta, tehokkuutta ja vaikuttavuutta. Delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 18 artiklaa ei sovelleta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 3 kohdan a alakohdan soveltamista.

2. Toimien toteuttamiselle on asetettava erityiset mitattavissa ja toteutettavissa olevat, asiaan kuuluvat ja ajallisesti määritetyt tavoitteet. Tavoitteiden saavuttamista on seurattava tulosindikaattoreiden avulla.

3. Päätöksenteon tehostamiseksi ja erityisesti tämän artiklan 21 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden rahoitusosuuksien määrittämisen perustelemiseksi ja erittelemiseksi toteutetaan seuraavat arvioinnit:

a) ennen EKR:n varojen käyttöä on suoritettava toimen ennakkoarviointi, joka kattaa delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 18 artiklan 1 kohdassa luetellut seikat;

b) toimesta on tehtävä jälkiarviointi sen varmistamiseksi, että varojen käyttö on ollut perusteltua tavoitteena olevien tulosten vuoksi.

4. Tämän asetuksen VIII osastossa säädetyt rahoitusmuodot ja tämän asetuksen 17 artiklassa säädetyt toteuttamistavat valitaan sen perusteella, miten hyvin niillä voidaan saavuttaa toimien erityistavoitteet ja saada tuloksia ottaen huomioon erityisesti tarkastuskustannukset, hallinnollisen rasituksen ja noudattamatta jättämisen riskin. Avustusten osalta tämä tarkoittaa, että on syytä harkita kertakorvausten, kiinteiden määrien ja yksikkökustannusten käyttämistä.

12 artikla

Sisäinen valvonta

Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 32 artiklaa.

13 artikla

Avoimuusperiaate

1. EKR:n toteuttamisessa ja tilinpäätöksen laatimisessa noudatetaan avoimuusperiaatetta.
2. Kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen 7 artiklan mukainen vuosittainen selostus sitoumuksista ja maksuista sekä rahoitusosuuksia koskevien maksupyyntöjen vuotuisesta määrästä julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
3. Sen estämättä, mitä tämän asetuksen 4 artiklassa säädetään, sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 35 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa ja 35 artiklan 3 kohtaa, jotka koskevat varojen saajia koskevien ja muiden tietojen julkaisemista. Delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 21 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa sovellettaessa ilmaisulla 'sijainti' tarkoitetaan tarvittaessa NUTS 2 -tason aluetta vastaavaa aluetta, jos varojen saaja on luonnollinen henkilö.
4. EKR:stä rahoitetut toimet voidaan toteuttaa rinnakkaisena tai yhdistettynä osarahoituksena.

Rinnakkaisessa osarahoituksessa toimi on määrä jakaa helposti tunnistettavissa oleviin osiin, joista kutakin rahoittavat osarahoitukseen osallistuvat eri kumppanit siten, että rahoituksen lopullinen kohde on aina yksilöitävissä.

Yhdistetyssä osarahoituksessa toimen kokonaiskustannukset on määrä jakaa osarahoitukseen osallistuvien kumppanien kesken ja varat on määrä yhdistää siten, ettei toimen yksittäisten toimintojen rahoituslähde ole enää yksilöitävissä. Tällöin avustus- ja hankintasopimusten julkistamisessa jälkikäteen asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 35 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 35 artiklan 3 kohdassa vaaditun tavoin noudatetaan täytäntöönpanotehtäviä hoitavan yhteisön sääntöjä, jos tällaisia sääntöjä on.

5. Annettaessa rahoitusapua komissio toteuttaa tapauksen mukaan kaikki tarvittavat toimenpiteet unionin rahoituksen näkyvyyden varmistamiseksi. Tähän on asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta sisällyttävä toimenpiteitä, joilla unionin varojen saajille asetetaan näkyvyyttä koskevia vaatimuksia. Komission tehtävänä on valvoa sitä, että varojen saajat noudattavat näitä vaatimuksia.

III OSASTO

EKR:n varat ja niiden toteutus

14 artikla

EKR:n varojen lähteet

EKR:n varat muodostuvat päätöksen 2013/759/EU 1 artiklassa tarkoitettusta enimmäismäärästä ja tämän asetuksen 9 artiklassa tarkoitetuista muista käyttötarkoitukseensa sidotuista tuloista.

EIP:n hallinnoimat EKR:n varat muodostuvat myös investointikehyksen niistä varoista, joita hallinnoidaan jatkuvana rahastona.

15 artikla

EKR:n rakenne

EKR:n tulot ja menot luokitellaan niiden lajin tai käyttötarkoituksen mukaan.

16 artikla

EKR:n toteutus moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti

1. Komissio suorittaa AKT-EU-kumppanuussopimuksen 57 artiklassa ja MMA-assosiaatiopäätöksessä määritellyt unionin tehtävät. Tätä varten se panee täytäntöön EKR:n tulot ja menot tämän asetuksen tämän osan ja kolmannen osan säännösten mukaisesti omalla vastuullaan ja EKR:n rahoitusvarojen asettamissa rajoissa.
2. Jäsenvaltiot toimivat yhteistyössä komission kanssa siten, että EKR:n varat käytetään moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti.

17 artikla

Rahoituksen toteuttamistavat

1. Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 56 ja 57 artiklaa.
2. Jollei tämän artiklan 3–5 kohdan säännöksistä muuta johdu, sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ensimmäisen osan IV osaston 2 luvussa säädettyjä toteuttamistapoja koskevia sääntöjä ja mainitun asetuksen 188 ja 193 artiklaa. Mainitun asetuksen 58 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 59 artiklaa, jotka koskevat yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa toteutettavaa hallinnointia, ei kuitenkaan sovelleta.
3. Täytäntöönpanotehtäviä hoitavien yhteisöjen on varmistettava johdonmukaisuus unionin ulkoisen politiikan kanssa ja ne voivat siirtää talousarvion toteuttamiseen liittyviä tehtäviä muille yhteisöille komissioon sovellettavia vastaavin edellytyksin. Niiden on täytettävä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 60 artiklan 5 kohdasta johtuvat velvoitteensa vuosittain. Tarkastuslausunto on toimitettava kuukauden kuluessa kertomuksen ja vahvistuslausuman toimittamisesta, jotta se voidaan ottaa huomioon komission tarkastuslausumassa.

Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitetut kansainväliset järjestöt ja mainitun asetuksen 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan v ja vi alakohdassa tarkoitetut jäsenvaltioiden elimet, joille komissio on siirtänyt tehtäviä, voivat myös siirtää talousarvion toteuttamistehtäviä voittoa tavoittelemattomille yhteisöille, joilla on asianmukaiset toiminnalliset ja taloudelliset valmiudet, komissioon sovellettavia vastaavin edellytyksin.

AKT-valtiot sekä merentakaiset maat ja alueet voivat myös siirtää talousarvion toteuttamistehtäviä omille yksiköilleen ja yksityisoikeuden mukaisille elimille palvelusopimuksen perusteella. Nämä elimet on valittava avointen, läpinäkyvien, oikeasuhteisten ja syrjimättömien menettelyjen perusteella eturistiriitoja välttäen. Rahoitussopimuksessa on määrättävä palvelusopimuksen ehdoista.

4. Jos EKR:ää toteutetaan osana välillistä hallinnointia AKT-valtioiden tai merentakaisen maiden ja alueiden kanssa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta AKT-valtioiden tai merentakaisen maiden ja alueiden vastuuta niiden toimiessa hankintaviranomaisina, komissio
 - a) perii tarvittaessa takaisin maksettavat määrät varojen saajilta asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 80 artiklan mukaisesti, myös hyväksymällä päätöksen, joka on täytäntöönpanokelpoinen samoin edellytyksin kuin perussopimuksen 299 artiklassa on määrätty;
 - b) voi olosuhteiden niin vaatiessa määrätä hallinnollisia ja/tai taloudellisia seuraamuksia samoin edellytyksin kuin asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 109 artiklassa on säädetty.

Rahoitussopimukseen on sisällytettävä määräykset, jotka koskevat tätä varten toteutettavaa yhteistyötä komission ja AKT-valtion tai merentakaisen maan tai alueen välillä.

5. Unionin rahoitusapua voidaan antaa maksuosuuksina kansainvälisiin, alueellisiin tai kansallisiin rahastoihin, kuten sellaisiin, joita EIP, jäsenvaltiot tai kumppanimaat ja -alueet tai kansainväliset järjestöt ovat perustaneet tai joita ne hallinnoivat, yhteisrahoituksen saamiseksi useammalta rahoittajalta, taikka rahastoihin, joita yksi tai useampi rahoittaja on perustanut hankkeiden yhteistä täytäntöönpanoa varten.

Unionin rahoituslaitosten vastavuoroista pääsyä muiden organisaatioiden perustamiin rahoitusvälineisiin edistetään tarvittaessa.

IV OSASTO

Taloushallinnon toimijat

18 artikla

Taloushallinnon toimijoita ja heidän vastuutaan koskevat yleiset säännökset

1. Komissio antaa kullekin taloushallinnon toimijalle tämän tehtävien suorittamiseksi tarvittavat resurssit sekä toimenkuvauksen, jossa esitetään yksityiskohtaisesti tämän tehtävät, oikeudet ja velvollisuudet.
2. Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 64 artiklaa, joka koskee tehtävien eriyttämistä.
3. Sovelletaan soveltuvin osin asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ensimmäisen osan IV osaston IV lukua, joka koskee taloushallinnon toimijoiden vastuuta.

19 artikla

Tulojen ja menojen hyväksyjä

1. Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 65 artiklaa, joka koskee tulojen ja menojen hyväksyjää, 66 artiklaa, joka koskee tämän toimivaltuuksia ja tehtäviä, ja 67 artiklaa, joka koskee unionin edustustojen päälliköiden toimivaltuuksia ja tehtäviä.

Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 66 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuun vuotuisen toimintakertomukseen on sisällyttävä liitteenä taulukoita, joissa esitetään avustusosuuksittain, maittain sekä alueittain tai pienalueittain jaoteltuina varainhoitovuoden aikana toteutettujen sitoumusten, määrärahojen, joiden toteuttamista koskeva päätösvalta on siirretty, sekä maksusuoritusten kokonaismäärät ja niiden yhteenlasketut määrät kyseessä olevan EKR:n toiminnan aloittamisesta lähtien.

2. Jos komission toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä saa tietoonsa EKR:n varojen hallinnointimenettelyjen toteuttamisessa esille tulleen ongelman, hänen on kansallisen, alueellisen, AKT-valtioiden välisen tai paikallisen tulojen ja menojen hyväksyjän kanssa otettava yhteyttä tarvittaviin tahoihin asian korjaamiseksi ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet. Jos kansallinen, alueellinen, AKT-valtioiden välinen tai paikallinen tulojen ja menojen hyväksyjä ei suorita tai ei pysty suorittamaan hänelle AKT-EU-kumppanuussopimuksen tai MMA-assosiaatiopäätöksen nojalla kuuluvia tehtäviä, komission toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi ottaa tilapäisesti tämän tehtävät hoitaakseen ja toimia tämän lukuun ja puolesta; tällöin komissio voi saada taloudellisen korvauksen niiden ylimääräisten hallinnollisten tehtävien hoidosta, jotka aiheutuivat kyseiselle AKT-valtiolle tai merentakaiselle maalle tai alueelle osoitettujen varojen hoidosta.

20 artikla

Tilinpitäjä

1. Komission tilinpitäjä toimii EKR:n tilinpitäjänä.
2. Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 68 artiklaa, joka koskee tilinpitäjän toimivaltuuksia ja tehtäviä, lukuun ottamatta kyseisen artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, ja 69 artiklaa, joka koskee valtuuksista, jotka tilinpitäjä voi siirtää. Delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 54 artiklaa, 57 artiklan 3 kohtaa, 58 artiklan 5 kohdan toista alakohtaa ja 58 artiklan 6 kohtaa ei sovelleta.

V OSASTO

Tulotapahtumat

21 artikla

Vuotuinen rahoitusosuus ja sen erät

1. Kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen 7 artiklan mukaisesti rahoitusosuuden vuotuinen enimmäismäärä vuoden $n + 2$ osalta ja rahoitusosuuden vuotuinen määrä vuoden $n + 1$ osalta sekä sen maksu kolmessa erässä määritetään tämän artiklan 2–7 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Jäsenvaltioiden maksamien rahoitusosuuksien erät vahvistetaan kunkin jäsenvaltion osalta siten, että ne ovat suhteessa kyseisen valtion rahoitusosuuksiin EKR:ssä kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen 1 artiklan 2 kohdassa vahvistetun mukaisesti.

2. Komissio tekee vuoden n lokakuun 15 päivään mennessä ehdotuksen, jossa esitetään

- a) rahoitusosuuden vuotuinen enimmäismäärä vuoden $n + 2$ osalta;
- b) rahoitusosuuden vuotuinen määrä vuoden $n + 1$ osalta;
- c) vuoden $n + 1$ rahoitusosuuden ensimmäisen erän määrä;
- d) alustava tilastolliseen lähestymistapaan perustuva ei-sitova ennuste, joka koskee odotettuja rahoitusosuuksien vuotuisia määriä vuosien $n + 3$ ja $n + 4$ osalta.

Neuvosto päättää tästä ehdotuksesta viimeistään vuoden n marraskuun 15 päivänä.

Jäsenvaltioiden on maksettava vuoden $n + 1$ rahoitusosuuden ensimmäinen erä viimeistään vuoden $n + 1$ tammikuun 21 päivänä.

3. Komissio tekee vuoden $n + 1$ kesäkuun 15 päivään mennessä ehdotuksen, jossa esitetään

- a) vuoden $n + 1$ rahoitusosuuden toisen erän määrä;
- b) todellisten tarpeiden mukaan tarkistettu rahoitusosuuden vuotuinen määrä vuoden $n + 1$ osalta siinä tapauksessa, että rahoitusosuus ei kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti vastaa todellisia tarpeita.

Neuvosto päättää ehdotuksesta viimeistään 21 kalenteripäivän kuluttua siitä, kun komissio on tehnyt ehdotuksensa.

Jäsenvaltioiden on maksettava toinen erä viimeistään 21 kalenteripäivän kuluttua neuvoston päätöksen hyväksymisestä.

4. Komissio laatii ja toimittaa neuvostolle vuoden $n + 1$ kesäkuun 15 päivään mennessä selostuksen sitoumuksista, maksuista sekä vuonna n esitettyjen ja vuosina $n + 1$ ja $n + 2$ esitettävien rahoitusosuuksia koskevien pyyntöjen vuotuisista määristä ottaen huomioon investointikehyksen hallinnointia ja toimia, myös EIP:n hallinnoimia korkotukia, koskevat EIP:n ennusteet. Komissio esittää rahoitusosuuksien vuotuiset määrät jäsenvaltioittain sekä määrän, joka EKR:n on vielä maksettava, erottaen toisistaan EKR:n ja komission osuudet. Vuosia $n + 1$ ja $n + 2$ koskevat määrät perustuvat tosiasiallisiin valmiuksiin maksaa ehdotetun tasoiset varat samalla, kun pyritään välttämään merkittäviä vaihteluja vuosien välillä ja merkittäviä käyttämättömiä määriä vuoden lopussa.

5. Komissio tekee viimeistään vuoden $n + 1$ lokakuun 10 päivänä ehdotuksen, jossa esitetään

- a) vuotuisen rahoitusosuuden kolmas erä vuoden $n + 1$ osalta;
- b) todellisten tarpeiden mukaan tarkistettu rahoitusosuuden vuotuinen määrä vuoden $n + 1$ osalta siinä tapauksessa, että rahoitusosuus ei kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti vastaa todellisia tarpeita.

Neuvosto päättää ehdotuksesta viimeistään 21 kalenteripäivän kuluttua siitä, kun komissio on tehnyt ehdotuksensa.

Jäsenvaltioiden on maksettava kolmas erä viimeistään 21 kalenteripäivän kuluttua neuvoston päätöksen hyväksymisestä.

6. Tiettyyn vuoteen liittyvien erien summa ei voi ylittää kyseiselle vuodelle vahvistettua rahoitusosuuden vuotuista määrää. Rahoitusosuuden vuotuinen määrä ei voi ylittää kyseiselle vuodelle vahvistettua enimmäismäärää. Enimmäismäärää voi korottaa ainoastaan kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Enimmäismäärän mahdollinen korottaminen on sisällytettävä tämän artiklan 2, 3 ja 5 kohdassa tarkoitettuihin ehdotuksiin.

7. Kunkin jäsenvaltion maksaman rahoitusosuuden vuotuisen määrän enimmäismäärässä vuoden $n + 2$ osalta, rahoitusosuuden vuotuisessa määrässä vuoden $n + 1$ osalta ja rahoitusosuuksien erissä on määritettävä

- a) komission hallinnoima määrä ja
- b) EIP:n hallinnoima määrä, mukaan lukien sen hallinnoimat korkotuet.

22 artikla

Erien maksaminen

1. Rahoitusosuuksien maksupyyntöissä käytetään ensin aiemmille EKR:ille määrätty määrät aikajärjestyksessä.
2. Jäsenvaltioiden rahoitusosuudet ilmaistaan ja maksetaan euromääräisinä.
3. Kunkin jäsenvaltion on suoritettava 21 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen rahoitusosuutensa erityistilille, jonka nimi on "Euroopan komissio — Euroopan kehitysrahasto" ja joka on avattu asianomaisten jäsenvaltion keskuspankissa tai tämän jäsenvaltion nimeämässä rahoituslaitoksessa. Tällaisten rahoitusosuuksien mukainen määrä pidetään näillä tileillä siihen asti, kun maksut tulevat suoritettaviksi. Komissio pyrkii mahdollisuuksien mukaan kohdentamaan erityistileiltä tehtävät nostot siten, että varojen jakautuminen näiden tilien kesken säilyy kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisen jakoperusteen mukaisena.

Kunkin jäsenvaltion on suoritettava tämän asetuksen 21 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen rahoitusosuutensa 53 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

23 artikla

Maksamattomista rahoitusosuuksista perittävä korko

1. Edellä 21 artiklan 2, 3 ja 5 kohdassa säädettyjen määräaikojen päätyttyä jäsenvaltion on maksettava viivästyskorkoa seuraavin ehdoin:
 - a) korkona käytetään Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltaman korkokannan mukaista *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa julkaistua, sen kuukauden ensimmäisen päivän, jolloin maksuaika päättyy, korkoa korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä. Korkoa korotetaan 0,25 prosenttiyksikköä viivästyskuukautta kohti;
 - b) korkoa maksetaan maksuajan päättymistä seuraavasta kalenteripäivästä maksun suorittamisajankohtaan.
2. Edellä 21 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista rahoitusosuuksista kertyneet korot maksetaan jollekin kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen 1 artiklan 6 kohdassa määrättyistä tileistä.

Edellä 21 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista rahoitusosuuksista kertyneet korot maksetaan investointikehykseen 53 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

24 artikla

Maksamattomista rahoitusosuuksista johtuva maksukehotus

AKT-EU-kumppanuussopimukseen liitetyn rahoituspöytäkirjan voimassaolon päättyessä komissio ja EIP kehottavat tarvittaessa jäsenvaltioita suorittamaan maksettavaksi jääneet tämän asetuksen 21 artiklan mukaiset rahoitusosuutensa tässä asetuksessa säädettyin edellytyksin.

25 artikla

Muut tulotapahtumat

1. Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 77–79 artiklaa, 80 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä 81 ja 82 artiklaa, jotka koskevat saamisenustetta, saamisten vahvistamista, perinnän hyväksymistä ja perintää koskevia sääntöjä, vanhenemisajaa ja unionin saamisten kohtelua jäsenvaltioissa. Perintä voidaan suorittaa komission päätöksellä, joka on täytännönpanokelpoinen perussopimuksen 299 artiklan nojalla.
2. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 77 artiklan 3 kohdan ja 78 artiklan 2 kohdan viittaukset omiin varoihin on katsottava viittauksiksi tämän asetuksen 21 artiklassa määriteltyihin jäsenvaltioiden rahoitusosuuksiin.
3. Delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 83 artiklan 2 kohtaa sovelletaan euromääräisten saamisten perintään. Mainittua asetusta sovelletaan paikallisen valuutan määräisen perinnän osalta siten, että käytetään kyseisen valuutan liikkeeseen laskeneen valtion keskuspankin korkoa, joka on voimassa sen kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä, jona perintämääräys on annettu.
4. Delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 84 artiklan 3 kohdan osalta luettelo saamisista laaditaan erikseen EKR:lle ja lisätään tämän asetuksen 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun selvitykseen.
5. Delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 85 ja 90 artiklaa ei sovelleta.

VI OSASTO

Menotapahtumat

26 artikla

Rahoituspäätökset

Menoon sitoutumista edeltää komission hyväksymä rahoituspäätös.

Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 84 artiklaa, lukuun ottamatta sen 2 kohtaa.

27 artikla

Sitoumuksia koskevat säännöt

1. Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 85 artiklaa, lukuun ottamatta sen 3 kohdan c alakohtaa, ja 86, 87 ja 185 artiklaa sekä 189 artiklan 1 ja 2 kohtaa, jotka koskevat sitoumuksia ja ulkoisten toimien toteuttamista. Delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 95 artiklan 2 kohtaa, 97 artiklan 1 kohdan a ja e alakohtaa ja 98 artiklaa ei sovelleta.
2. Sovellettaessa asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 189 artiklan 2 kohtaa voidaan ajanjaksoa, jonka kuluessa on tehtävä yksittäiset sopimukset ja avustussopimukset toimen toteuttamiseksi, pidentää yli kolmeen vuoteen rahoitussopimuksen tekopäivästä, jos AKT-valtiot sekä merentakaiset maat ja alueet siirtävät talousarvion toteuttamistehtäviä tämän asetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Jos EKR:n varoja toteutetaan osana välillistä hallinnointia AKT-valtioiden tai merentakaisten maiden ja alueiden kanssa, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi perustelluissa tapauksissa hyväksyä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 86 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetun kahden vuoden ja 189 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun kolmen vuoden määräajan pidentämisen.

4. Tämän artiklan 3 kohdassa tai asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 86 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa tai 189 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen pidennettyjen määräaikojen päättyessä käyttämättä jääneet määrät vapautetaan tarvittaessa.

5. Jos toimenpiteitä toteutetaan AKT-EU-kumppanuussopimuksen 96 ja 97 artiklan mukaisesti, tämän artiklan 3 kohdassa tai asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 86 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa tai 189 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen pidennettyjen määräaikojen kulumisen voidaan keskeyttää.

6. Sovellettaessa asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 87 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja 2 kohdan b alakohtaa noudattamista ja sääntöjenmukaisuutta arvioidaan asiaan sovellettavien säännösten ja määräysten ja erityisesti perussopimusten, AKT-EU-kumppanuussopimuksen, MMA-assosiaatiopäätöksen, kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen, tämän asetuksen sekä kaikkien näiden säännösten ja määräysten soveltamiseksi annettujen säädösten mukaan.

7. Kussakin oikeudellisessa sitoumuksessa komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle on annettava erikseen valtuudet todentaa ja tarkastaa sekä OLAF:ille valtuudet tutkia joko asiakirjojen perusteella tai paikan päällä tehtävin tarkastuksin kaikkien EKR:n varoja saaneiden tuensaajien, sopimuspuolten ja alihankkijoiden tilit.

28 artikla

Menojen vahvistaminen, hyväksyminen ja suorittaminen

Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 88, 89 ja 90 artiklaa, lukuun ottamatta sen 4 kohdan toista alakohtaa, ja 91 artiklaa sekä 184 artiklan 4 kohtaa.

29 artikla

Maksuajat

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 92 artiklaa sovelletaan komission suorittamiin maksuihin.

2. Jos EKR:n varoja toteutetaan osana välillistä hallinnointia AKT-valtioiden tai merentakaisten maiden ja alueiden kanssa ja komissio suorittaa maksuja niiden puolesta, asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 92 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua määräaikaa sovelletaan kaikkiin maksuihin, joita ei mainita sen a alakohdassa. Rahoitus sopimuksen on sisällettävä tarvittavat määräykset hankintaviranomaisen oikea-aikaisen yhteistyön varmistamiseksi.

3. Komissio huolehtii niistä maksusuoritusten viivästymistä koskevista vaateista, joista se vastaa, kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen 1 artiklan 6 kohdassa määrätyn yhden tai useamman tilin varoilla.

VII OSASTO

Muut täytäntöönpanosäännökset

30 artikla

Sisäinen tarkastaja

Komission sisäinen tarkastaja toimii EKR:n sisäisenä tarkastajana. Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 99 ja 100 artiklaa.

31 artikla

Tietojenkäsittelyjärjestelmät, sähköinen siirtäminen ja sähköinen hallinto

EKR:ään sovelletaan soveltuvin osin asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 93, 94 ja 95 artiklaa, jotka koskevat tapah-
tumien ja asiakirjojen sähköistä hallinnointia.

32 artikla

Hyvä hallintotapa ja muutoksenhakukeinot

Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 96 ja 97 artiklaa.

33 artikla

Poissulkemisia koskevan keskustietokannan käyttö

EKR:n toteutukseen sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 108 artiklan 1 kohdan nojalla perustettua pois-
sulkemisia koskevaa keskustietokantaa, joka sisältää yksityiskohtaisia tietoja ehdokkaista ja tarjoajista sekä hakijoista ja
tuensajista, jotka ovat jossakin kyseisen asetuksen 106 artiklassa, 109 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan
b alakohdassa ja 109 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista tilanteista.

Sovelletaan soveltuvin osin asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 108 artiklan 2 ja 5 kohtaa sekä delegoidun asetuksen
(EU) N:o 1268/2012 142 ja 144 artiklaa, jotka koskevat poissulkemisia koskevaa keskustietokantaa ja sinne pääsyä.

Sovellettaessa asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 108 artiklan 2 kohtaa unionin taloudelliset edut käsittävät EKR:n
toteutuksen.

34 artikla

Hallinnolliset järjestelyt EUH:n kanssa

Jotta unionin edustustot voivat helpommin käyttää kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen 6 artiklassa määrättyihin
EKR:n tukimenoihin käytettäviä varoja, Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) ja komission yksiköiden välillä voidaan
sopia yksityiskohtaisista järjestelyistä.

VIII OSASTO

Rahoitusmuodot

35 artikla

Rahoitusmuotoja koskevat yleiset säännökset

1. Annettaessa rahoitusapua tämän osaston nojalla unioni, AKT-valtiot sekä merentakaiset maat ja alueet voivat tehdä
muun muassa seuraaventyypistä yhteistyötä:

- a) kolmenväliset järjestelyt, joilla unioni koordinoi AKT-valtiolle tai merentakaiselle maalle tai alueelle antamaansa apua
kolmannen maan kanssa;
- b) hallinnolliset yhteistyötoimenpiteet, esimerkiksi jäsenvaltion tai syrjäisimmän alueen ja AKT-valtion taikka merenta-
kaisen maan tai alueen taikka niiden alueen julkisten laitosten, paikallisviranomaisten, kansallisten julkisten elinten tai
julkisen palvelun tehtäviä hoitavien yksityisoikeudellisten yhteisöjen välinen twinning-toiminta, sekä yhteistyötoimen-
piteet, joihin osallistuu jäsenvaltioiden lähettämiä julkisen sektorin asiantuntijoita sekä jäsenvaltioiden alue- ja paikal-
lisviranomaisia;

- c) asiantuntijajärjestelyt kohdennettua valmiuksien kehittämistä varten AKT-valtiossa, merentakaisessa maassa tai merentakaisella alueella taikka niiden alueella sekä lyhytaikainen tekninen apu ja neuvonta niille, sekä kestävien julkisen sektorin hallintoa ja uudistamista käsittelevien tieto- ja osaamiskeskusten tukeminen;
- d) osallistuminen kustannuksiin, joita aiheutuu julkisen ja yksityisen sektorin välisten kumppanuuksien luomisesta ja hallinnoinnista;
- e) alakohtaisia politiikkoja tukevat ohjelmat, joilla unioni tukee AKT-valtion tai merentakaisen maan tai alueen alakohtaista ohjelmaa; tai
- f) 37 artiklan mukaiset korkotuet.

2. Jäljempänä 36–42 artiklassa tarkoitettujen rahoitusmuotojen lisäksi rahoitusapua voidaan antaa myös seuraavasti:

- a) velkahelpotus kansainvälisesti sovittujen velkahelpotusohjelmien perusteella;
- b) poikkeustapauksissa alakohtaiset ja yleiset tuontitukiohjelmat, jotka voivat olla muodoltaan
 - alakohtaisia tuontiohjelmia luontoisetuksina,
 - alakohtaisia tuontiohjelmia valuutta-apuna, jolla rahoitetaan kyseisen alan tuontia, tai
 - yleisiä tuontiohjelmia valuutta-apuna, jolla rahoitetaan monenlaisten tuotteiden yleistä tuontia.

3. Rahoitusapua voidaan antaa kansainvälisiin, alueellisiin tai kansallisiin rahastoihin, joita esimerkiksi Euroopan investointipankki, jäsenvaltiot, AKT-valtiot tai merentakaiset maat ja alueet, alueet tai kansainväliset järjestöt ovat perustaneet tai joita ne hallinnoivat yhteisrahoituksen saamiseksi useammalta rahoittajalta, taikka rahastoihin, joita yksi tai useampi rahoittaja on perustanut hankkeiden yhteistä täytäntöönpanoa varten.

Unionin rahoituslaitosten vastavuoroista pääsyä muiden organisaatioiden perustamiin rahoitusvälineisiin edistetään tarvittaessa.

4. Toteuttaessaan siirtymäprosessille ja uudistuksille myönnettävää tukea AKT-valtioissa sekä merentakaisissa maissa ja merentakaisilla alueilla unioni hyödyntää ja jakaa jäsenvaltioiden kokemuksia ja saatuja opetuksia.

36 artikla

Julkiset hankinnat

- 1. Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 101 artiklaa, jossa määritellään julkiset hankinnat.
- 2. Tässä asetuksessa hankintaviranomaisella tarkoitetaan
 - a) komissiota, joka toimii yhden tai useamman AKT-valtion tai merentakaisen maan tai alueen puolesta ja lukuun;
 - b) asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 185 artiklassa tarkoitettuja yhteisöjä ja henkilöitä, joille on siirretty talousarvion toteuttamiseen liittyviä tehtäviä.
- 3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen hankintaviranomaisten tekemien tai niiden puolesta tehtyjen hankintasopimusten osalta sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ensimmäisen osan V osaston 1 luvun ja toisen osan IV osaston 3 luvun säännöksiä, lukuun ottamatta seuraavia:
 - a) asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 103 artikla, 104 artiklan 1 kohdan toinen alakohta ja 111 artikla;
 - b) delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 127 artiklan 3 ja 4 kohta, 128 artikla, 134–137 artikla, 139 artiklan 3–6 kohta, 148 artiklan 4 kohta, 151 artiklan 2 kohta, 160 artikla, 164 artikla, 260 artiklan toinen virke ja 262 artikla.

Delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 124 artiklan 2 kohtaa sovelletaan kiinteistöhankintasopimuksiin.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin hankintaviranomaisiin, jos komissio on asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 61 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten jälkeen antanut niille valtuudet käyttää omia hankintamenettelyjään.

4. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ensimmäisen osan V osaston säännöksiä sovelletaan komission omaan lukuunsa tekemiin hankintasopimuksiin sekä hätäapuun, pelastuspalvelutoimiin tai humanitaarisiin avustustoimiin liittyviin täytäntöönpanotoimiin.
5. Jos 3 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä ei noudateta, kyseisten toimien menoja ei voida rahoittaa EKR:stä.
6. Edellä 3 kohdassa tarkoitetut hankintamenettelyt on vahvistettava rahoitussopimuksessa.
7. Sovellettaessa delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 263 artiklan 1 kohdan a alakohtaa
 - a) 'ennakoilmoitus' on ilmoitus, jolla hankintaviranomaiset julkistavat ohjeellisesti varainhoitovuoden aikana tehtävien hankintasopimusten ja puitesopimusten arvioidun kokonaisarvon ja kohteet, lukuun ottamatta hankintasopimuksia, joissa käytetään neuvottelumenettelyä ilman hankintailmoituksen julkaisemista etukäteen;
 - b) 'hankintailmoituksella' hankintaviranomaiset tiedottavat aikomuksestaan käynnistää hankinta- tai puitesopimuksen tekemistä koskeva menettely taikka ottaa käyttöön delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 131 artiklan mukaisesti dynaaminen hankintajärjestelmä;
 - c) 'ratkaisuilmoituksella' ilmoitetaan hankintasopimuksia, puitesopimuksia tai dynaamiseen hankintajärjestelmään perustuvia hankintasopimuksia koskevan menettelyn tulokset.

37 artikla

Avustukset

1. Jollei tämän artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ensimmäisen osan VI osastoa ja 192 artiklaa.
2. Avustukset ovat välitöntä vastikkeetonta rahoitusta, joka myönnetään EKR:stä johonkin seuraavista kohteista:
 - a) toimeen, jonka tarkoituksena on auttaa saavuttamaan jokin AKT-EU-kumppanuussopimuksen tai MMA-assosiaatiopäätöksen mukainen tavoite tai mainitun sopimuksen tai päätöksen nojalla hyväksytyn ohjelman tai hankkeen mukainen tavoite;
 - b) sellaisen elimen toimintaan, joka pyrkii a alakohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen.

Edellä a alakohdassa tarkoitettu avustus voidaan myöntää asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 208 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle elimelle.

3. Työskennellessään AKT-valtioiden ja merentakaisen maiden ja alueiden sidosryhmien kanssa komissio ottaa huomioon niiden erityispiirteet, myös tarpeet ja toimintaympäristön, määrittäessään rahoitusta koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä, rahoitusmuotoa, myöntämisedellytyksiä ja avustusten hallinnointiin sovellettavia hallinnollisia säännöksiä, jotta voidaan saavuttaa mahdollisimman monia AKT-valtioiden ja merentakaisen maiden ja alueiden sidosryhmiä ja vastata parhaiten niiden tarpeisiin sekä saavuttaa tehokkaimmin AKT-EU-kumppanuussopimuksen tai MMA-assosiaatiopäätöksen mukaiset tavoitteet. Edistetään erityismenettelyjä, kuten kumppanuussopimuksia, rahoitusavun myöntämistä kolmansille osapuolille, suoria avustuksia tai tukikelpoisuusehtojen perusteella rajattuja ehdotuspyyntöjä taikka kertakorvauksia.
4. Tässä asetuksessa tarkoitettuja avustuksia eivät ole:
 - a) asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 121 artiklan 2 kohdan b–f alakohdassa, h ja i alakohdassa tarkoitetut erät;
 - b) tämän asetuksen 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rahoitusapu.
5. Delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 175 ja 177 artiklaa ei sovelleta.

*38 artikla***Palkinnot**

Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ensimmäisen osan VII osastoa, lukuun ottamatta sen 138 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa.

*39 artikla***Budjettituki**

Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 186 artiklaa.

Unionin yleinen tai alakohtainen budjettituki perustuu molemminpuoliseen vastuuvollisuuteen ja yhteiseen sitoutumiseen yleismaailmallisiin arvoihin, ja sen tavoitteena on vahvistaa unionin ja AKT-valtioiden tai merentakaisen maiden ja alueiden välisiä sopimusperusteisia kumppanuuksia, jotta voidaan edistää demokratiaa, ihmisoikeuksia ja oikeusvaltioperiaatetta sekä tukea kestävää ja osallistavaa talouskasvua ja poistaa köyhyyttä.

Jokainen päätös budjettituen myöntämisestä perustuu unionin hyväksymään budjettitukipolitiikkaan, selkeisiin tukel-
poisuusperusteisiin sekä riskien ja hyötyjen huolelliseen arvioimiseen.

Eräsi tällaisen päätöksen lähtökohtana oleva tekijä on arviointi, jossa tarkastellaan AKT-valtioiden sekä merentakaisen maiden ja alueiden sitoutumista, aikaisempia toimia ja edistymistä demokratian, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen toteuttamisessa. Budjettituki on eriytettävä vastaamaan paremmin AKT-valtioiden sekä merentakaisen maiden ja alueiden poliittista, taloudellista ja sosiaalista tilannetta, myös epävakaita tilanteita huomioon ottaen.

Myöntäessään budjettitukea komissio määrittelee selkeästi sen myöntämistä koskevat ehdot ja seuraa niiden noudattamista sekä tukee myös parlamentaarisen valvonnan ja tilintarkastusvalmiuksien kehittämistä sekä lisää avoimuutta ja yleisön tiedonsaantimahdollisuuksia.

Budjettituen maksun edellytyksenä on tyydyttävä edistyminen AKT-valtioiden sekä merentakaisen maiden ja alueiden kanssa sovittujen tavoitteiden saavuttamisessa.

Myönnettäessä budjettitukea merentakaisille maille ja alueille otetaan huomioon niiden institutionaaliset yhteydet kyseiseen jäsenvaltioon.

*40 artikla***Rahoitusvälineet**

Rahoitusvälineitä voidaan perustaa 26 artiklassa tarkoitetuilla rahoituspäätöksillä. Jos mahdollista, niiden on oltava EIP:n, jonkin monenvälisen eurooppalaisen rahoituslaitoksen, kuten Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD), tai kahdenvälisen eurooppalaisen rahoituslaitoksen, esimerkiksi kahdenvälisen kehityspankkien, alaisuudessa, mahdollisesti yhdistettynä muista lähteistä saataviin lisävastuksiin.

Komissio voi noudattaa rahoitusvälineiden täytäntöönpanossa suoraa hallinnointia tai välillistä hallinnointia siirtämällä tehtäviä yhteisöille asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii, iii, v ja vi alakohdan nojalla. Näiden yhteisöjen on täytettävä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 vaatimukset ja noudatettava unionin tavoitteita, sääntöjä ja toimintalinjoja sekä unionin varojen käyttöä ja niistä raportointia koskevia parhaita käytäntöjä.

Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 60 artiklan 2 kohdan vaatimukset täyttävien yhteisöjen katsotaan täyttävän kyseisen asetuksen 139 artiklassa tarkoitetut valintaperusteet. Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ensimmäisen osan VIII osastoa, lukuun ottamatta 139 artiklan 1 kohtaa, 4 kohdan ensimmäistä alakohtaa ja 5 kohtaa.

Rahoitusvälineitä voidaan ryhmitellä järjestelyiksi täytäntöönpanoa ja raportointia varten.

41 artikla

Asiantuntijat

Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 204 artiklan toista kohtaa ja delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 287 artiklaa, jotka koskevat palkattuja ulkopuolisia asiantuntijoita.

42 artikla

Unionin erityisrahastot

1. Jollei tämän artiklan 2 kohdasta muuta johdu, sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 187 artiklaa.
2. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 187 artiklan 8 kohtaa sovellettaessa toimivaltainen komitea on kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen 8 artiklassa tarkoitettu komitea.

IX OSASTO

Tilinpäätös ja kirjanpito

43 artikla

EKR:n tilinpäätös

1. EKR:n tilinpäätös, jossa esitetään EKR:n taloudellinen asema 31 päivänä joulukuuta tiettyä vuonna, sisältää seuraavat:
 - a) tilinpäätöslaskelmat;
 - b) selvitys rahoituksen toteuttamisesta.Tilinpäätöslaskelmiin liitetään tiedot, jotka EIP on toimittanut 57 artiklan mukaisesti.
2. Tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivänä.
3. Tilintarkastustuomioistuin esittää viimeistään seuraavan vuoden kesäkuun 15 päivänä huomautuksensa alustavasta tilinpäätöksestä siltä osin kuin on kyse niistä EKR:n varoista, joiden hallinnoinnista komissio vastaa, jotta komissio voi tehdä korjaukset, joiden katsotaan olevan tarpeen lopullisen tilinpäätöksen laatimiseksi.
4. Komissio hyväksyy lopullisen tilinpäätöksen ja toimittaa sen viimeistään seuraavan vuoden heinäkuun 31 päivänä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja tilintarkastustuomioistuimelle.
5. Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 148 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa.
6. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* viimeistään seuraavan vuoden marraskuun 15 päivänä yhdessä tarkastuslausuman kanssa, jonka tilintarkastustuomioistuin on toimittanut 49 artiklan mukaisesti.
7. Alustava ja lopullinen tilinpäätös voidaan toimittaa 2 ja 4 kohtaa noudattaen sähköisesti.

44 artikla

Tilinpäätöslaskelmat ja selvitys rahoituksen toteuttamisesta

1. Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 145 artiklaa.

2. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä laatii selvityksen rahoituksen toteuttamisesta, ja se toimitetaan tilinpitäjälle viimeistään maaliskuun 15 päivänä, jotta se voidaan sisällyttää EKR:n tilinpäätökseen. Sen on annettava oikea ja riittävä kuva EKR:n toteuttamisesta tuloina ja menoina. Se laaditaan miljoonina euroina ja se sisältää seuraavat:

- a) rahoituksen toteutumalaskelma, jossa esitetään kaikki varainhoitovuoden rahoitustapahtumat tuloina ja menoina;
 - b) rahoituksen toteutumalaskelman liite, jossa täydennetään laskelmassa esitettyjä tietoja ja esitetään niitä koskevia huomautuksia.
3. Rahoituksen toteutumalaskelma sisältää seuraavat:
- a) taulukko, jossa kuvataan avustussuoksien muutokset kuluneelta varainhoitovuodelta;
 - b) taulukko, jossa esitetään avustussuuden mukaan jaoteltuina varainhoitovuoden aikana toteutettujen sitoumusten, määrärahojen, joiden toteuttamista koskeva päätösvalta on siirretty, sekä maksusuoritusten kokonaismäärät ja niiden yhteenlasketut määrät EKR:n toiminnan aloittamisesta lähtien.

45 artikla

Komission ja EIP:n suorittama seuranta ja raportointi

1. Komissio ja EIP seuraavat kumpikin omalta osaltaan EKR:n avun käyttöä AKT-valtioissa, merentakaisissa maissa ja merentakaisilla alueilla ja muilla tukea saavilla alueilla sekä EKR:n rahoittamien hankkeiden toteuttamista ottaen erityisesti huomioon AKT-EU-kumppanuussopimuksen 55 ja 56 artiklassa sekä MMA-assosiaatiopäätöksen vastaavissa säännöksissä tarkoitetut tavoitteet.
2. EIP antaa komissiolle määräajoin tietoja hallinnoimistaan EKR:n varoista rahoitettujen hankkeiden toteuttamisesta investointikehystä koskevista toimintaohjeissa esitettyjen menettelyjen mukaisesti.
3. Komissio ja EIP toimittavat jäsenvaltioille tietoja EKR:n varojen käytöstä täytäntöönpanoasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Komissio toimittaa tiedot tilintarkastustuomioistuimelle kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

46 artikla

Kirjanpito

Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 143 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kirjanpitosääntöjä sovelletaan EKR:n varoihin, joita komissio hallinnoi. Näitä sääntöjä sovelletaan EKR:ään ottaen kuitenkin huomioon sen toiminnan erityispiirteet.

Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 144 artiklaan sisältyviä kirjanpitoperiaatteita sovelletaan tämän asetuksen 44 artiklassa tarkoitettuihin tilinpäätöslaskelmiin.

Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 151, 153, 154 ja 155 artiklaa.

Tilinpitäjä valmistelee ja, kuultuaan toimivaltaista tulojen ja menojen hyväksyjää, vahvistaa EKR:n toimiin sovellettavan tililuettelon.

47 artikla

Talousarviokirjanpito

1. Talousarviokirjanpidon avulla voidaan seurata yksityiskohtaisesti EKR:n varojen toteuttamista.
2. Talousarviokirjanpitoon on kirjattava kaikki
 - a) rahoitusosuudet ja niitä vastaavat EKR:n varat;
 - b) rahoitussitoumukset;

- c) maksut; ja
- d) kyseisen varainhoitovuoden vahvistetut ja perityt saamiset kokonaismääräisinä niitä toisistaan vähentämättä.
3. Jos sitoumukset, maksut ja saamiset on ilmaistu kansallisena valuuttana, kansallisen valuutan määräiset rahamäärät on voitava tarvittaessa viedä kirjanpitojärjestelmään euromääräisen kirjauksen lisäksi.
4. Kokonaissitoumukset viedään kirjanpitoon euromääräisinä komission tekemissä rahoituspäätöksissä vahvistettuun arvoon. Yksittäiset rahoitussitoumukset viedään kirjanpitoon euromääräisinä oikeudellisia sitoumuksia vastaavaan arvoon. Tässä vasta-arvossa otetaan tarvittaessa huomioon
- a) varaus korvattavien kulujen maksamiseksi tositteiden perusteella;
- b) varaus hintojen muutoksia, määrien korotuksia ja EKR:stä rahoitetuissa sopimuksissa määriteltyjä ehdollisia menoja varten;
- c) rahoitusvaraus kurssivaihteluita varten.
5. Kaikki kirjanpitotositteet, jotka koskevat sitoumuksen täyttämistä, on säilytettävä viiden vuoden ajan päivästä, jona EKR:n varoista järjestetyn rahoituksen toteuttamisesta on päätetty myöntää 50 artiklassa tarkoitettu vastuuvapaus sen varainhoitovuoden osalta, jonka kirjanpitoon sitoumuksen päättäminen kuuluu.

X OSASTO

Ulkoinen tarkastus ja vastuuvapaus

48 artikla

Ulkoinen tarkastus

1. Kun kyse on komission 16 artiklan mukaisesti hallinnoimilla EKR:n varoilla rahoitetuista toimista, tilintarkastustuomioistuin käyttää toimivaltaansa tämän artiklan ja 49 artiklan mukaisesti.
2. Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 159, 160 ja 161 artiklaa, lukuun ottamatta sen 6 kohtaa, 162 artiklaa, lukuun ottamatta sen 3 kohdan ensimmäistä virkettä ja sen 5 kohtaa, ja 163 artiklaa.
3. Sovellettaessa asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 159 artiklan 1 kohtaa tilintarkastustuomioistuimen on otettava huomioon perussopimukset, AKT-EU-kumppanuussopimus, MMA-assosiaatiopäätös, kymmenennen EKR:n sisäinen sopimus, tämä asetus ja kaikki niiden nojalla annetut säädökset.
4. Sovellettaessa asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 162 artiklan 1 kohtaa ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu päivä on 15 päivä kesäkuuta.
5. Tilintarkastustuomioistuimelle on ilmoitettava asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 56 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sisäisten säännöten, mukaan lukien tulojen ja menojen hyväksyjien nimeäminen, ja asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 69 artiklassa tarkoitettu valtuutusasiakirja.
6. AKT-valtioiden sekä merentakaisen maiden ja alueiden kansallisia tarkastusviranomaisia kannustetaan tekemään yhteistyötä tilintarkastustuomioistuimen kanssa tämän pyynnöstä.
7. Tilintarkastustuomioistuin voi muiden unionin toimielinten pyynnöstä antaa lausuntoja EKR:ään liittyvistä kysymyksistä.

49 artikla

Tarkastuslausuma

Samanaikaisesti asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 162 artiklassa tarkoitetun vuosikertomuksen kanssa tilintarkastustuomioistuin toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarkastuslausuman tilien luotettavuudesta sekä niiden perustana olevien toimien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta, ja tarkastuslausuma julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

50 artikla

Komission vastuuvapaus

1. Päätös vastuuvapauden myöntämisestä koskee 43 artiklassa tarkoitettuja tilejä, lukuun ottamatta sitä osaa tileistä, jotka EIP laatii 57 artiklan mukaisesti, ja se hyväksytään asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 164 artiklan ja 165 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 164 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vastuuvapaus myönnetään vuodeksi n niiden EKR:n varojen osalta, joita komissio hallinnoi tämän asetuksen 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Päätös vastuuvapauden myöntämisestä julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 166 ja 167 artiklaa.

TOINEN OSA

INVESTOINTIKEHYS

51 artikla

Euroopan investointipankin tehtävä

EIP hallinnoi unionin puolesta investointikehysten varoja, korkotuet ja tekninen apu mukaan lukien, ja toteuttaa siihen liittyvät toimet tämän asetuksen toisen osan mukaisesti.

EIP huolehtii lisäksi sellaisten muiden toimien rahoitusjärjestelyistä, joihin on kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen 4 artiklan mukaisesti myönnetty rahoitusta sen omista varoista tarvittaessa yhdistettynä EKR:n avustusvaroista suoritettava korkotuki.

Tämän asetuksen toisen osan täytäntöönpanosta ei johdu velvoitteita tai vastuita komissiolle.

52 artikla

Ennakkoarviot investointikehysten mukaisista sitoumuksista ja maksuista

EIP toimittaa ennen kunkin vuoden syyskuun 1 päivää kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen mukaisesti komissiolle investointikehyksestä rahoitettavia toimia, myös hallinnoimiaan korkotukia, koskevista sitoumuksista ja maksuista ennakkoarviot, joita tarvitaan kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun selostuksen laatimisessa. Tarvittaessa EIP toimittaa komissiolle ajantasaistetut ennakkoarviot sitoumuksista ja maksuista. Tätä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä määrätään tämän asetuksen 55 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa hallinnointisopimuksessa.

53 artikla

Investointikehyksen rahoitusosuuksien hoito

1. Jäsenvaltioiden on maksettava 21 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettut ja neuvoston vahvistamat rahoitusosuudet ilman tuensaajalle koituvia kuluja EIP:lle sen investointikehyksen nimissä avaaman erityistilin kautta 55 artiklan 4 kohdassa säädettyssä hallinnointisopimuksessa määrittyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.
2. Jollei neuvosto EIP:lle kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen 5 artiklan mukaisesti maksettavan korvauksen osalta toisin päättä, tuotoilla, joita EIP:lle kertyy 1 kohdassa tarkoitettujen erityistilien positiivisesta saldosta, täydennetään investointikehystä ja ne otetaan huomioon 21 artiklassa tarkoitettuja rahoitusosuuksia koskevia pyyntöjä varten.
3. EIP vastaa kassanhallinnasta 1 kohdassa tarkoitettujen varojen osalta 55 artiklan 4 kohdassa säädettyssä hallinnointisopimuksessa olevien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.
4. Investointikehystä hallinnoidaan AKT-EU-kumppanuussopimuksessa, MMA-assosiaatiopäätöksessä, kymmenennen EKR:n sisäisessä sopimuksessa ja tämän asetuksen toisessa osassa vahvistettujen ehtojen mukaisesti.

54 artikla

EIP:lle maksettava korvaus

EIP:lle korvataan kaikki kustannukset, jotka sille aiheutuvat investointikehyksen toimien hallinnoinnista. Neuvosto tekee päätöksen EIP:lle maksettavan korvauksen määrästä ja korvausmenettelystä kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Kyseisen päätöksen soveltamissäännöt sisällytetään tämän asetuksen 55 artiklan 4 kohdassa säädettyyn hallinnointisopimukseen.

55 artikla

Investointikehyksen toteutus

1. EIP:n hallinnoimiin EKR:n varoista rahoitettuihin välineisiin sovelletaan EIP:n omia sääntöjä.
2. EIP voi siirtää jäsenvaltioille tai rahoituksen toteuttamisesta vastaaville jäsenvaltioiden elimille investointivälineen toteutukseen liittyviä tehtäviä, kun kyse on jäsenvaltioiden tai niiden täytäntöönpanoelinten osarahoittamista ohjelmista tai hankkeista, jotka vastaavat kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa täytäntöönpanoasetuksessa ja MMA-assosiaatiopäätöksen 83 artiklassa säädettyjen maakohtaisten yhteistyöstrategioiden ja ohjelma-asiakirjojen ensisijaisia tavoitteita.
3. EIP julkaisee investointikehyksen mukaisen rahoitustuen saajien nimet, jollei tietojen julkaiseminen vaaranna saajien kaupallisia etuja, noudattaen asianmukaisesti luottamuksellisuutta ja turvallisuutta koskevia vaatimuksia, erityisesti henkilötietojen suojaa. Tietojen julkaisuperusteissa ja julkaistujen tietojen yksityiskohtaisuudessa otetaan huomioon alan ja investointikehyksen erityispiirteet.
4. Tämän osan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tehdään hallinnointisopimus unionin puolesta toimivan komission ja EIP:n välillä.

56 artikla

Investointikehykseen liittyvä raportointi

EIP toimittaa komissiolle säännöllisesti tietoja investointikehyksen mukaisesti toteutetuista toimista, myös korkotuista; kunkin EIP:lle rahoitusosuuksien suorittamispyynnön perusteella maksettujen varojen käytöstä; ja erityisesti sitoumusten, hankintojen ja maksujen neljännesvuosittaisista kokonaismääristä 55 artiklan 4 kohdassa säädettyyn hallinnointisopimukseen sisältyvien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

57 artikla

Investointikehyksen kirjanpito, tilinpäätöslaskelmat ja vuosikertomus

1. EIP huolehtii investointikehyksen, myös hallinnoimiensa ja EKR:stä rahoitettujen korkotukien, kirjanpidosta, jotta voidaan varmistaa varojen koko kierron kattava kirjausketju, joka alkaa niiden saamisesta ja ulottuu niiden maksamiseen sekä niiden tuottamiin tuloihin ja mahdolliseen myöhempään perintään asti. EIP laatii tarvittavat kirjanpito- ja tilinpäätössäännöt ja -menetelmät kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti ja antaa ne tiedoksi komissiolle ja jäsenvaltioille.

2. EIP toimittaa vuosittain neuvostolle ja komissiolle kertomuksen hallinnoimillaan EKR:n varoilla rahoitettujen toimenpiteiden toteutuksesta, sekä 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen ja menetelmien mukaisesti laaditut tilinpäätöslaskelmat ja 44 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot.

Näiden asiakirjojen luonnokset on toimitettava viimeistään kyseistä varainhoitovuotta seuraavan varainhoitovuoden helmikuun 28 päivänä ja lopulliset toisinnot viimeistään seuraavan varainhoitovuoden kesäkuun 30 päivänä, jotta komissio voi käyttää niitä laatiessaan 43 artiklassa tarkoitetun tilinpäätöksen kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen 11 artiklan 6 kohdan mukaisesti. EIP toimittaa komissiolle kertomuksen hallinnoimiensa varojen hoidosta viimeistään maaliskuun 31 päivänä.

58 artikla

EIP:n toimien ulkoinen tarkastus ja vastuuvapaus

EIP:n tämän osan mukaisesti hallinnoimilla EKR:n varoilla rahoitetut toimet tarkastetaan ja niitä koskeva vastuuvapaus myönnetään EIP:n perussäännössä sen kaikkien toimien osalta määrättyjen menettelyjen mukaisesti. Tätä tilintarkastustuomioistuimen toimittamaa tarkastusta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä on määräykset EIP:n, komission ja tilintarkastustuomioistuimen välisessä kolmikantasopimuksessa.

KOLMAS OSA

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

59 artikla

Kahdeksannen, yhdeksannen ja kymmenennen EKR:n varoista saatavat korkotulot

Kahdeksannen, yhdeksannen ja kymmenennen EKR:n varojen tuottamista korkotuloista kertynyt ylijäämä siirretään EKR:ään ja osoitetaan samoihin tarkoituksiin kuin kymmenennen EKR:n sisäisen sopimuksen 1 artiklan 6 kohdassa määrätty tulot. Samoin menettellään kahdeksannen, yhdeksannen ja kymmenennen EKR:n sekalaisten tulojen osalta; niitä muodostuu muun muassa viivästyskoroista, joita on peritty silloin, kun jäsenvaltioiden rahoitusosuudet rahastoon on maksettu myöhässä. EIP:n hallinnoimista EKR:n varoista kertyvillä koroilla täydennetään investointikehystä.

*60 artikla***Tämän asetuksen soveltaminen kahdeksannen, yhdeksannen ja kymmenennen EKR:n mukaisiin toimiin**

Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan kahdeksannesta, yhdeksännestä ja kymmenennestä EKR:stä rahoitettuihin toimiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta voimassa olevien oikeudellisten sitoumusten soveltamista. Tätä sääntöä ei sovelleta investointikehykseen.

*61 artikla***Rahoitusosuuksia koskevien menettelyjen aloittaminen**

Tämän asetuksen 21–24 artiklassa säädettyjä jäsenvaltioiden rahoitusosuuksia koskevaa menettelyä sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 2016 rahoitusosuuksiin. Siihen saakka sovelletaan edelleen asetuksen (EY) N:o 215/2008 57–61 artiklaa.”

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 568/2014,**annettu 18 päivänä helmikuuta 2014,****Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 liitteen V muuttamisesta rakennustuotteiden suoritustason pysyvyyden arvioinnin ja varmistamisen osalta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta 9 päivänä maaliskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 60 artiklan e alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EU) N:o 305/2011 28 artiklan nojalla rakennustuotteiden perusominaisuuksiin liittyvä suoritustason pysyvyys on arvioitava ja varmennettava jonkin asetuksen (EU) N:o 305/2011 liitteessä V esitetyn järjestelmän mukaisesti.
- (2) Liitettä V olisi muutettava, jotta voidaan mukauttaa kyseinen liite tekniseen edistykseen, säätää erityistapauksesta, jossa tuotteille on myönnetty eurooppalaisia teknisiä arviointeja, sekä parantaa liitteessä käytettävien kuvausten ja termien selkeyttä, tarkkuutta ja johdonmukaisuutta liitteen V soveltamisesta saadun käytännön kokemuksen perusteella.
- (3) Tällainen liitteen mukauttaminen helpottaisi niiden valmistajien ja ilmoitettujen laitosten työtä, joilla on valtuudet suorittaa suoritustasojen pysyvyyden arviointi- ja varmennusprosessissa kolmansien osapuolten tehtäviä, vähentäisi hallinnollista taakkaa ja lisäisi asetuksen (EU) N:o 305/2011 tulkinnan selkeyttä ja siten edistäisi rakennusalan kilpailukykyä yleensä.
- (4) Asetuksen (EU) N:o 305/2011 mukaan valmistaja on vastuussa tuotetyypin määrittämisestä kaikkien niiden tuotteiden osalta, jotka valmistaja haluaa saattaa markkinoille. Tähän liittyen asetuksen (EU) N:o 305/2011 perusloogiikka ei sisällä tuotesertifikaatin olemassaoloa, vaan ilmoitetut laitokset ovat vastuussa ainoastaan rakennustuotteiden suoritustason arvioinnista, jonka jälkeen suoritustason pysyvyys on sertifioitava. Valmistajan ja ilmoitettujen laitosten välisen toimivaltuuksien jaon olisi näytävä paremmin liitteessä V ilman, että muutetaan näiden toimijoiden tehtäviä.
- (5) Koska ilmoitettujen laitosten ei itse asiassa ole mahdollista toteuttaa sisäisen tuotannonvalvonnan keskeytymättömää seurantaa, olisi viitattava pikemmin valvonnan jatkuvaan luonteeseen.
- (6) Niitä rakennustuotteita varten, joita yhdenmukaistetut standardit eivät kata tai kattavat vain osittain, teknisestä arvioinnista vastaava laitos voi myöntää eurooppalaisia teknisiä arviointeja. Asetuksen (EU) N:o 305/2011 2 artiklan 13 kohdan mukaan eurooppalainen tekninen arviointi sisältää jo arvioinnin kyseessä olevan tuotteen perusominaisuuksien suoritustasosta. Tämän arviointiprosessin oikeellisuuden lisävalvonnasta ei saataisi lisäarvoa vaan siitä ainoastaan aiheutuisi tarpeettomia kustannuksia valmistajille. Yritykset ovat jo tehneet pyyntöjä eurooppalaisista teknisistä arvioinneista, ja ne tarvitsevat oikeusvarmuuden kyseisten rakennustuotteiden suoritustasojen pysyvyyden arviointi- ja varmennusprosessissa suoritettavista kolmansien osapuolten tehtävistä.
- (7) Jotta voidaan paremmin ottaa huomioon tämänhetkiset käytännöt, olisi mukautettava erityyppisten ilmoitettujen laitosten nimiä ja niiden tehtävien kuvauksia.

⁽¹⁾ EUVL L 88, 4.4.2011, s. 5.

- (8) On tarpeen mukauttaa teknisesti asetuksen (EU) N:o 305/2011 liitteessä V olevassa 3 kohdassa esitettyä termiä "äänen absorptio", jotta tulokseksi saadaan tarkempi kuvaus arvioitavista perusominaisuuksista sekä parempi johdonmukaisuus yhdenmukaistetuissa teknisissä eritelmissä käytettävien termien kanssa.
- (9) Jotta voidaan varmistaa sujuva siirtyminen valmistajien kannalta, näillä olisi oltava oikeus käyttää edelleen sertifikaatteja ja muita asiakirjoja, jotka ilmoitetut laitokset ovat myöntäneet asetuksen (EU) N:o 305/2011 liitteen V mukaisesti ennen tämän asetuksen voimaantuloa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EU) N:o 305/2011 liite V tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Sertifikaattien ja muiden asiakirjojen, joita ilmoitetut laitokset ovat myöntäneet asetuksen (EU) N:o 305/2011 liitteen V mukaisesti ennen tämän asetuksen voimaantuloa, katsotaan noudattavan tätä asetusta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä helmikuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

LIITE

"LIITE V

SUORITUSTASON PYSYVYYDEN ARVIOINTI JA VARMENTAMINEN

1. SUORITUSTASON PYSYVYYDEN ARVIOINTI- JA VARMENNUSJÄRJESTELMÄT

Valmistajan on laadittava suoritusasoilmoitus ja määritettävä tuotetyyppi käyttäen perusteena suoritusason pysyvyyden arviointia ja varmentamista, jotka tehdään seuraavissa järjestelmissä:

1.1 Järjestelmä 1+

- a) Valmistajan on järjestettävä:
 - i) tuotannon sisäinen laadunvalvonta;
 - ii) valmistajan tuotantolaitoksessa määräystenmukaisen testausohjelman mukaisesti ottamien näytteiden lisätestaus.
- b) Ilmoitetun tuotesertifiointilaitoksen on päätettävä rakennustuotteen suoritusason pysyvyyttä koskevan sertifikaatin myöntämisestä, rajoittamisesta taikka peruuttamisesta toistaiseksi tai kokonaan seuraavien kyseisen laitoksen suorittamien arviointien tulosten perusteella:
 - i) rakennustuotteen suoritusason arviointi tuotteen testauksen (myös näytteenotto), laskennan, taulukoitujen arvojen tai tuotetta kuvailevien asiakirjojen perusteella;
 - ii) tuotantolaitoksen sekä tuotannon sisäisen laadunvalvonnan alkutarkastus;
 - iii) tuotantolaitoksen sisäisen laadunvalvonnan jatkuva valvonta, arviointi ja evaluointi;
 - iv) tarkastaminen — ilmoitetun tuotesertifiointilaitoksen tuotantolaitoksella tai valmistajan varastointitiloissa ottamien näytteiden testaus.

1.2 Järjestelmä 1

- a) Valmistajan on järjestettävä:
 - i) tuotannon sisäinen laadunvalvonta;
 - ii) valmistajan tuotantolaitoksella määräystenmukaisen testausohjelman mukaisesti ottamien näytteiden lisätestaus.
- b) Ilmoitetun tuotesertifiointilaitoksen on päätettävä rakennustuotteen suoritusason pysyvyyttä koskevan sertifikaatin myöntämisestä, rajoittamisesta taikka peruuttamisesta toistaiseksi tai kokonaan seuraavien kyseisen laitoksen suorittamien arviointien tulosten perusteella:
 - i) rakennustuotteen suoritusason arviointi tuotteen testauksen (myös näytteenotto), laskennan, taulukoitujen arvojen tai tuotetta kuvailevien asiakirjojen perusteella;
 - ii) tuotantolaitoksen sekä tuotannon sisäisen laadunvalvonnan alkutarkastus;
 - iii) tuotannon sisäisen laadunvalvonnan jatkuva valvonta, arviointi ja evaluointi.

1.3 Järjestelmä 2+

- a) Valmistajan on järjestettävä:
 - i) rakennustuotteen suoritusason arviointi tuotteen testauksen (myös näytteenotto), laskennan, taulukoitujen arvojen tai tuotetta kuvailevien asiakirjojen perusteella;
 - ii) tuotannon sisäinen laadunvalvonta;
 - iii) valmistajan tuotantolaitoksella määräystenmukaisen testausohjelman mukaisesti ottamien näytteiden testaus.

- b) Ilmoitetun sertifiointilaitoksen on päätettävä tuotannon sisäistä laadunvalvontaa koskevan sertifiikaatin myöntämisestä, rajoittamisesta sekä peruuttamisesta toistaiseksi tai kokonaan seuraavien kyseisen laitoksen suorittamien arviointien tulosten perusteella:
- i) tuotantolaitoksen sekä tuotannon sisäisen laadunvalvonnan alkutarkastus;
 - ii) tuotannon sisäisen laadunvalvonnan jatkuva valvonta, arviointi ja evaluointi.

1.4 Järjestelmä 3

- a) Valmistajan on järjestettävä tuotannon sisäinen laadunvalvonta.
- b) Ilmoitetun laboratorion on arvioitava suoritustaso rakennustuotteen testauksen (valmistajan suorittaman näytteenoton perusteella), laskennan, taulukoitujen arvojen tai tuotetta kuvailevien asiakirjojen perusteella.

1.5 Järjestelmä 4

- a) Valmistajan on järjestettävä:
 - i) rakennustuotteen suoritustason arviointi testauksen, laskennan, taulukoitujen arvojen tai tuotetta kuvailevien asiakirjojen perusteella;
 - ii) tuotannon sisäinen laadunvalvonta.
- b) Tehtävät eivät edellytä ilmoitettujen laitosten toimia.

1.6 Rakennustuotteet, joille on myönnetty eurooppalainen tekninen arviointi

Ilmoitettujen laitosten, jotka suorittavat tehtäviä järjestelmissä 1+, 1 ja 3, sekä valmistajat, jotka suorittavat tehtäviä järjestelmissä 2+ ja 4, on pidettävä kyseistä rakennustuotetta koskevaa eurooppalaista teknistä arviointia kyseisen tuotteen suoritustason arviointina. Ilmoitetut laitokset eivät näin ollen suorita 1.1 kohdan b alakohdan i alakohdassa, 1.2 kohdan b alakohdan i alakohdassa ja 1.4 kohdan b alakohdassa eivätkä valmistajat 1.3 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja 1.5 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja tehtäviä.

2. SUORITUSTASON PYSYVYYDEN ARVIOINTIIN JA VARMENTAMISEEN OSALLISTUVAT LAITOKSET

Rakennustuotteiden suoritustason pysyvyyden arviointiin ja varmentamiseen osallistuvien ilmoitettujen laitosten tehtävien osalta on erotettava toisistaan:

- 1) tuotesertifiointilaitos: VII luvun mukaisesti ilmoitettu laitos, joka suorittaa suoritustason pysyvyyden sertifiointia;
- 2) tuotannon sisäisestä laadunvalvonnan sertifiointista vastaava laitos: VII luvun mukaisesti ilmoitettu laitos, joka suorittaa tuotannon sisäisen laadunvalvonnan sertifiointia;
- 3) laboratorio: VII luvun mukaisesti ilmoitettu laboratorio, joka mittaa, tutkii, testaa, laskee tai muutoin arvioi rakennustuotteiden suoritustasoa.

3. LAAJA-ALAISET ILMOITUKSET: PERUSOMINAISUUKSIA, JOIDEN OSALTA EI EDELLYTETÄ VIITTAUSTA ASIAANKUULUVAAN YHDENMUKAISTETTUUN TEKNISEEN ERITELMÄÄN

- 1. Palotekninen käyttäytyminen
 - 2. Palonkestävyys
 - 3. Ulkopuolisessa palossa käyttäytyminen
 - 4. Akustinen suoritustaso
 - 5. Vaarallisten aineiden päästöt.”
-

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 569/2014,**annettu 23 päivänä toukokuuta 2014,**

lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan trikloori-isosyanaurihapon tuonnissa annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1389/2011 muuttamisesta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 4 kohdan mukaisen uutta viejää koskevan tarkastelun jälkeen

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 11 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. VOIMASSA OLEVAT TOIMENPITEET

- (1) Neuvosto otti lokakuussa 2005 asetuksella (EY) N:o 1631/2005 ⁽²⁾, jäljempänä 'alkuperäinen asetus', käyttöön lopulliset polkumyynnitöimenpiteet Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', peräisin olevan trikloori-isosyanaurihapon tuonnissa. Polkumyynnitullin taso oli 7,3–42,6 prosenttia.
- (2) Neuvosto muutti alkuperäistä asetusta täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 855/2010 ⁽³⁾, jolla yhden vientiä harjoittavan tuottajan polkumyynnitullin taso laskettiin 3,2 prosenttiin.
- (3) Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti suoritettujen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen neuvosto vahvisti täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1389/2011 ⁽⁴⁾ lopulliset polkumyynnitöimenpiteet, joihin kuuluivat 3,2–40,5 prosentin suuruiset yksilölliset polkumyynnitullit ja 42,6 prosentin suuruisen jäännöspolkumyynnitulli Kiinasta peräisin olevan trikloori-isosyanaurihapon tuonnissa.

B. TÄMÄNHETKINEN MENETTELY**1. Tarkastelupyynnö**

- (4) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', vastaanotti 3 päivänä toukokuuta 2013 perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaisen pyynnön uutta viejää koskevan tarkastelun vireillepanosta. Pynnön esitti kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd., jäljempänä 'pyynnön esittäjä'.
- (5) Pynnön esittäjä väitti, ettei se vienytki trikloori-isosyanaurihappoa unioniin alkuperäisen tutkimusajanjakson eli 1 päivän huhtikuuta 2003 ja 31 päivän maaliskuuta 2004 välisenä aikana, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimusajanjakso'.
- (6) Pynnön esittäjä väitti myös, ettei se ole etuyhteydessä mihinkään trikloori-isosyanaurihapon vientiä harjoittavaan tuottajaan, joihin sovelletaan edellä mainittuja polkumyynnitöimenpiteitä.
- (7) Pynnön esittäjä väitti lisäksi, että se aloitti trikloori-isosyanaurihapon viennin unioniin alkuperäisen tutkimusajanjakson päättyttyä.

2. Uutta viejää koskevan tarkastelun vireillepano

- (8) Komissio tutki pyynnön esittäjän toimittaman alustavan näytön ja katsoi sen riittäväksi perusteeksi panna vireille perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukainen tarkastelu. Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa ja annettuaan asianomaiselle unionin tuotannonalalle tilaisuuden esittää huomautuksia komissio pani asetuksella (EU) N:o 809/2013 ⁽⁵⁾ vireille täytäntöönpanoasetukseen (EU) N:o 1389/2011 liittyvän, pyynnön esittäjää koskevan tarkastelun.

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUVL L 261, 7.10.2005, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 254, 29.9.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 346, 30.12.2011, s. 6.

⁽⁵⁾ EUVL L 229, 28.8.2013, s. 2.

- (9) Asetuksella (EU) N:o 809/2013 kumottiin täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1389/2011 käyttöön otettu polkumyynnitulli pyynnön esittäjän unioniin vientiä varten valmistaman ja myymän trikloori-isosyanaurihapon tuonnissa. Samalla tulliviranomaiset veloitettiin perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan nojalla toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet tällaisen tuonnin kirjaamiseksi.

3. Tarkasteltavana oleva tuote

- (10) Tässä tarkastelussa tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin alkuperäisessä asetuksessa kuvattu tuote eli Kiinan kansantasavallasta peräisin oleva trikloori-isosyanaurihappo, jota nimitetään yhteisessä kansainvälisessä nimistössä (INN) myös ”symkloseeniksi”, ja siitä valmistetut tuotteet, jäljempänä ’tarkasteltavana oleva tuote’, ja joka tällä hetkellä luokitellaan CN-koodeihin ex 2933 69 80 ja ex 3808 94 20.
- (11) Trikloori-isosyanaurihappo on kemiallinen tuote, jota käytetään laajakirjoisena orgaanisena desinfiointi- ja valkaisuaineena ja etenkin veden desinfiointiin uima-altaissa. Sitä myydään jauheena, rakeina, tabletteina tai hiutaleina. Kaikilla trikloori-isosyanaurihapon ja sen johdannaisvalmisteiden muodoilla on samat peruspiirteet (kemiallinen koostumus) ja ominaisuudet (desinfiointi) sekä samat käyttötarkoitukset, minkä vuoksi niitä pidetään yhtenä tuotteena.

4. Asianomaiset osapuolet

- (12) Komissio ilmoitti tarkastelun vireillepanosta virallisesti pyynnön esittäjälle sekä unionin tuotannonalalle ja viejään edustajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja tulla kuulluiksi.
- (13) Saadakseen tämän tutkimuksen kannalta tarpeellisia pitämänsä tiedot komissio lähetti pyynnön esittäjälle markkinatalouskohtelua koskevan hakulomakkeen sekä kyselylomakkeen ja sai vastaukset asetetussa määräajassa. Komissio pyrki tarkistamaan kaikki tiedot, joita se piti tarpeellisia uuden viejän aseman ja polkumyynnin marginaalin määrittämiseksi. Pynnön esittäjän tiloihin Kiinassa tehtiin tarkastuskäynti.

5. Tutkimusajanjakso

- (14) Polkumyynnitutkimus käsitti 1 päivän elokuuta 2012 ja 31 päivän heinäkuuta 2013 välisen ajanjakson, jäljempänä ’tutkimusajanjakso’.

C. TUTKIMUKSEN TULOKSET

1. Uutta viejää koskevien edellytysten täyttyminen

- (15) Tutkimus vahvisti, ettei pyynnön esittäjä ollut vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta alkuperäisen tutkimusajanjakson aikana ja että se oli aloittanut unioniin suuntautuvan viennin vasta myöhemmin.
- (16) Mitä tulee muihin uuden viejän asemaa koskeviin edellytyksiin, pyynnön esittäjä pystyi tyydyttävällä tavalla osoittamaan, ettei sillä ollut suoria tai välillisiä yhteyksiä sellaisiin kiinalaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin, joihin sovellettiin tarkasteltavana olevan tuotteen osalta voimassa olevia polkumyynnitöimenpiteitä.
- (17) Tämän perusteella vahvistetaan, että pyynnön esittäjää olisi pidettävä perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaisena uutena viejänä, minkä vuoksi sille olisi vahvistettava yksilöllinen polkumyynnin marginaali.

2. Polkumyynti

Markkinatalouskohtelu

- (18) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti Kiinasta peräisin olevaa tuontia koskevissa polkumyynnitutkimuksissa määritetään normaaliarvo perusasetuksen 2 artiklan 1–6 kohdan mukaisesti niille vientiä harjoittaville tuottajille, joiden on todettu täyttävän perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa esitetyt vaatimukset, eli jos osoitetaan, että samankaltaisen tuotteen valmistus ja myynti tapahtuu markkinatalousolosuhteissa.
- (19) Nämä vaatimukset voidaan tiivistää seuraavasti:
- Liiketoimintaa koskevat päätökset tehdään markkinasignaalien perusteella ilman merkittävää valtion puuttumista asiaan, ja kustannukset heijastavat markkina-arvoa.
 - Yrityksillä on yksi ainoa selkeä kirjanpito, joka on riippumattoman tarkastuksen kohteena kansainvälisten kirjanpitonormien (IAS) mukaisesti ja jota sovelletaan kaikkeen toimintaan.

- Aiemmasta keskusjohtoisestä talousjärjestelmästä juontuvia merkittäviä vääristymiä ei ole.
 - Konkurssi- ja omaisuuslainsäädäntö takaavat oikeusvarmuuden ja vakauden.
 - Valuuttakurssien muuntaminen suoritetaan markkinahintaan.
- (20) Tutkimuksessa todettiin, että pyynnön esittäjän kirjanpito ei ollut kansainvälisen tilinpäätösstandardin mukainen ja että yrityksen kirjanpitokäytännöt eivät tämän vuoksi täytä toista vaatimusta. Pynnön esittäjä ei esimerkiksi ilmoittanut kirjanpidossaan johtotason henkilöstön kannustinjärjestelmää kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti.
- (21) Tämän seurauksena tase ei tarkasti kuvastanut yrityksen rahoitusasemaa, ja tuloslaskelmaa ja rahavirtalaskelmaa rasittivat perusteettomat rahoituskustannukset.
- (22) Näiden näkökohtien vuoksi pyynnön esittäjälle ei voitu myöntää markkinatalouskohtelua.
- (23) Pynnön esittäjälle ja muille asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää huomautuksia edellä esitetyistä päätelmistä.
- (24) Pynnön esittäjä huomautti, että kannustinjärjestelmä kirjattaisiin vuonna 2013, että sillä ei ollut mitään yhteyttä vuoden 2012 taseeseen ja että järjestelmän luonnetta ei ollut vielä määritetty. Pynnön esittäjän mukaan tällainen järjestelmän luonteen määrittäminen sellaisen suositusten mukaisesti, joita saataisiin tilintarkastajilta vuoden 2013 rahoitustilien tilintarkastuksen aikana, ja järjestelmän muotona voisivat olla korvaus, lainakorko tai maksun tyyppinen järjestely.
- (25) Järjestelmästä tehtiin sopimus yrityksen ja johtotason henkilöstön välillä vuonna 2012. Siitä ei kuitenkaan ollut mitään merkkejä vuoden 2012 tarkastetussa tilinpäätöksessä, ei edes rahoitustilejä koskevissa huomautuksissa. Myöskään rahoitusvuonna 2013 ei tutkimusajankohtaan (marraskuu 2013) mennessä ollut tehty kirjanpitomerkintöjä, joista kävisi ilmi kannustinjärjestelmä.
- (26) Se, että tällaiset ilmoitukset puuttuvat kirjanpidosta, on vakavaa. Tutkimusajanjakson lopussa, 31 päivänä heinäkuuta 2013 tiliyhteenvedossa vastattavat yhteensä oli ilmoitettu todellista merkittävästi pienemmiksi, sillä johtajien vakuudeksi antama kokonaislainamäärä olisi kasvattanut vastattavien määrää 14 prosentilla. Lisäksi vuoden 2013 tuloslaskelmaan sisältyy rahoituskustannuksia, joille ei ole mitään oikeudellista perustetta, sillä tulopuolen kassavirtaa, joka vastaa kannustinjärjestelmää, ei ollut, ja todellisia korkoja maksettiin silti vuonna 2013. Tämän seurauksena vuoden 2013 rahoituskustannukset ovat yhdeksänkertaiset vuonna 2012 ilmoitettuihin kustannuksiin verrattuna. Tämän vuoksi kirjanpidon rahoitustiedot eivät antaneet luotettavaa ja todenmukaista kuvaa yrityksen rahoitusasemasta.
- (27) Olisi myös huomattava, että järjestelmän luonne ja sitä koskeva kirjanpito eivät voi tukeutua tilintarkastuksen pätevyysvaatimukseen ja että sen kirjaaminen olisi toteutettava ajoissa eikä jälkikäteen. Järjestelmään liittyvän rahoitusaseman ja virtojen tarkka ilmoittaminen on laiminlyöty, minkä ei voida näin ollen katsoa olevan kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaista.
- (28) Komission ilmoitettua päätelmänsä pyynnön esittäjä toisti markkinatalouskohtelua koskevan pyyntönsä esittämättä kuitenkaan mitään uusia näkökohtia. Tämän vuoksi vahvistetaan markkinatalouskohtelun määrittämistä koskevat päätelmät.

Normaaliarvo

- (29) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaan muille kuin markkinatalousmaille sekä niille siirtymävaiheen maille, joille ei voitu myöntää markkinatalouskohtelua, määritetään normaaliarvo vertailumaassa sovelletavan hinnan tai laskennallisen arvon perusteella.
- (30) Kuten asetuksessa (EU) N:o 809/2013 ilmoitettiin, komissio suunnitteli käyttävänsä Japania vertailumaana normaaliarvon määrittämiseksi pyynnön esittäjälle siinä tapauksessa, että sille ei myönnetä markkinatalouskohtelua, kuten oli tehty tutkimuksessa, joka johti toimenpiteiden käyttöönottoon alkuperäisellä asetuksella.
- (31) Asianomaisia osapuolia kehoitettiin esittämään huomautuksensa Japanin soveltuvuudesta vertailumaaksi, mutta ne eivät esittäneet mitään huomautuksia. Komissio otti lisäksi yhteyttä Amerikan yhdysvaltojen tuottajiin, mutta ei onnistunut luomaan yhteistyötä. Tämän vuoksi katsottiin asianmukaiseksi käyttää Japania vertailumaana. Yksi japanilainen tuottaja suostui toimimaan yhteistyössä ja toimitti pyydytetyt tiedot.

- (32) Komissio tarkasteli perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti ensin, oliko japanilaisen tuottajan trikloori-isosyanuurihapon kotimaan myynti riippumattomille asiakkaille edustavaa. Todettiin, että tällaisen myynnin kokonaismäärä oli vähintään viisi prosenttia pyynnön esittäjän kokonaisviennistä unioniin.
- (33) Komissio tarkasteli tämän jälkeen, olivatko yhteistyössä toimivan japanilaisen tuottajan kotimaan markkinoilla myymät trikloori-isosyanuurihapon lajit riittävällä tavalla vertailukelpoisia pyynnön esittäjän unioniin vientiä varten myymän trikloori-isosyanuurihapon lajien kanssa. Komissio totesi, että trikloori-isosyanuurihapon lajit olivat identtisiä tai suoraan verrattavissa pyynnön esittäjän unioniin vientiä varten myymän trikloori-isosyanuurihapon lajin kanssa. Todettiin myös, että japanilainen yritys myi näitä lajeja kannattavalla tasolla ja tavanomaisessa kaupankäynnissä ja että kotimarkkinoiden myyntihintoja voitaisiin käyttää normaaliarvoa määrittäessä.
- (34) Tämän vuoksi normaaliarvon perustana käytettiin todellista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin vertailukelpoisiksi katsottujen trikloori-isosyanuurihapon lajien painotettuna keskiarvona.

Vientihinta

- (35) Koska tarkasteltavana olevaa tuotetta vietiin suoraan riippumattomille asiakkaille unionissa, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti eli unioniin vietäväksi myydystä tuotteesta tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan vientihinnan perusteella.

Vertailu

- (36) Normaaliarvoa ja vientihintoja verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla ja samassa kaupan portaassa. Jotta normaaliarvon ja vientihinnan välinen vertailu olisi tasapuolinen, siinä otettiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti huomioon erot, jotka vaikuttavat hintojen vertailtavuuteen. Tätä varten kuljetuskustannukset ja pakkauskulut poistettiin sekä Kiinan vientihinnoista että yhteistyössä toimineen japanilaisen tuottajan kotimaan myyntihinnoista.

Polkumyyntimarginaali

- (37) Polkumyyntimarginaali määritettiin vertaamalla tarkasteltavana olevan tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan, kuten perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa säädetään. Vertailu osoitti, että polkumyyntiä esiintyi.
- (38) Pynnön esittäjän polkumyyntimarginaaliksi määritettiin vapaasti unionin rajalla -nettohinnasta prosentteina ilmaistuna 32,8 prosenttia.

D. TARKASTELUN KOHTEENA OLEVIENTOIMENPITEIDEN MUUTTAMINEN

- (39) Tutkimuksen tulosten perusteella ja alhaisemman tullin säännön mukaisesti päätellään, että pyynnön esittäjän osalta olisi otettava käyttöön todetun polkumyyntimarginaalin, joka tässä tapauksessa on alhaisempi kuin alkupe-
räisen tapauksen vahinkomarginaali, tasoinen lopullinen polkumyyntitoimenpide.

E. KIRJAAMINEN

- (40) Edellä esitettyjen päätelmien perusteella pyynnön esittäjää koskeva polkumyyntitulli kannetaan taannehtivasti sel-
laisesta tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnista, joka on asetuksen (EU) N:o 809/2013 3 artiklassa säädetty kirjattavaksi.

F. TOIMENPITEISTÄ ILMOITTAMINEN JA NIIDEN VOIMASSAOLOAIKA

- (41) Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin olennaisista tosiseikoista ja näkökohdista, joiden perusteella pyynnön esit-
täjän valmistaman trikloori-isosyanuurihapon tuonnissa aiottiin ottaa käyttöön muutettu lopullinen polkumyynti-
tulli ja kantaa tämä tulli taannehtivasti kirjaamisvelvoitteen alaisesta tuonnista. Pynnön esittäjä esitti huomau-
tuksia, joiden perusteella ei kuitenkaan, kuten edellä selvitetiin, ollut syytä muuttaa edellä esitettyjä päätelmiä.
- (42) Tämä tarkastelu ei muuta sitä päivämäärää, jona täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1389/2011 käyttöön otet-
tujen toimenpiteiden voimassaolo päättyy.

G. KOMITEAN LAUSUNTO

- (43) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Lisätään täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1389/2011 1 artiklan 2 kohdassa olevaan taulukkoon rivi seuraavasti:

Yritys	Polkumyyntitulli	Taric-lisäkoodi
"Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd	32,8 %	A998"

2. Kuten täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1389/2011 1 artiklan 3 kohdassa säädetään, yksilöllisen tullin soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, joka täyttää kyseisen asetuksen liitteessä esitetyt vaatimukset. Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan "kaikkiin muihin yrityksiin" sovellettavaa, täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1398/2011 1 artiklan 2 kohdan taulukossa tarkoitettua tullia.

Tällä asetuksella käyttöön otettava tulli kannetaan myös taannehtivasti tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa, joka on kirjattu asetuksen (EU) N:o 809/2013 3 artiklan nojalla. Tähän tuontiin ei sovelleta vaatimusta kauppalaskun esittämisestä, sillä se on kirjattu.

Tulliviranomaiset velvoitetaan lopettamaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan, Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd:n valmistaman ja unioniin vientiä varten myymän tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin kirjaaminen.

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä toukokuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 570/2014,**annettu 26 päivänä toukokuuta 2014,****Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevien tiettyjen rasva-alkoholien ja niiden seosten tuontia koskevan polkumyöntutkimuksen osittaisen uudelleenaloittamisen päättämisestä**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. VOIMASSA OLEVAT TOIMENPITEET

- (1) Neuvosto otti täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1138/2011 ⁽²⁾, jäljempänä 'lopullista tullia koskeva asetus', käyttöön lopullisen polkumyöntitullin tiettyjen Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevien rasva-alkoholien ja niiden seosten tuonnissa. Lopullista tullia koskevaa asetusta edelsi väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöönnotosta Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevien tiettyjen rasva-alkoholien ja niiden seosten tuonnissa annettu komission asetus (EU) N:o 446/2011 ⁽³⁾, jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus'. Päätelmistä, jotka johtivat lopullisten polkumyöntitullien käyttöönottoon, käytetään jäljempänä nimitystä 'alkuperäisen tutkimuksen päätelmät'.
- (2) PT Ecogreen Oleochemicals, indonesialainen vientiä harjoittava rasva-alkoholien ja niiden seosten tuottaja, Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte. Ltd ja Ecogreen Oleochemicals GmbH, jäljempänä yhteisnimitys 'Ecogreen', toimitti 21 päivänä tammikuuta 2012 unionin yleiseen tuomioistuimeen hakemuksen (asia T-28/12), jossa se haki lopullista tullia koskevan asetuksen kumoamista Ecogreeniin sovellettavan polkumyöntitullin osalta. Ecogreen kyseenalaisti vientihintaansa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehdyn oikaisun, jota käytettiin vertailtaessa vientihintaa normaaliarvoon tämän yrityksen osalta.
- (3) Unionin yleinen tuomioistuin kumosi asiassa T-249/06 (Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) ja Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) v. Euroopan unionin neuvosto) asetuksen (EY) N:o 954/2006 1 artiklan Interpipe NTRP VAT -yrityksen osalta muun muassa sillä perusteella, että 2 artiklan 10 kohdan i alakohtaan perustuvassa oikaisussa oli tehty ilmeinen arviointivirhe, ja Interpipe Niko Tube ZAT -yrityksen osalta muulla perusteella. Unionin tuomioistuin hylkäsi 16 päivänä helmikuuta 2012 neuvoston ja komission valituksen (yhdistetyt asiat C-191/09 P ja C-200/09 P).
- (4) Koska Ecogreenin ja Interpipe NTRP VAT:n tapauksessa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehtävää oikaisua koskevat tosiasialliset olosuhteet olivat samanlaiset, katsottiin aiheelliseksi laskea uudelleen Ecogreeniin sovellettava polkumyöntimarginaali tekemättä 2 artiklan 10 kohdan i alakohtaan perustuvaa oikaisua.
- (5) Sen vuoksi 21 päivänä joulukuuta 2012 julkaistiin lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevien rasva-alkoholien ja niiden seosten tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1138/2011 muuttamisesta 11 päivänä joulukuuta 2012 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1241/2012 ⁽⁴⁾, jäljempänä 'muutosasetus', jota sovellettiin taannehtivasti 12 päivästä marraskuuta 2011.
- (6) Ecogreenille asetuksessa vahvistettu polkumyöntimarginaali oli vähimmäistasoa perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Sen vuoksi tutkimus päätettiin Ecogreenin osalta ilman toimenpiteiden käyttöönottoa. Yleinen tuomioistuin päätti tämän jälkeen 9 päivänä huhtikuuta 2013, ettei asiassa T-28/12 nostettua kannetta ollut tarpeen ratkaista.
- (7) Vaikka Intian, Indonesian ja Malesian kaikkiin muihin vientiä harjoittaviin tuottajiin sovellettiin edelleen polkumyöntitulleja, alkuperäisen tutkimuksen päätelmiä ja erityisesti polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingollisia vaikutuksia oli arvioitava uudelleen muutosasetukseen sisältyvien polkumyöntiä koskevien tarkistettujen päätelmien pohjalta.

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUVL L 293, 11.11.2011, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 122, 11.5.2011, s. 47.

⁽⁴⁾ EUVL L 352, 21.12.2012, s. 1.

B. ALKUPERÄISEN TUTKIMUKSEN PÄÄTELMIEN UUELLEENARVIOINTI**1. Uudelleenarvioinnin puitteet**

- (8) Ilmoitus ⁽¹⁾ Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta, jäljempänä 'asianomaiset maat', peräisin olevien tiettyjen rasva-alkoholien ja niiden seosten tuontia koskevan polkumyöntutkimuksen osittaisesta uudelleenaloittamisesta julkaisiin 28 päivänä helmikuuta 2013, jäljempänä 'uudelleen aloittaminen'. Ilmoituksessa mainittiin, että uudelleen aloittaminen rajoittui uudelleen määritettyjen polkumyöntimarginaalien mahdollisen vaikutuksen tarkasteluun niiden päätelmien osalta, jotka liittyvät erityisesti alkuperäisessä tutkimuksessa todettuun vahinkoon ja syy-yhteyteen, jäljempänä 'uudelleen tehty tutkimus'.
- (9) Komissio ilmoitti tutkimuksen osittaisesta uudelleen aloittamisesta virallisesti niille vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä unionin tuotannonalalle. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää kantansa kirjallisesti ja tulla kuulluiksi ilmoituksessa asetetussa määräajassa.
- (10) Useat osapuolet väittivät, että oli epäselvää, millä oikeusperustalla komissio aloitti uudelleen alkuperäisen tutkimuksen ja mitä tietoja komissio aikoi kerätä selvittääkseen tosiseikat ja tehdäkseen päätelmiä nyt käsillä olevassa uudelleen tehdyssä tutkimuksessa.
- (11) Osapuolet väittivät myös, että ei ollut selvää, minkä tyyppinen tutkimus oli pantu vireille ja sen lopputulos olisi lopullisten toimenpiteiden tason osalta, mikä olisi tutkimuksen kattama ajanjakso ja mitä alkuperäisen tutkimuksen kohtia uusi arviointi koski.
- (12) On syytä muistaa, että tämä uudelleen aloittaminen on välttämätön seuraus muutosasetuksen hyväksymisestä, mikä puolestaan oli seurausta yleisen tuomioistuimen päätelmistä asiassa T-249/06 (Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) ja Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) v. Euroopan unionin neuvosto).
- (13) On syytä muistaa, että alkuperäisessä tutkimuksessa ns. tutkimusajanjakso oli 1 päivästä heinäkuuta 2009 30 päivään kesäkuuta 2010. Vahinkoa koskeva arvio kattoi ajan 1 päivästä tammikuuta 2007 tutkimusajanjakson päättymiseen, mistä käytettiin nimitystä 'tarkastelujakso'.
- (14) Nyt käsillä olevassa uudelleen tehdyssä tutkimuksessa keskitytään samaan tutkimusajanjaksoon ja samaan tarkastelujaksoon. Näiltä jaksoilta alkuperäisessä tutkimuksessa saadut päätelmät arvioidaan uudestaan vahingon ja syy-yhteyden osalta muutosasetuksessa Indonesian tuottajille määritettyjen uusien polkumyöntimarginaalien pohjalta.
- (15) Tarkemmin ilmaistuna nyt käsillä olevan uudelleen tehdyn tutkimuksen tavoitteena on, kuten uudelleen aloittamista koskevassa ilmoituksessa mainittiin, määrittää, voiko muutosasetuksella yhdelle indonesialaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle määritetty vähimmäistasoa oleva polkumyöntimarginaali ja muille indonesialaisille vientiä harjoittaville tuottajille määritettyjen polkumyöntimarginaalien tason muutos vaikuttaa jollakin tavalla alkuperäisen tutkimuksen päätelmiin vahingosta ja syy-yhteydestä.
- (16) Uudelleen tehdyn tutkimuksen tulokset esitetään jäljempänä. Kuten alkuperäisessä tutkimuksessakin osa tiedoista esitetään indeksimuodossa, jotta alun perin toimitettujen tietojen luottamuksellisuus voidaan turvata.

2. Tarkasteltavana oleva tuote ja samankaltainen tuote

- (17) On syytä muistaa, että tarkasteltavana oleva tuote on määritelty alkuperäisessä tutkimuksessa ja on siis Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevat tyydyttyneet rasva-alkoholit, joiden hiiliketjun pituus on C8, C10, C12, C14, C16 tai C18 (lukuun ottamatta haarautuneita isomeerejä), mukaan lukien tyydyttyneet rasva-alkoholit, joissa hiiliketjut ovat samanpituisia ("single cuts"), sekä seokset, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (yleinen luokitus C8-C10), seokset, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (yleinen luokitus C12-C14), ja seokset, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C16-C18, ja jotka tällä hetkellä luokitellaan CN-koodeihin ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 ja ex 3823 70 00.
- (18) Muutosasetuksen päätelmät eivät vaikuta alkuperäisessä tutkimuksessa esitettyihin päätelmiin, jotka koskevat tarkasteltavana olevaa tuotetta ja samankaltaista tuotetta.

3. Polkumyynti

- (19) Kuten muutosasetuksen johdanto-osan 7 kappaleessa mainittiin, polkumyöntimarginaalit, joita sovelletaan kaikkiin indonesialaisiin yrityksiin lukuun ottamatta sitä toista vientiä harjoittavaa tuottajaa, jolle vahvistettu yksilöllinen marginaali perustui yhteistyössä toimineiden indonesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien korkeimpaan marginaaliin, tarkistettiin, jotta voitiin ottaa huomioon Ecogreenin uudelleen laskettu polkumyöntimarginaali.

⁽¹⁾ EUVL C 58, 28.2.2013, s. 24.

- (20) Muutosasetus ei vaikuttanut lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 23 kappaleessa intialaisille vientiä harjoittaville tuottajille ja 55 kappaleessa malesialaisille vientiä harjoittaville tuottajille vahvistettuihin polkumyynnin marginaaleihin.
- (21) Kuten muutosasetuksen johdanto-osan 6 kappaleessa mainitaan, Ecogreenille määritetty polkumyynnin marginaali oli alle 2 prosenttia ja siksi perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa vahvistettua vähimmäistasoa pienempi. Tämän vientiä harjoittavan tuottajan tuontia unioniin olisi siis uudelleen tehdyssä tutkimuksessa pidettävä ilman polkumyyntiä tapahtuneena tuontina.
- (22) Mainitun indonesialaisen viejän ilman polkumyyntiä tapahtuneen tuonnin määrä, hinta ja markkinaosuus kehittyivät jäljempänä olevassa taulukossa esitetyllä tavalla tarkastelujakson aikana. Kuten edellä 16 kappaleessa mainittiin, toimitetut tiedot on indeksoitu.

Tuonti	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Tonnia				
<i>Indeksi: 2007 = 100</i>	100	110	107	115
Vuotuinen Δ %		9,6	– 2,3	7,5
Markkinaosuus				
<i>Indeksi: 2007 = 100</i>	100	107	110	113
Vuotuinen Δ %		6,8	2,9	2,8
Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)				
<i>Indeksi: 2007 = 100</i>	100	110	91	91
Vuotuinen Δ %		9,9	– 17,0	0,2

Lähde: Kyselyvastaukset.

- (23) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 70 kappaleessa esitetyn taulukon osalta, joka vahvistettiin lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 64 kappaleessa, ja edellä olevan taulukon osalta tutkimuksessa kävi ilmi, että ilman polkumyyntiä tapahtuneen tuonnin osuus asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin kokonaismäärästä oli vähäinen ja että se kasvoi suhteessa vähemmän kuin polkumyynnillä tapahtunut tuonti tarkastelujakson aikana. Ilman polkumyyntiä tapahtunut tuonti oli noin 15–18 prosenttia asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin kokonaismäärästä vuonna 2007 ja ainoastaan noin 10–13 prosenttia tutkimusajanjakson aikana.
- (24) Uudelleen tehdyssä tutkimuksessa kävi ilmi, että Ecogreenin ilman polkumyyntiä tapahtuneen tuonnin keskimääräiset hinnat laskivat 9 prosenttia tarkastelujakson aikana mutta pysyivät vakaina vuoden 2009 ja tutkimusajanjakson välillä.

4. Vahinko

4.1 Unionin tuotanto ja unionin tuotannonala

- (25) Uudelleen tehty tutkimus ei vaikuta lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 57–61 kappaleessa esitettyihin päätelmiin, joten ne vahvistetaan.

4.2 Unionin kulutus

- (26) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 64–66 kappaleessa esitetyt päätelmät, jotka vahvistettiin lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 62 kappaleessa, eivät muutu. Vahvistetaan, että jäljempänä olevan taulukon mukaisesti rasva-alkoholien kulutus unionissa oli melko vakaata ja kasvoi vain hieman eli 2 prosenttia tarkastelujakson aikana. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 64 kappaleessa mainittiin, kulutusta koskevat tiedot annettiin indeksoidussa muodossa, jotta tietojen luottamuksellisuus voitiin turvata.

Kulutus	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
<i>Indeksi: 2007 = 100</i>	100	102	97	102
Vuotuinen Δ %		2,2	– 4,8	4,6

4.3 Tuonti unioniin asianomaisista maista ja hinnan alittavuus

4.3.1 Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kumulatiivinen arviointi

- (27) Kuten alkuperäisessäkin tutkimuksessa, tarkasteltiin, onko edelleen aiheellista tehdä kolmen asianomaisen maan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kumulatiivinen arviointi perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan säännösten mukaisesti, kun otetaan huomioon edellä 19 ja 21 kappaleessa tarkoitetut indonesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien tarkistettut polkumyyntimarginaalit.
- (28) On syytä muistaa, että perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa todetaan, että jos useammasta kuin yhdestä maasta tapahtuvaa tuotteen tuontia tutkitaan samanaikaisesti polkumyynnin vuoksi, tällaisen tuonnin vaikutuksia voidaan arvioida kumulatiivisesti vain, jos a) kustakin maasta tulevan tuonnin osalta määritetty polkumyyntimarginaali on perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa määritettyä vähimmäistasoa suurempi eikä yhdestäkään maasta tulevan tuonnin määrä ole vähäpätöinen ja jos b) tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi on asianmukaista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden väliset kilpailuedellytykset ja tuotavien tuotteiden ja unionin samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset.
- (29) Kunkin maan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määriä ja hintaa koskevat päätelmät arvioitiin uudelleen tarkastelujaksolta. Tuonnin määriä koskevat tiedot, joita käytettiin lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 63 kappaleen b kohdassa mainittujen keskimääraisten hintojen määrittämiseen, eivät muutu Malesian ja Intian osalta. Indonesian tietoja tarkistettiin, jotta voidaan ottaa huomioon se, että kuten edellä 21 kappaleessa mainittiin, yhden vientiä harjoittavan tuottajan ei enää katsottu tuovan tuotteitaan unionin markkinoille polkumyynnillä. Uudelleen määritetty polkumyynnillä tapahtunut tuonti kehittyi jäljempänä osoitetulla tavalla. Kuten edellä olevassa 16 kappaleessa todetaan, tiedot myyntimääristä annetaan kunkin asianomaisen maan osalta indeksoidussa muodossa.

Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Malesia				
<i>Indeksi: 2007 = 100</i>	100	161	141	137
Vuotuinen Δ %		61,4	– 12,5	– 2,9
Intia				
<i>Indeksi: 2007 = 100</i>	100	118	104	143
Vuotuinen Δ %		18,2	– 11,8	37,5
Indonesia				
<i>Indeksi: 2008 = 100</i>		100	142	168
Vuotuinen Δ %			42,1	17,9

- (30) Tutkimuksen mukaan polkumyynnillä kustakin asianomaisesta maasta tapahtuneen tuonnin määrä ei ollut vähäpätöinen tutkimusajanjakson aikana ja polkumyynnillä tapahtunut tuonti oli edelleen merkittävää unionin markkinoilla tarkastelujakson aikana ja ennen kaikkia tutkimusajanjaksolla. Tätä päätelmää ei muuta se, että muutosa-
setuksessa todettiin, että yksi vientiä harjoittavista indonesialaisista tuottajista ei harjoittanut polkumyyntiä.
- (31) Polkumyynnillä kustakin asianomaisesta maasta tapahtuneen tuonnin hintoja koskevat päätelmät arvioitiin myös uudelleen tarkastelujakson ajalta, ja ne esitetään jäljempänä olevassa taulukossa. Lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 63 kappaleen b kohdassa mainitut hinnat eivät muutu Malesian ja Intian osalta. Indonesian tietoja tarkistettiin, jotta voidaan ottaa huomioon se, että kuten edellä 21 kappaleessa mainittiin, yhden vientiä harjoittavan tuottajan ei katsottu tuovan tuotteitaan unionin markkinoille polkumyynnillä. Kuten edellä olevassa 16 kappaleessa todetaan, sen indonesialaisen viejän, jonka todettiin harjoittavan polkumyyntiä, osalta hinnat annetaan indeksoidussa muodossa.

Eurostatin tietoihin perustuva tuonti (oikaistu koskemaan tarkasteltavana olevaa tuotetta ja polkumyynnillä tapahtunutta tuontia)	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Keskihinta (euroa/tonni); Malesia	911	944	799	857
<i>Indeksi: 2007 = 100</i>	100	104	88	94
Vuotuinen Δ %		3,6	– 15,4	7,3
Keskihinta (euroa/tonni); Intia	997	1 141	897	915
<i>Indeksi: 2007 = 100</i>	100	114	90	92
Vuotuinen Δ %		14,4	– 21,4	2,1
Keskihinta (euroa/tonni); Indonesia				
<i>Indeksi: 2008 = 100</i>		100	70	72
Vuotuinen Δ %			– 30,0	2,6

Lähde: Eurostat ja kyselylomakevastaukset.

- (32) Tutkimuksessa kävi ilmi, että lukuun ottamatta vuotta 2007, jolloin Indonesiasta ei ollut tuontia, indonesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien hinnoittelu pysyi lähes samana kuin alkuperäisessä tutkimuksessa. Tämän vuoksi voidaan vahvistaa lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 63 kappaleen b kohdassa esitetty päätelmä, jonka mukaan asianomaisten maiden hinnat ja hinnoittelukäytännöt olivat suureksi osaksi samanlaisia, erityisesti tutkimusajanjakson aikana. Tätä päätelmää ei muuta se, että muutosasetuksessa todettiin, että yksi vientiä harjoittavista indonesialaisista tuottajista ei harjoittanut polkumyyntiä.
- (33) Myös väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 127 kappaleessa esitetyt ja lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 122 kappaleessa vahvistetut päätelmät ja erityisesti se, että asianomaisille maille määritellyt vahingon poistavat tasot olivat merkittävästi alle 2 prosentin vähimmäistason, ovat edelleen voimassa. Lisäksi kunkin asianomaisten maan myyntikanavat ja hintasuuntaukset analysoitiin, ja niiden havaittiin olevan samanlaiset, kuten edellä olevassa taulukossa osoitetaan. Asianomaisista maista tulevan tuonnin hinnat olivat edelleen laskussa vuonna 2008 saavutetun huipun jälkeen, ja ne olivat maailmanlaajuisesti tarkasteltuna erityisen matalia verrattuna unionin tuotannonalan hintoihin, kuten tutkimuksessa kävi ilmi.
- (34) Jäljempänä olevasta taulukosta käy ilmi, että kustakin asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuus kasvoi yleisesti tarkastelujaksolla. Edellä olevan 16 kappaleen mukaisesti tiedot annetaan indeksoidussa muodossa.

Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuus	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Malesia				
<i>Indeksi: 2007 = 100</i>	100	157	145	135
Vuotuinen Δ %		57	– 8	– 7
Intia				
<i>Indeksi: 2007 = 100</i>	100	115	107	141
Vuotuinen Δ %		15	– 7	31
Indonesia				
<i>Indeksi: 2008 = 100</i>		100	142	168
Vuotuinen Δ %			50	13

- (35) Edellä esitettyjen tosiseikkojen ja huomioiden pohjalta uudelleen tehdyssä tutkimuksessa ilmeni, että alkuperäisessä tutkimuksessa tehty päätelmä kumulaatiosta pysyvät muuttumattomina. Tämän vuoksi katsotaan, että perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa vahvistetut, asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin kumulatiivista arviointia koskevat edellytykset täyttyvät edelleen. Asianomaisista maista peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksia voidaan siis arvioida yhdessä, jotta vahinko ja syy-yhteys voidaan tutkia uudelleen.

4.3.2 Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä, hinta ja markkinaosuus

- (36) Jotta voitiin määrittää polkumyynnillä unionin markkinoille tapahtuneen tuonnin kumulatiivinen taso, otettiin huomioon se, että muutosasetuksella vahvistettiin polkumyyntiä koskevat positiiviset päätelmät kaikkien indonesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta, lukuun ottamatta Ecogreenia. Niiden harjoittaman viennin katsottiin tapahtuvan polkumyynnillä, joten niihin sovelletaan edelleen polkumyynnitulleja.
- (37) Uudelleen tehdyssä tutkimuksessa otetaan samalla tavoin huomioon se, että alkuperäisessä tutkimuksessa kaikille intialaisille ja malesialaisille vientiä harjoittaville tuottajille määritetyt polkumyynnimarginaalit pysyvät muuttumattomina ja että niiden tuonnin katsotaan tapahtuneen polkumyynnillä ja että siihen sovelletaan edelleen polkumyynnitulleja.
- (38) Asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrä on oikaistu vähentämällä yhden indonesialaisen vientiä harjoittavan tuottajan ilman polkumyyntiä tapahtuneen tuonnin määrä, kuten edellä 29 kappaleessa mainitaan.
- (39) Edellä esitetyn perusteella, tarkistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 70 kappaleessa mainittu ja lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan kappaleessa 64 vahvistetut päätelmät, jotka sisältyvät väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 71–73 kappaleeseen ja jotka koskevat polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin arviointia tarkastelujakson aikana ja jotka on vahvistettu lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 65 kappaleessa, jäljempänä esitettävällä tavalla. Edellä olevan 16 kappaleen mukaisesti tuonnin kokonaismääriä ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuutta koskevat tiedot annetaan indeksoidussa muodossa.

Polkumyynnillä tapahtunut tuonti asianomaisista maista	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Tonnia				
<i>Indeksi: 2007 = 100</i>	100	167	155	165
Vuotuinen Δ %		67,0	– 7,3	6,5
Markkinaosuus				
<i>Indeksi: 2007 = 100</i>	100	163	159	162
Vuotuinen Δ %		62,7	– 2,3	1,8
Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	931	1 007	827	878
<i>Indeksi: 2007 = 100</i>	100	108	89	94
Vuotuinen Δ %		8,2	– 17,9	6,1

Lähde: Eurostat ja kyselylomakevastaukset.

- (40) Tuonti polkumyynnillä asianomaisista maista kasvoi nyt käsillä olevassa uudelleen tehdyssä tutkimuksessa määrältään merkittävästi tarkastelujakson aikana: 65 prosenttia. Kasvua oli eniten eniten vuosien 2007 ja 2008 välisenä aikana, jolloin kasvu oli 67 prosenttia. Sen jälkeen tuonti väheni hieman vuonna 2009 ja kasvoi tutkimusajanjaksoa jälleen lähes vuoden 2008 tasolle.
- (41) Asianomaisista maista tapahtuneen tuonnin tarkistettujen keskimääräiset hinnat vaihtelivat tarkastelujaksolla suuresti, ja kaiken kaikkiaan hintojen lasku oli 6 prosenttia. On kuitenkin huomionarvoista, että vuoden 2008 ja tutkimusajanjakson välillä lasku oli jopa 14 prosenttia. Asianomaisista maista tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat olivat koko tarkastelujakson ajan poikkeuksetta alhaisemmat kuin muiden maiden ja alittivat unionin tuotannonalan hinnat, minkä vuoksi polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuus kasvoi.

- (42) Asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin markkinaosuus kasvoi tarkastelujakson aikana merkittävästi: 62 prosenttia. Eniten markkinaosuus kasvoi vuosien 2007 ja 2008 välisenä aikana. Talouskriisin aikana tuonti väheni hieman, ja vastaavasti asianomaisten maiden markkinaosuus pieneni hieman eli 4 prosenttia vuosina 2008 ja 2009, mutta tämän jälkeen niiden markkinaosuus kasvoi jälleen tarkastelujakson loppuun mennessä.
- (43) Kun Ecogreenin ilman polkumyyntiä tapahtunut tuonti jätetään pois tarkastelusta, alkuperäisen tutkimuksen päätelmät polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrästä, hinnasta ja markkinaosuudesta eivät muutu millään tavoin, ja tämän vuoksi ne vahvistetaan.

4.3.3 Hinnan alittavuus

- (44) On syytä muistaa, että alkuperäisessä asetuksessa todettuja hinnan alittavuuden vaihteluvälejä selvitettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 74 ja 75 kappaleessa ja ne vahvistettiin lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 67 kappaleessa. Muutosasetus ei vaikuttanut kullekin asianomaiselle viejälle vahvistettuihin yksittäisiin laskelmiin. Tämän vuoksi nämä päätelmät vahvistetaan.
- (45) Kolmelle asianomaiselle maalle yhdessä kumulatiivisesti arvioidun polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin keskimääräinen hinnan alittavuus on 2 prosenttia, kun ilman polkumyyntiä tapahtunut tuonti on suljettu pois tarkastelusta. Tätä näennäisen pientä hinnan alittavuutta on tarkasteltava sen tosiseikan yhteydessä, että unionin tuotannonalan oli ollut pakko pudottaa hintojaan, koska EU:n markkinoilla esiintyi tuontia halvoin hinnoin. Nämä hinnat eivät kuitenkaan kata tuotantokustannuksia erityisesti tutkimusajanjakson aikana. Keskimääräinen hinnan alittavuus kumulatiivisesti arvioidun tuonnin osalta oli 22 prosenttia, kun Ecogreen suljettiin pois tarkastelusta.
- (46) Kun komissio ilmoitti näistä päätelmistä, Indonesiasta peräisin olevien rasva-alkoholien ja niiden seosten tuojia väitti, että ilman polkumyyntiä tapahtuneen tuonnin keskimääräinen hinta olisi alhaisempi kuin sen indonesialaisen vientiä harjoittavan tuottajan keskimääräinen tuontihinta, johon edelleen sovellettiin toimenpiteitä. Tällainen väite ei kuitenkaan vaikuta päätelmään, joka koskee kumulatiivisesti arvioidun polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnan alittavuutta.

4.4 Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne

- (47) Muutos asetus ei vaikuta väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 76–91 kappaleessa tehtyihin ja lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 71–84 kappaleessa vahvistettuihin päätelmiin unionin tuotannonalan taloudellisesta tilanteesta, ja ne voidaan tämän vuoksi vahvistaa.
- (48) On syytä muistaa, että alkuperäisen tutkimuksen mukaan useimmat unionin tuotannonalan vahinkoindikaattorit, kuten tuotanto (– 17 %), kapasiteetin käyttöaste (– 15 %), myyntimäärä (– 18 %), markkinaosuus (– 12 %) sekä työllisyys (– 13 %), heikkenivät tarkastelujaksolla. Vakavia vaikutuksia kohdistui erityisesti unionin tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen liittyviin vahinkoindikaattoreihin, kuten kassavirtaan ja kannattavuuteen. Näiden vuoksi unionin tuotannonalan pääoman saanti vaarantui, etenkin tutkimusajanjaksolla.
- (49) Edellä esitetyn perusteella vahvistetaan päätelmä, jonka mukaan unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

5. Syy-yhteys

- (50) Unionin tuotannonalan kärsimän merkittävän vahingon vahvistamisen lisäksi on arvioitu uudelleen, onko mainitun vahingon, kun otetaan huomioon muutosasetuksessa tehty polkumyyntiä koskevat tarkistetut päätelmät, ja asianomaisista maista peräisin polkumyynnillä tapahtuneen tarkistetun tuonnin välillä edelleen syy-yhteys.

5.1 Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutus

- (51) Kuten edellä olevassa 26 kappaleessa käy ilmi, unionin kulutus oli verrattain vakaata ja kasvoi vain 2 prosenttia tarkastelujaksolla.
- (52) Edellä 39 kappaleessa olevasta taulukosta, johon ei sisälly sen indonesialaisen viejän harjoittama tuonti, jonka ei muutosasetuksessa katsottu tuovan tuotteitaan unionin markkinoille polkumyynnillä, käy ilmi, että kolmesta asianomaisesta maasta peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin tarkistettu määrä oli edelleen huomattava ja kasvoi tarkastelujaksolla merkittävästi eli absoluuttiselta määrältään yli 60 000 tonnia ja suhteellisesti yli 60 prosenttia. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuus kasvoi samoin huomattavasti ja lisääntyi yli 5 prosenttiyksikköä tällä jaksolla.

- (53) Nämä kehityssuuntaukset ovat hyvin samanlaisia kun ne, jotka vahvistettiin alkuperäisessä tutkimuksessa ja erityisesti lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 86–94 kappaleessa. Markkinaosuuden kasvu, joka alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettiin 57 prosentiksi, on nyt tarkastelujakson osalta yli 60 prosenttia tarkistettujen tietojen mukaisesti.
- (54) Uudelleen tehty tutkimus vahvistikin, että asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheutti paineita unionin tuotannonalalle vuodesta 2008 lähtien, jolloin kyseinen tuonti kasvoi 67 prosenttia. Kuten 39 kappaleesta käy ilmi, kyseisenä vuonna polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat olivat huomattavasti unionin tuotannonalan hintoja alhaisemmat. Tämä johti unionin tuotannonalan merkittävään myyntimäärän (– 15,4 %) ja markkinaosuuden menetykseen, joita tuotannonala ei enää tarkastelujakson loppuajana pystynyt hankkimaan takaisin. Samanaikaisesti polkumyynnillä tapahtunut tuonti asianomaisista maista kasvatti markkinaosuuttaan yli 9 prosenttiyksikköä.
- (55) Lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 72 kappaleessa osoitettiin, että vastatakseen tällaiseen paineeseen unionin tuotannonalan oli laskettava myyntihintoihin huomattavasti (16,9 %) vuonna 2009 ja jopa laskettava niitä edelleen (5,3 %) tutkimusajanjakson aikana. Vaikka unionin tuotannonala pystyi tällaisen hintakäyttäytymisen avulla rajoittamaan markkinaosuuden menetystään, se johti huomattavien tappioiden kertymiseen tarkastelujakson aikana, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 86 kappaleessa esitettiin ja lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 78 kappaleessa vahvistettiin. Tämä tilanne esiintyi samaan aikaan, kun unionin markkinoille tuli suuria määriä alhaisin hinnoin polkumyynnillä tapahtunutta tuontia, erityisesti tutkimusajanjakson aikana.
- (56) Vaikka polkumyynnillä tapahtunut tuonti asianomaisista maista supistui vuonna 2009 7,3 prosenttia talouden taantumana ja EU:n markkinoilla vallinneen kysynnän laskun myötä, voidaan havaita, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin keskimääräinen hinta laski 17,9 prosenttia, mikä johti unionin tuotannonalan hinnan yli 16,9 prosentin laskuun. Tutkimusajanjakson aikana unionin tuotannonalan oli laskettava hintoihin ja sille kertyi taloudellisia tappioita.
- (57) Edellä esitetyt näkökohdat osoittavat, että alhaisin hinnoin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin esiintyminen suurina määrinä unionin markkinoilla vaikutti vakavasti unionin tuotannonalan hinnoittelukäytäntöihin sen keskeisillä markkinoilla ja että sillä oli kielteinen vaikutus tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen erityisesti tutkimusajanjakson aikana.
- (58) Edellä mainittu tuoja väitti, että tarkasteltaessa syy-yhteyttä muu Indonesiasta polkumyynnillä tapahtunut tuonti olisi erotettava Intiasta ja Malesiasta peräisin olevasta tuonnista ja perusteli tätä muiden muassa seuraavilla tekijöillä: vakaa markkinaosuus, korkeampi hintataso, ei hintojen alittavuutta, kyseisen indonesialaisen tuonnin hintojen alittavuuden marginaali pienempi ja Indonesian ja unionin tuotannonalan markkinaosuuden rinnakkainen kehitys. Tuoja väitti myös, että ilman kumulaatiota ei ollut syy-yhteyttä vahingon ja Indonesiasta tulevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välillä.
- (59) Tämä väite hylättiin, sillä tuojan esittämät tekijät, jotka osittain pohjautuivat valikoivaan näkemykseen, eivät olleet niitä, jotka katsotaan merkityksellisiksi perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan perusteella, kun määritetään, olisiko sovellettava kumulaatiota, erityisesti siltä osin kuin on kyse tuotujen tuotteiden ja unionin samankaltaisten tuotteiden kilpailuehdoista. Alkuperäisessä tutkimuksessa pääteltiin itse asiassa, että tarkasteltavana oleva tuote on välituote, jota käytetään pääasiassa valmistettaessa rasva-alkoholisulfaatteja, -etoksilaatteja ja -eetterisulfaatteja ja että tuotu tuote kilpailee suoraan unionissa tuotetun tuotteen kanssa, alkuperämaasta riippumatta. Kilpailun yhtenäisyys unionin markkinoilla antaa näin ollen perusteen tuonnin kumulatiiviseen arviointiin perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettua mielessä. Tuoja väitteet eivät kohdistu tähän päätelmään, ja ne voisivat olla merkityksellisiä vain, jos kumulaatiota ei sovelleta. Koska ei ole mitään perustetta muuttaa kumulaatiota koskevia alkuperäisen tutkimuksen päätelmiä, vahvistetaan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusten analyysi.
- (60) Lisäksi on syytä huomata, että jäljelle jäänyt tuonti Indonesiasta tapahtui polkumyynthinnoin, kasvatti voimakkaasti markkinaosuuttaan tarkastelujakson aikana ja alitti unionin tuotannonalan myyntihinnat.
- (61) Lopuksi kyseinen tuoja mainitsi, että Ecogreen alitti hinnat enemmän kuin jäljellä oleva indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja ja että koska Ecogreenin tuonnilla katsotaan olevan vähäinen vaikutus, samaa päätelmää olisi tämän vuoksi sitä suuremmalla syyllä sovellettava jäljellä olevan indonesialaisen tuottajan tuontiin.
- (62) Tällainen päätelmä perustuu virheellisiin oletuksiin. Ecogreeniä koskevaa polkumyynnilaskelmaa muutettiin tuomioistuimen antaman tuomion vuoksi, minkä jälkeen polkumyynti oli vähimmäistasoa. Ainoastaan tästä syystä Ecogreenin tuonnin vaikutusta oli pidettävä vähäisenä. Tämän vuoksi väite hylätään.

- (63) Edellä esitettyjen päätelmien pohjalta päätellään, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheutti merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle.

5.2 Muiden tekijöiden vaikutus

- (64) Myös muiden tekijöiden vaikutusta unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkasteltiin uudelleen syy-yhteyden osalta.

5.2.1 Ilman polkumyyntiä Indonesiasta tapahtuva tuonti

- (65) Kuten edellä 23 kappaleessa mainittiin, ilman polkumyyntiä tapahtuva tuonti kasvoi suhteessa vähemmän kuin polkumyynnillä tapahtunut tuonti, ja sen osuus asianomaisista maista peräisin olevasta kokonaistuonnista oli tutkimusajanjaksolla vähäinen. Tutkimus osoitti myös, että tällaisen tuonnin markkinaosuus oli sangen rajallinen tarkastelujakson aikana ja etenkin tutkimusajanjaksolla.
- (66) Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä kasvoi 6,5 prosenttia vuoden 2009 ja tutkimusajanjakson välillä, mikä on enemmän kuin markkinoiden elpyminen, jota osoittaa 4,6 prosentin kasvu unionin kulutuksessa, jolloin tällaisen tuonnin markkinaosuus siis kasvoi.
- (67) Näin ollen katsotaan, että ilman polkumyyntiä tapahtuvan tuonnin mahdollinen vaikutus unionin markkinoilla tutkimusajanjaksolla ei voi kumota edellä 51–57 kappaleessa yksityiskohtaisesti kuvatun polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin merkittävää kielteistä vaikutusta.
- (68) Edellä esitettyjen päätelmien pohjalta katsotaan, että Ecogreenin ilman polkumyyntiä tapahtuneen tuonnin esiintyminen unionin markkinoilla tutkimusajanjakson aikana ei riitä poistamaan syy-yhteyttä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon väliltä tutkimusajanjaksolla.

5.2.2 Muut alkuperäisessä tutkimuksessa tarkastellut seikat

- (69) Alkuperäisessä tutkimuksessa tarkasteltiin seuraavia muita tekijöitä mahdollisina syinä unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon: tuonti unioniin muualta maailmasta, unionin tuotannonalan vientimyynti, talouskriisin vaikutus ja sellaisten haarautuneiden isomeerien myynti, jotka eivät kuulu tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään.
- (70) Koska indonesialaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle määritetyt tarkistetut polkumyyntimarginaalit eivät vaikuttaneet näihin tekijöihin, lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 95–100 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan näiden tekijöiden osalta. Näiden tekijöiden vaikutukset eivät olleet sellaisia, että ne olisivat poistaneet syy-yhteyden polkumyynnillä tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon väliltä.

5.3 Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

- (71) Nyt käsillä olevassa uudelleen tehdyssä tutkimuksessa ilmeni, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kasvaneen määrän ja kielteisen hintavaikutuksen sekä unionin tuotannonalalle tutkimusajanjakson aikana aiheutuneen merkittävän vahingon välillä on edelleen selkeä ja välitön yhteys.
- (72) Edellä esitetty tarkastelu osoittaa, että ilman polkumyyntiä tapahtuneen tuonnin määrä oli vähäinen verrattuna asianomaisista maista peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kokonaismäärään. Kulutus pysyi verrattain vakaana, mutta tällainen polkumyynnillä tapahtunut tuonti kasvoi tarkastelujakson aikana merkittävästi sekä absoluuttisesti että suhteellisesti ilmaistuna ja sillä oli huomattava kielteinen vaikutus unionin markkinoilla. Havaittiin, että markkinoiden vääristymisen vuoksi unionin tuotannonalan oli täytynyt laskea hintojaan merkittävästi (22,2 %) vuodesta 2008 lähtien eikä se kyennyt kattamaan kustannuksiaan eikä saavuttamaan kohtuullista voittoa, erityisesti tutkimusajanjakson aikana.
- (73) Uudelleen tehdyssä tutkimuksessa vahvistui myös, että muiden tekijöiden kuin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset eivät kyenneet poistamaan syy-yhteyttä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä.
- (74) Uudelleen tehty tutkimus osoittaa näin ollen, että Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta tulevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja unionin tuotannonalalle tutkimusajanjakson aikana aiheutuneen merkittävän vahingon välillä on syy-yhteys. Näin ollen vahvistetaan lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 101 ja 102 kappaleen päätelmät.

6. Unionin etu

- (75) Ei ole osoitettu, että muutosasetus vaikuttaisi lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 118 kappaleessa esitettyyn unionin etua koskevaan päätelmään, joka näin ollen vahvistetaan.

C. LOPULLISTEN TOIMENPITEIDEN UUELLEEN ARVIOINTI

- (76) Kuten edellä osoitettiin, alkuperäisen tutkimuksen merkityksellisiä tosiseikkoja ja siinä tehtyjä päätelmiä koskeva uudelleen tehty tutkimus, jossa otettiin huomioon muutosasetuksella määritetyt uudet polkumyymtimarginaalit, osoitti, että jäljelle jäävän Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta tulevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja unionin tuotannonalalle tutkimusajanjakson aikana aiheutuneen merkittävän vahingon välillä on syy-yhteys.
- (77) Kun otetaan huomioon alkuperäisen tutkimuksen päätelmät, jotka koskevat polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua, ja koska nyt käsillä olevassa uudelleen tehdyssä tutkimuksessa vahvistui syy-yhteys unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon ja jäljellä olevan asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välillä, olisi vahvistettava muutosasetuksella käyttöön otetut lopulliset polkumyymtitoimenpiteet samantasoisina. Tämän seurauksena päätellään, että tämä uudelleen tehty tutkimus olisi päätettävä muuttamatta lopullista tullia koskevalla asetuksella käyttöön otettuja lopullisia toimenpiteitä.
- (78) Voimassa olevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet, sellaisina kuin ne ovat vahvistettuina neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1138/2011 ja muutettuina neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1241/2012, ovat edelleen aiheellisia ja ne olisi sen vuoksi pidettävä voimassa. On syytä muistaa, että käyttöön otetut toimenpiteet olivat paljoustulleja, jotka määritettiin kullekin vientiä harjoittavalle tuottajalle seuraavasti:

Maa	Yritys	Lopullinen paljoustullin muodossa kannettava polkumyymntitulli (euroa/nettonni)
Intia	VVF (India) Ltd	46,98
	Kaikki muut yritykset	86,99
Indonesia	P.T.Ecogreen Oleochemicals	0,00
	P.T. Musim Mas	45,63
	Kaikki muut yritykset	45,63
Malesia	KL-Kepong Oleomas Sdn.Bhd.	35,19
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	61,01
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd	51,07
	Kaikki muut yritykset	61,01

- (79) Asianomaisten maiden viranomaisille, viejille ja niiden järjestöille, kaikille unionin asianomaisille osapuolille, erityisesti unionin tuotannonalalle, tuojille sekä käyttäjien ja kauppiaiden järjestöille, ilmoitettiin olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin lopettaa asianomaisista maista peräisin olevien rasva-alkoholien tuontia koskevan polkumyymntitutkimuksen osittainen uudelleenaloittaminen ja niille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksensa ja tulla kuulluksi. Näiden osapuolten toimittamat suulliset ja kirjalliset huomautukset otettiin huomioon, mutta ne eivät muuttaneet tämän asetuksen päätelmiä.
- (80) Yksi vientiä harjoittava tuottaja tarjosi perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaista hintasitoumusta.
- (81) Todettiin, että kyseinen vientiä harjoittava tuottaja tuottaa tarkasteltavana olevan tuotteen lisäksi useita muita tuotteita ja myy niitä samoille asiakkaille. Tämä aiheuttaisi suuren ristiinkompensoinnin vaaran ja tekisi sitoumuksen tehokkaan valvonnan erittäin vaikeaksi, mikä vaarantaisi hintasitoumuksen tehokkuuden tässä tapauksessa. Tämän perusteella komissio katsoi, että hintasitoumusta ei voida hyväksyä.
- (82) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Päätetään Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevien tyydyttyneiden rasva-alkoholien, joiden hiiliketjun pituus on C8, C10, C12, C14, C16 tai C18 (lukuun ottamatta haarautuneita isomeerejä), mukaan lukien tyydyttyneet rasva-alkoholit, joissa hiiliketjut ovat samanpituisia ("single cuts"), sekä seosten, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (yleinen luokitus C8-C10), seosten, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (yleinen luokitus C12-C14), ja seosten, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C16-C18, jotka nykyisin luokitellaan CN-koodeihin ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 ja ex 3823 70 00 (Taric-koodit 2905216285210, 2905219200260, 3823270200211 ja 3823270200291), tuontia koskevan polkumyynnitutkimuksen osittainen uudelleenaloittaminen muuttamatta voimassa olevia tulleeja.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä toukokuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 571/2014,**annettu 26 päivänä toukokuuta 2014,****tehoaineen ipkonatsoli hyväksymisestä kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan ja 78 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 80 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti neuvoston direktiivin 91/414/ETY ⁽²⁾ säännöksiä sovelletaan hyväksymismenettelyn ja hyväksynnän edellytysten osalta tehoaineisiin, joista on tehty päätös kyseisen direktiivin 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti ennen 14 päivää kesäkuuta 2011. Ipkonatsolin osalta asetuksen (EY) N:o 1107/2009 80 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät komission päätöksellä 2008/20/EY ⁽³⁾.
- (2) Direktiivin 91/414/ETY 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta vastaanotti 30 päivänä maaliskuuta 2007 yritykseltä Kureha GmbH hakemuksen ipkonatsoli-nimisen tehoaineen sisällyttämiseksi direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I. Päätöksessä 2008/20/EY vahvistettiin, että asiakirja-aineisto oli täydellinen, eli sen voitiin periaatteessa katsoa täyttävän direktiivin 91/414/ETY liitteissä II ja III asetetut tietovaatimukset.
- (3) Kyseisen tehoaineen vaikutukset ihmisten ja eläinten terveyteen ja ympäristöön on arvioitu direktiivin 91/414/ETY 6 artiklan 2 ja 4 kohdan säännösten mukaisesti hakijan ehdottamien käyttötarkoitusten osalta. Esittelevä jäsenvaltio Yhdistynyt kuningaskunta toimitti arviointikertomuksen luonnoksen 22 päivänä toukokuuta 2008. Hakijalta pyydettiin komission asetuksen (EU) N:o 188/2011 ⁽⁴⁾ 11 artiklan 6 kohdan mukaisesti lisätietoja 20 päivänä toukokuuta 2011. Yhdistyneen kuningaskunnan näistä lisätiedoista tekemä arviointi toimitettiin päivitetyn arviointikertomuksen luonnoksen muodossa marraskuussa 2011.
- (4) Jäsenvaltiot ja Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen, jäljempänä 'elintarviketurvallisuusviranomainen', ovat tarkastelleet arviointikertomuksen luonnosta. Elintarviketurvallisuusviranomainen esitti komissiolle päätelmänsä ⁽⁵⁾ ipkonatsolin riskinarviointia koskevasta vertaistarkastelusta 2 päivänä huhtikuuta 2013. Jäsenvaltiot ja komissio tarkastelivat arviointikertomuksen luonnosta ja elintarviketurvallisuusviranomaisen päätelmiä elintarviketuotetta ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa, ja ipkonatsolia koskeva komission tarkastelukertomus saatiin valmiiksi 20 päivänä maaliskuuta 2014.
- (5) Eri tutkimuksista on käynyt ilmi, että ipkonatsolia sisältävien kasvinsuojeluaineiden voidaan yleisesti olettaa täyttävän direktiivin 91/414/ETY 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa ja 5 artiklan 3 kohdassa säädetyt vaatimukset erityisesti tutkittujen ja komission tarkastelukertomuksessa lueteltujen käyttötarkoitusten osalta. Näin ollen ipkonatsoli on aiheellista hyväksyä.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 13 artiklan 2 kohdan sekä sen 6 artiklan mukaisesti ja ottaen huomioon nykyinen tieteellinen ja tekninen tietämys hyväksyntään on kuitenkin tarpeen liittää tiettyjä edellytyksiä ja rajoituksia. Erityisesti on aiheellista edellyttää lisää vahvistavia tietoja.

⁽¹⁾ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 91/414/ETY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta (EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1).

⁽³⁾ Komission päätös 2008/20/EY, tehty 20 päivänä joulukuuta 2007, yksityiskohtaista tutkimusta varten toimitetun asiakirja-aineiston vaatimustenmukaisuuden periaatteellisesta hyväksymisestä ipkonatsolin ja maltodekstriinin mahdolliseksi sisällyttämiseksi neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I (EUVL L 1, 4.1.2008, s. 5).

⁽⁴⁾ Komission asetus (EU) N:o 188/2011, annettu 25 päivänä helmikuuta 2011, neuvoston direktiivin 91/414/ETY täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä siltä osin kuin on kyse sellaisten tehoaineiden arviointimenettelystä, joita ei ollut markkinoilla kahtena kyseisen direktiivin tiedoksi antamista seuraavana vuonna (EUVL L 53, 26.2.2011, s. 51).

⁽⁵⁾ European Food Safety Authority: Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance ipconazole. EFSA Journal 2013; 11(4):3181. [76 pp.] doi:10.2903/j.efsa.2013.3181. Saatavilla verkossa osoitteessa www.efsa.europa.eu/efsajournal

- (7) Kohtuullinen määräaika on tarpeen ennen hyväksymistä, jotta jäsenvaltiot ja asianomaiset osapuolet voivat valmistautua hyväksymisestä seuraaviin uusiin vaatimuksiin.
- (8) Rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1107/2009 säädettyjen hyväksynnästä johtuvien velvoitteiden soveltamista ja ottaen huomioon direktiivistä 91/414/ETY asetukseen (EY) N:o 1107/2009 siirtymisestä aiheutuva erityistilanne olisi kuitenkin sovellettava seuraavia säännöksiä. Jäsenvaltioilla olisi hyväksymisen jälkeen oltava kuusi kuukautta aikaa tarkistaa ipkonatsolia sisältävien kasvinsuojeluaineiden luvat. Jäsenvaltioiden olisi tapauksen mukaan muutettava lupia taikka korvattava tai peruutettava ne. Mainitusta määräajasta poiketen olisi yhdenmukaisten periaatteiden mukaisesti säädettävä pidemmästä määräajasta kutakin kasvinsuojeluainetta ja kutakin aiottua käytötarkoitusta koskevan täydellisen, direktiivin 91/414/ETY liitteen III mukaisen asiakirja-aineiston jättämistä ja arviointia varten.
- (9) Komission asetuksen (ETY) N:o 3600/92⁽¹⁾ puitteissa arvioitujen tehoaineiden sisällyttämisestä direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I saatu aiempi kokemus on osoittanut, että tietojen saantiin liittyviä nykyisten lupien haltijoiden velvollisuuksia voi olla vaikea tulkita. Lisävaikeuksien välttämiseksi näyttääkin olevan tarpeen selkeyttää jäsenvaltioiden velvollisuuksia ja erityisesti velvollisuutta tarkistaa, että luvanhaltija osoittaa, että kyseisen direktiivin liitteen II vaatimukset täyttävä asiakirja-aineisto on saatavilla. Tällä selvennyksellä ei kuitenkaan aiheuteta jäsenvaltioille tai luvanhaltijoille uusia velvoitteita verrattuna direktiiveihin, joita on tähän mennessä annettu kyseisen direktiivin liitteen I muuttamiseksi, tai verrattuna asetuksiin, joita on annettu tehoaineiden hyväksymisestä.
- (10) Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti olisi muutettava komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011⁽²⁾ liitettä.
- (11) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tehoaineen hyväksyminen

Hyväksytään liitteessä I määritetty tehoaine ipkonatsoli kyseisessä liitteessä vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

2 artikla

Kasvinsuojeluaineiden uudelleenarviointi

1. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti tarvittaessa muutettava tai peruutettava ipkonatsolia tehoaineena sisältävien kasvinsuojeluaineiden voimassa olevat luvat viimeistään 28 päivänä helmikuuta 2015.

Jäsenvaltioiden on kyseiseen päivämäärään mennessä erityisesti tarkistettava, että tämän asetuksen liitteen I edellytykset täyttyvät, lukuun ottamatta kyseisessä liitteessä olevassa erityisiä säännöksiä koskevassa sarakkeessa mainittuja edellytyksiä, ja että luvanhaltijalla tai luvanhaltijan saatavilla on direktiivin 91/414/ETY liitteen II vaatimukset täyttävä asiakirja-aineisto kyseisen direktiivin 13 artiklan 1–4 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 1107/2009 62 artiklan edellytysten mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on arvioitava uudelleen kaikki sellaiset sallitut kasvinsuojeluaineet, jotka sisältävät ipkonatsolia joko ainoana tehoaineena tai yhtenä monista tehoaineista, jotka kaikki on viimeistään 31 päivänä elokuuta 2014 sisällytetty täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteeseen; arviointi on suoritettava asetuksen (EY) N:o 1107/2009 29 artiklan 6 kohdassa säädettyjen yhdenmukaisten periaatteiden mukaisesti, direktiivin 91/414/ETY liitteessä III säädetyt vaatimukset täyttävän asiakirja-aineiston perusteella ja ottaen huomioon tämän asetuksen liitteessä I oleva erityisiä säännöksiä koskeva sarake. Jäsenvaltioiden on kyseisen arvioinnin perusteella määritettävä, täyttääkö tuote asetuksen (EY) N:o 1107/2009 29 artiklan 1 kohdassa vahvistetut edellytykset.

⁽¹⁾ Komission asetus (ETY) N:o 3600/92, annettu 11 päivänä joulukuuta 1992, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 366, 15.12.1992, s. 10).

⁽²⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 540/2011, annettu 25 päivänä toukokuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 täytäntöönpanosta hyväksyttävien tehoaineiden luettelon osalta (EUVL L 153, 11.6.2011, s. 1).

Määrittämisen jälkeen jäsenvaltioiden on

- a) niiden tuotteiden osalta, jotka sisältävät ipkonatsolia ainoana tehoaineena, tarvittaessa muutettava lupaa tai peruutettava se viimeistään 29 päivänä helmikuuta 2016, tai
- b) niiden tuotteiden osalta, jotka sisältävät ipkonatsolia yhtenä monista tehoaineista, tarvittaessa muutettava lupaa tai peruutettava se viimeistään 29 päivänä helmikuuta 2016 taikka siinä säädöksessä tai niissä säädöksissä, joilla kyseinen aine tai aineet lisättiin direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I tai joilla kyseinen aine tai kyseiset aineet hyväksyttiin, tällaista muuttamista tai peruuttamista varten vahvistettuna ajankohtana sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhempi.

3 artikla

Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttaminen

Muutetaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liite tämän asetuksen liitteen II mukaisesti.

4 artikla

Voimaantulo ja soveltamispäivä

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä syyskuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä toukokuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

Nimi, tunnistenumero	IUPAC-nimi	Puhtaus ⁽¹⁾	Hyväksymispäivä	Hyväksynnän päättymispäivä	Erityiset säännökset
Ipkonatsoli CAS-numero: 125225-28-7 (diastereomeerien seos) 115850-69-6 (ipkonatsoli cc, cis-isomeeri) 115937-89-8 (ipkonatsoli ct, trans-isomeeri) CIPAC-numero: 798	(1RS,2SR,5RS;1RS,2SR,5SR)-2-(4-klooribentsyyli)-5-isopropyyli-1-(1H-1,2,4-triatsol-1-yyli)metyyli syklopentanol	≥ 955 g/kg Ipkonatsoli cc: 875–930 g/kg Ipkonatsoli ct: 65–95 g/kg	1. syyskuuta 2014	31. elokuuta 2024	Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 29 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaisten periaatteiden täytäntöön panemiseksi on otettava huomioon elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa 20. maaliskuuta 2014 valmiiksi saadun ipkonatsolia koskevan tarkastelukertomuksen päätelmät ja erityisesti sen lisäykset I ja II. Kokonaisarvioinnissa jäsenvaltioiden on kiinnitettävä erityistä huomiota 1) siemeniä syöville linnuille aiheutuvaan riskiin, 2) käyttäjien ja työntekijöiden suojeluun, 3) kaloille aiheutuvaan riskiin.Käyttöödellytyksiin on tarvittaessa sisällyttävä riskinhallintatoimenpiteitä. Hakijan on toimitettava vahvistavat tiedot seuraavista: a) siemeniä syöville linnuille aiheutuvan pitkän aikavälin riskin hyväksyttävyys; b) maaperän makro-organismeille aiheutuvan riskin hyväksyttävyys; c) enantioselektiivisen aineenvaihdunnan tai hajoamisen riski; d) ipkonatsolin linnuille ja kaloille aiheuttamat mahdolliset hormonaaliset haittavaikutukset.Hakijan on toimitettava komissiolle, jäsenvaltioille ja elintarviketurvallisuusviranomaiselle a ja b alakohdassa tarkoitettut tiedot viimeistään 31. elokuuta 2016, c alakohdassa tarkoitettut tiedot kahden vuoden kuluessa isomeeriseosten arviointia koskevan ohjeasiakirjan hyväksymisestä ja d alakohdassa tarkoitettut tiedot kahden vuoden kuluessa siitä, kun hormonaalisten haittavaikutusten testausta koskevat OECD:n yleisohjeet tai vaihtoehtoisesti EU:n tasolla sovitut ohjeet on annettu.

⁽¹⁾ Lisätietoja tehoaineen tunnistuksesta ja spesifikaatiosta annetaan sitä koskevassa tarkastelukertomuksessa.

Lisätään täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteessä olevaan B osaan seuraava kohta:

Nro	Nimi, tunnistenumero	IUPAC-nimi	Puhtaus (*)	Hyväksymispäivä	Hyväksynnän päättymispäivä	Erityiset säännökset
"73	Ipkonatsoli CAS-numero: 125225-28-7 (diaster- eomeerien seos) 115850-69-6 (ipko- natsoli cc, cis- isomeeri) 115937-89-8 (ipko- natsoli ct, trans- isomeeri) CIPAC-numero: 798	(1RS,2SR,5RS;1RS,2S- R,5SR)-2-(4-kloori- bentsyyli)-5-isopro- pyyli-1-(1H-1,2,4- triatsool-1-yyliimetyyli) syklopentanol	≥ 955 g/kg Ipkonatsoli cc: 875–930 g/kg Ipkonatsoli ct: 65–95 g/kg	1. syyskuuta 2014	31. elokuuta 2024	Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 29 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaisten periaatteiden täytäntöön panemiseksi on otettava huomioon elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa 20. maaliskuuta 2014 valmiiksi saadun ipkonatsolia koskevan tarkastelukertomuksen päätelmät ja erityisesti sen lisäykset I ja II. Kokonaisarvioinnissa jäsenvaltioiden on kiinnitettävä erityistä huomiota 1) siemeniä syöville linnuille aiheutuvaan riskiin, 2) käyttäjien ja työntekijöiden suojeluun, 3) kaloille aiheutuvaan riskiin.Käyttöedellytyksiin on tarvittaessa sisällyttävä riskinhallintatoimenpiteitä. Hakijan on toimitettava vahvistavat tiedot seuraavista: a) siemeniä syöville linnuille aiheutuvan pitkän aikavälin riskin hyväksyttävyys; b) maaperän makro-organismeille aiheutuvan riskin hyväksyttävyys; c) enantioselektiivisen aineenvaihdunnan tai hajoamisen riski; d) ipkonatsolin linnuille ja kaloille aiheuttamat mahdolliset hormonaaliset haittavaikutukset.Hakijan on toimitettava komissiolle, jäsenvaltioille ja elintarvikeeturvallisuusviranomaiselle a ja b alakohdassa tarkoitettut tiedot viimeistään 31. elokuuta 2016, c alakohdassa tarkoitettut tiedot kahden vuoden kuluessa isomeeriseosten arviointia koskevan ohjeasiakirjan hyväksymisestä ja d alakohdassa tarkoitettut tiedot kahden vuoden kuluessa siitä, kun hormonaalisten haittavaikutusten testausta koskevat OECD:n yleisohjeet tai vaihtoehtoisesti EU:n tasolla sovitut ohjeet on annettu.”

(*) Lisätietoja tehoaineen tunnistuksesta ja spesifikaatiosta annetaan sitä koskevassa tarkastelukertomuksessa.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 572/2014,**annettu 26 päivänä toukokuuta 2014,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvotte-
lujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan
tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.
- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan
mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan
päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä toukokuuta 2014.

Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä

Jerzy PLEWA

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	AL	45,8
	MA	33,4
	MK	77,8
	TR	65,0
	ZZ	55,5
0707 00 05	AL	36,9
	MK	43,4
	TR	122,8
0709 93 10	ZZ	67,7
	MA	29,9
	TR	114,9
0805 10 20	ZZ	72,4
	EG	50,8
	MA	43,2
0805 50 10	TR	49,7
	ZZ	47,9
	TR	100,4
0808 10 80	ZA	139,4
	ZZ	119,9
	AR	103,2
	BR	90,7
	CL	107,3
	CN	98,7
	MK	26,7
	NZ	131,4
	US	185,3
	ZA	110,0
	ZZ	106,7

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI